

ແຜນປະຕິບັດງານ

ສໍາລັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການປ້ອງກັນໄພພິບັດໃນ
ຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ (2014 - 2016)

ສປປ ລາວ
2014

ແຜນປະຕິບັດງານ

ສໍາລັບການຫຼຸດຜ່ອນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດໃນການກະສິກໍາ

ຜູ້ຈັດພິມ:

ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້

ວຽງຈັນ, ສປປ ລາວ

ລິຂະສິດ:

ກຸມພາ 2014

ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້

ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ສະຫງວນລິຂະສິດ. ການຜະລິດຄືນໃໝ່ ແລະ ການເຜີຍແຜ່ກ່ຽວກັບອຸປະກອນເຄື່ອງມືຢູ່ໃນເອກະສານສະບັບນີ້ເພື່ອການສຶກສາ ຫຼື ເພື່ອຈຸດປະສົງອື່ນໆທີ່ບໍ່ແມ່ນທຸລະກິດ ແມ່ນຖືກອະນຸຍາດໂດຍປາກສະຈາກການອະນຸຍາດທີ່ເປັນລາຍລັກອັກສອນຂອງເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ. ຫ້າມຜະລິດຄືນໃໝ່ກ່ຽວກັບອຸປະກອນເຄື່ອງມືຢູ່ໃນເອກະສານສະບັບນີ້ເພື່ອການຂາຍ ຫຼື ເພື່ອຈຸດປະສົງການຄ້າອື່ນໆ ຍົກເວັ້ນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດທີ່ເປັນລາຍລັກອັກສອນຈາກເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ.

ສະໜັບສະໜູນພາຍໃຕ້ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາການຂອງ FAO ໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ
(TCP/LAO/3401)

ສປປ ລາວ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກບັນດາໄພອັນຕະລາຍທາງທຳມະຊາດຢ່າງເພມຂຸນ. ໄພນ້ຳຖ້ວມ, ແຫງແລງ ແລະ ພາຍຸຕາງໆ ໂດກໃຫຍ່ເກີດໄພອັນຕະລາຍຕ່າງໆຕາມມາເຊັ່ນ ດິນເຈອນ, ໄຟໄໝ້, ການຕິດຕ ແລະ ລະບາດຂອງພະຍາດສັດ ຊຶ່ງເປັນສາເຫດຂອງຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ການສູນເສຍຊີວິດ, ສັບສິນຕະຫຼອດເຖິງ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ຄາດຄະເນວ່າຜົນກະທົບຂອງໄພອັນຕະລາຍ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ມີທ່າອ່ຽງທີ່ຈະເພີ່ມຄວາມຮຸນແຮງຂຶ້ນເລື້ອຍ. ນັກາຍເປັນສງທາທາຍສຳລັບການບັນລຸເປົ້າໝາຍການພັດທະນາ ເສດຖະກິດສັງຄົມ ແລະ ຍັງເປັນໄພຂົ່ວເຫງື່ອການຄັ່ງປະກັນສະບຽງອາຫານຂອງຊາວກະສິກອນຜູ້ຫຼອກໄສການຜະ ລິດກະສິກຳແບບພື້ນບານ.

ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ (MAF) ໄດ້ເຫັນພ້ອມກັບຄວາມຕ້ອງການໃນ ການແກ້ໄຂເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດຕ່າງໆ. ວິທີການຄຸມຄອງໄພພິບັດ (DRM) ຖືກເຊອມໂຍງກັບ ມາດຕະການການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສູງໄພພິບັດ (DRR), ແລະ ການເຊອມໂຍງກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ, ການຄັ່ງປະກັນສະບຽງອາຫານ ແລະ ສງທາທາຍຂອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແມ່ນເປັນບູລິມະສິດໃໝ່ສຳລັບ ການພັດທະນາກະສິກຳແບບຍືນຍົງ.

ໂດຍອີງໃສ່ຜູກມັດໃນການສູນເສີມການປະຕິບັດໃນການຄຸມຄອງຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສູງໄພພິບັດ (DRRM) ນັ້ນ, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ໄດ້ດຳເນີນຂະບວນການປຶກສາຫາລືກັບພາກສ່ວນທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຄຸມຄອງຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສູງໄພພິບັດ ທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດມີການພັດທະນາແຜນປະຕິບັດງານເພື່ອຄຸມຄອງຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສູງໄພພິບັດ (DRRM) ໃນຂະແໜງກະສິກຳ (2014-2016) ສະບັບນີ້; ຊຶ່ງເປັນການຕັ້ງເອົາບູລິມະສິດຕ່າງໆ ທີ່ນອນ ຢູ່ໃນບັນດານະໂຍບາຍ ແລະ ແຜນງານຕ່າງໆທີ່ມີຢູ່ ແລະ ເປັນການສ້າງໂດຍບົດຮຽນ ແລະ ປະສົບການຕ່າງໆ ຈາກໂຄງການ ແລະ ແຜນງານຕ່າງໆທີ່ມີຢູ່, ແຜນປະຕິບັດງານໄດ້ກຳນົດເອົາບັນດາບູລິມະສິດ ແລະ ກົນໄກການ ເຮັດວຽກສຳລັບເສີມ ຂະຫຍາຍການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສູງໄພພິບັດໃນຂະແໜງການປູກຝັງ, ປ່າໄມ້, ລຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ ດຽງໄດ້ ຖືກກຳນົດ ແລະ ຈັດເປັນບູລິມະສິດໂດຍບັນດາກົມວິຊາການ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢູ່ໃນລະຫວ່າງຂະບວນການປຶກສາຫາລື.

ແຜນປະຕິບັດງານມີການສະໜັບສະໜູນບັນດາບູລິມະສິດ ແລະ ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາໄລຍະຍາວຂອງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມແຫ່ງຊາດສະບັບທີ 7 (2011-2015) ແລະ ເປັນການຊຸກຍູ້ສຳຄັນໃນການແກ້ໄຂຄວາມສູງ ແລະ ຄວາມບອບບາງຕ່າງໆ ຊຶ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຍຸດທະສາດການພັດທະນາກະສິກຳ (2011-2020) ແລະ ມັນເປັນການສູນເສີມການເຊອມໂຍງກັບ 8 ແຜນງານຂອງແຜນແມ່ບົດກະສິກຳ (2011-2015) ແລະ ແຜນ ຄຸມຄອງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ (2011-2015) ເພື່ອສ້າງໃຫ້ເປັນຊາດທີ່ມີຄວາມທົນທານຕໍ່ໄພພິບັດຕ່າງໆ ກັບການ ລິເລ່ມຄຸມຄອງຊັບພະຍາກອນແບບຍືນຍົງ ແລະ ການປັບຕົວກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ. ການຈັດຕັ້ງປະຕິ ບັດແຜນປະຕິບັດງານດັ່ງກ່າວ ຍັງຈະເປັນທິດຊີ້ນຳໃຫ້ແກ່ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ກົມຕ່າງໆ ຂອງ ກະຊວງໃນການເຊອມໂຍງການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສູງ ແລະ ການປ່ອກັນເຂົ້າໃສ່ບັນດາກິດຈະກຳທີ່ກຳລັງປະຕິບັດຢູ່ ແລະ ການພັດທະນາກິດຈະກຳໃໝ່, ເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍການກຽມຄວາມພ້ອມເພື່ອຮັບມື ແລະ ສູນເສີມການຟື້ນຟູ ຂະແໜງການກະສິກຳ ຢ່າງໄວວາ ລວມທັງວຽກງານປູກຝັງ, ລຽງສັດ, ປ່າໄມ້ ແລະ ການປະມົງ; ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດັ່ງກ່າວ ຈະເປັນການເສີມສ້າງໃຫ້ຊີ້ວິດການເປັນຢູ່ໃນຊົນນະບົດມີຄວາມຍືດຍຸນ ຫລື ທົນທານຕໍ່ໄພອັນຕະລາຍທຸກພື້ນເຖິງສະພາບອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດຕ່າງໆ.

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ..໐3.໗.໒໐14

ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້

ດີລອນ ພິນເຊ

ຄຳຂອບໃຈ

ແຜນປະຕິບັດງານສຳລັບການຄຸມຄອງພູດຜອນຄວາມສູງໄພພິບັດໃນຂະແໜງກະສິກຳໄດ້ຖືກພັດທະນາຂຶ້ນໂດຍຂະບວນການປຶກສາຫາລື ແລະ ນຳພາໂດຍກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ. ທີ່ມີງານສະໜັບສະໜູນວິຊາການ (TST) ຖືກແຕ່ງຕັ້ງຂຶ້ນມາເພື່ອກຳນົດ, ປະສານ ແລະ ລະດົມເອົາຄວາມຊຽງຊານດ້ານວິຊາການຈາກບັນດາກົມວິຊາການ ຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມເຊນ ກົມແຜນການ ແລະ ການຮວມມື, ກົມປູກຝັງ, ກົມຊົນລະປະທານ, ກົມປ່າໄມ, ກົມລຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ, ກົງສຸງເສີມກະສິກຳ, ສະຖາບັນຄຸ້ມຄອງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມແຫ່ງຊາດ ລວມທັງຫຼັກການຄຸມຄອງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ (NDMO) ຂອງກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ກົມຄຸມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (DDMCC) ແລະ ກົມອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ (DMH) ພາຍໃຕ້ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສງແວດລອມ (MONRE). ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງ ສາກົນຕ່າງໆທຳຄວາມໄຫວວຽກງານ (DRM) ກໄດ້ສະໜອງຂໍ້ມູນ ແລະ ໃຫ້ຂໍ້ແນະນຳຕ່າງໆໃຫ້ແກ່ແຜນປະຕິ ບັດງານດຽວກັນ. ເພື່ອປະຕິບັດຕາມຂະບວນການວາງແຜນຈາກຂຶ້ນລຸ່ມຂຶ້ນທາງເທິງນັ້ນ, ສະມາຄົມພັດທະນາ ກະສິກຳ ແລະ ສງແວດລອມທຶນຍິງ (SAEDA) ໄດ້ດຳເນີນການປະເມີນ ແລະ ວິເຄາະລະບົບການຄຸມຄອງໄພ ພິບັດຢູ່ໃນ 4 ເມືອງ ຂອງ 4 ແຂວງທີ່ຖືກຄັດເລືອກ.

ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ ແຫ່ງສະຫະປະຊາຊາດ (FAO) ໄດ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການວາງແຜນ ແລະ ພັດທະນາຂະບວນການ ໂດຍການເຊີນເອົາບັນດາພາກສ່ວນທຽວຂອງຕ່າງໆເຂົ້າມາໃຫ້ຄຳປຶກສາ, ສະໜອງທິດຊຸມນຳ, ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອດ້ານວິຊາການ, ການຕິດຕາມການປະເມີນຜົນພາກສະໜາມ ແລະ ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນດ້ານອຸປະກອນຕ່າງໆເປັນ.

ຂໍຂອບໃຈເປັນພິເສດມາຍັງ ທານ ພວງປະລິສັກ ປະວົງວຽງຄຳ, ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວາການ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ ແລະ ທານ ຊູຊາດ ໄຊຍະກຸມມານ ຮອງຫົວໜ້າທ່ອງການ, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ ທໄດ້ໃຫ້ທິດຊຸມນຳ ແລະ ໃຫ້ການເບິ່ງແຍງໂດຍລວມແກ່ຂະບວນການວາງແຜນ. ຂໍສະແດງຄວາມຊົມເຊີຍ ມາຍັງບັນດາກົມຕ່າງໆທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນຂະບວນການວາງແຜນ ແລະ ບັນດາຜູ້ຕາງໜ້າຈາກກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ, ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ແລະ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສງແວດລອມ ທໄດ້ປະກອບສ່ວນທາງດ້ານວິຊາການ ແລະ ໃຫ້ຄຳຄິດເຫັນຕໍ່ແຜນປະຕິບັດງານ.

ຂໍຂອບໃຈມາຍັງ ທານ ນາງ ນິນາ ເຄີກສາລັນ ທໄດ້ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນໃນການອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ການປະສານງານດ້ານວິຊາການ, ຂໍຂອບໃຈມາຍັງ ທານ ດຣ. ສະເຕຟັນ ບາສ ແລະ ທານ ດຣ. ຢູຢີ ນິອີໂນ ໃນການໃຫ້ທິດຊຸມນຳດ້ານວິຊາການ, ການຄວບຄຸມ ແລະ ການທົບທວນຄືນຮ່າງແຜນປະຕິບັດງານ. ພອມມ, ຂໍສະແດງຄວາມຊົມເຊີຍມາຍັງ ທານ ດຣ. ປູຣູຊອດຕາມ ມູຮາຣີ, ຜູ້ຕາງໜ້າອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ ປະຈຳ ສປປ ລາວ ທໄດ້ໃຫ້ທິດຊຸມນຳລວມຕາມພັດທະນາແຜນປະຕິບັດງານ ແລະ ທານ ວັນໄຊວາງ, ທປຶກສາຂອງໂຄງການທໄດ້ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ.

ທານ ສະຫວັນ ທານພົມ ຮອງຫົວໜ້າກົມແຜນການ ແລະ ການຮວມມື
ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ, ໃນນາມປະທານຄະນະຊຸມນຳໂຄງການ

AADMER	ASEAN Agreement on Disaster Management and Emergency Response
ADB	Asian Development Bank
ADPC	Asian Disaster Preparedness Centre
AIP	Agricultural Investment Plan
AMP	Agricultural Master Plan
ASEAN	Association of Southeast Asian Nations
CBDRR/M	Community-based disaster risk reduction/management
CCA	Climate change adaptation
DAEC	Department of Agricultural Extension and Cooperative
DAFO	District Agriculture and Forestry Office
DaLA	Damage and loss assessment
DDMC	District Disaster Management Committee
DDMCC	Department of Disaster Management and Climate Change
DLF	Department of Livestock and Fisheries
DMH	Department of Meteorology and Hydrology
DNREO	District Natural Resources and Environment Department Office
DoA	Department of Agriculture
DoF	Department of Forestry
DoI	Department of Irrigation
DoPC	Department of Planning and Cooperation
DRM	Disaster risk management
DRR	Disaster risk reduction
DRRM	Disaster risk reduction and management
FAO	Food and Agriculture Organization of the United Nations
FFS	Farmer Field School
GDP	Gross domestic product
GFDRR	Global Facility for Disaster Risk Reduction
HFA	Hyogo Framework for Action
HRNA	Human Recovery Needs Assessment
IACP	Inter-Agency Contingency Plan
IASC	Inter-Agency Standing Committee
IWRM	Integrated Water Resource Management
LCD	Least Developed Country
MAF	Ministry of Agriculture and Forestry
MICT	Ministry of Information, Culture and Tourism
MLSW	Ministry of Labour and Social Welfare
MoE	Ministry of Education
MoF	Ministry of Finance
MoH	Ministry of Health
MoHA	Ministry of Home Affairs
MoI	Ministry of the Interior
MoNRE	Ministry of Natural Resources and Environment
MPI	Ministry of Investment and Planning
MPWT	Ministry of Public Work and Transport
NAFRI	National Agricultural and Forestry Research Institute
NAPA	National Adaptation Plan of Action
NDMC	National Disaster Management Committee
NDMO	National Disaster Management Office

NDPCC	National Disaster Prevention and Control Committee
NGO	Non-Governmental Organization
NLMA	National Land Management Authority
NRM	Natural resources management
NSCC	National Strategy on Climate Change
NSEDP	National Socio-Economic Development Plan
NTFP	Non-Timber Forest Products
OCHA	Office for Coordination of Humanitarian Affairs
PAFO	Provincial Agriculture and Forestry Office
PDMC	Provincial Disaster Management Committee
PDNA	Post-disaster needs assessment
PDR	People's Democratic Republic
PoA	Plan of Action
PONRE	Provincial Office for Natural Resources and Environment
ROAP	Regional Office for Asia and the Pacific
RTP	Round Table Process
SAEDA	Sustainable Agriculture and Environment Development Association
SOP	Standard operating procedures
SWG	Sector Working Group
TAD	Trans-boundary animal diseases
ToR	Terms of reference
TST	Technical support team
TWG	Technical working group
UNDP	United Nations Development Programme
UNFCCC	United Nations Framework Convention on Climate Change
UNICEF	United Nations Children's Fund
UNRCO	United Nations Resident Coordinator Office
WB	World Bank
WFP	World Food Programme
WREA	Water Resource and Environment Administration
WUG	Water User Group

ລາຍການຕາຕະລາງທີ່ສະແດງຕົວເລກ

ຕາຕະລາງ 1: ພນທນາ (ຮຕ) ທໄດຮັບຜົນເສຍຫາຍຈາກໄພນໍ້ຖວມ ປີ 2006-2010 (ແຫລງຂ: DoA, MAF)	4
ຕາຕະລາງ 3: ການເຊອມໂຍງລະຫວາງບັນດາແຜນ, ຍຸດທະສາດທີ່ມີຢູ່ກັບແຜນປະຕິບັດສໍາລັບ DRRM ໃນ ວຽກງານກະສິກໍາ.....	24
ຕາຕະລາງ 4: ພາບລວມຂອງກົນໄກການສສານ ແລະ ການປະສານງານ.....	55

ສາລະບານ

ຄຳນຳ	ii
ຄຳຂອບໃຈ	iii
ຄຳສັບຫຍໍ້	iv
ລາຍການຕາຕະລາງທີ່ສະແດງຕົວເລກ	vi
1. ຄວາມເປັນມາ	2
ສະພາບລວມຂອງປະເທດ, ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ	2
ຄວາມສູງສູງຕ່ຳໄພອັນຕະລາຍທາງທຳມະຊາດ	4
ໄພນ້ຳຖ້ວມ	4
ພາຍຸ	5
ໄພແຫ້ງແລ້ງ	5
ສັດຕູພືດ ແລະ ພະຍາດສັດ	6
ຄວາມຕ້ອງການຂອງແຜນປະຕິບັດງານ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສູງໄພພິບັດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານ ກະສິກຳ	6
2. ແຜນຍຸດທະສາດທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ແລະ ແຜນການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ DRRM ແລະ ກະສິກຳ	8
ຕາຕະລາງທີ 2: ບັນຊີລາຍຊື່ຂອງຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ DRM ແລະ / ຫຼື ຂະແໜງການກະສິກຳທີ່ຜ່ານມາ	8
3. ການຈັດຕັ້ງສະຖາບັນສຳລັບການ DRRM ໃນ ສປປ ລາວ	15
ກົງຈັກການປະສານງານລະດັບຊາດ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານຫຼັກ	15
ໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງຂັ້ນແຂວງ, ເມືອງແລະ ບ້ານ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບສຳລັບ DRM	17
ຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມຫຼັກ ສຳລັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສູງໄພພິບັດໃນວຽກງານກະສິກຳ	20
ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້	20
ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ	21
4. ທິດທາງຍຸດທະສາດສຳລັບການເສີມຂະຫຍາຍການຫຼຸດຜ່ອນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຄວາມສູງໄພພິບັດໃນຂະແໜງກະສິກຳ	23
5. ແຜນປະຕິບັດງານສຳລັບການຫຼຸດຜ່ອນຄຸ້ມຄອງຄວາມສູງໄພພິບັດໃນການກະສິກຳ 2014-2016	26

ຈຸດປະສົງລວມ	26
ຂອບເຂດບູລິມະສິດທີ່ I: ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ສະຖາບັນ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຄວາມສາມາດດານເຕັກນິກ ສໍາລັບ DRRM ແລະ ການປັບຕົວກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດໃນຂະແໜງການກະສິກໍາ	29
ຂອບເຂດບູລິມະສິດທີ່ II: ການປະເມີນ ແລະ ຕິດຕາມຄວາມສູງທາງດ້ານສະພາບອາກາດ ແລະ ຄວາມອ ອນແອ ແລະ ສາງຕາງລະບົບເຕືອນໄພເພື່ອການຄັ້ງປະກັນສະບຽງອາຫານ ແລະ ໄພຂົ່ມຂູ່ຕາມເຂດແດນ. 32	
ຂອບເຂດບູລິມະສິດທີ່ III: ປັບປຸງການຈັດການຄວາມຮູ້, ການປຸກຈິດສໍານຶກ ແລະ ການສຶກສາກ່ຽວກັບ DRRM, ຜົນກະທົບຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ການປັບໂຕ	37
ຂອບເຂດບູລິມະສິດທີ່ IV: ການຫຼຸດຜອນຄວາມສູງ ແລະ ຄວາມບໍ່ໝັ້ນຄົງໂດຍການສູງເສີມທາງເລືອກດ້ານ ວິຊາການ ແລະ ການວາງແຜນໃນຊຸມຊົນສໍາລັບ DRRM/CCA ໃນຂະແໜງການກະສິກໍາ	41
ຈຸດປະສົງ:	41
ຂອບເຂດບູລິມະສິດທີ່ V: ເສີມຂະຫຍາຍຄວາມສາມາດ, ສູງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ລະບຽບການ ສໍາລັບການກະກຽມຮັບມື, ຕອບໂຕໄພພິບັດໃຫ້ໄດ້ຜົນດີ ແລະ ເຊອມໂຍງການປັບຕົວຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າ ອາກາດເຂົ້າໃນການລິເລີ່ມການຟື້ນຟູ	45
ການສະເໜີການປະຕິບັດເພື່ອເຊອມໂຍງ DRRM ວຽກງານກະສິກໍາກັບໂຄງປະກອບລວມຂອງການຄຸ້ມຄອງ ໄພພິບັດ	49
ບູລິມະສິດໃນດ້ານການເຊອມສານ	52
6. ກົນໄກສະຖາບັນທີ່ຕ້ອງການ	54
ກົນໄກການປະສານງານ	54
ທຶນ ແລະ ການລົງທຶນສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນປະຕິບັດງານ	60
7. Annexes	63
I. Basic Definitions of Terminology	63
II. Hyogo Framework for Action (HFA) 2005-2015 Summary Chart	66
III. List of on-going or recently completed projects related to DRRM/CCA in Lao PDR	67
IV. List of available studies on DRM/CCA and related fields in Lao PDR	72
V. List of developed tools with relevance for DRRM/CCA and Lao PDR	75
VI. References	1

1. ຄວາມເປັນມາ

ສະພາບລວມຂອງປະເທດ, ຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສປປ ລາວ) ຊຶ່ງເປັນປະເທດທີ່ບໍ່ຕິດກັບທະເລ, ມີເນື້ອທີ່ທັງໝົດ 236 800 ກມ² ແລະ ຕັ້ງຢູ່ເຂດອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ ຢູ່ລະຫວ່າງປະເທດມຽນມາ, ກຳປູເຈຍ, ໄທ ແລະ ຫວຽດນາມ. ປະເທດລາວປະກອບມີ 17 ແຂວງ, 142 ເມືອງ ແລະ 11 390 ບ້ານ. ຄາດວ່າ ສປປ ລາວ ມີພົນລະເມືອງທັງໝົດ 6.5 ລ້ານ ຄົນ (ປີ 2012) ຊຶ່ງຄາດຄະເນວ່າມີອັດຕາການເພີ່ມຂຶ້ນ 1.63 ສ່ວນຮ້ອຍຕໍ່ປີ. ສປປ ລາວ ຍັງເປັນບ້ານຂອງ 49 ຊົນເຜົ່າທີ່ມີຫຼາຍພາສາປາກເວົ້າ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ຮີດຄອງປະເພນີທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

ສະພາບພູມອາກາດພາຍໃນປະເທດແມ່ນຖືກແບ່ງອອກເປັນສາມເຂດເຊັ່ນ: ເຂດພູດອຍທາງພາກເໜືອ, ເຂດພູດອຍທາງພາກກາງ ແລະ ພາກໃຕ້ ແລະ ເຂດທົ່ງພຽງລ້ອງແມ່ນ້ຳຂອງ. ສປປ ລາວ ມີສະພາບອາກາດເຂດຮ້ອນຍ້ອນໄດ້ຮັບອິດທິພົນຈາກລົມມໍລະສຸມຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ ຊຶ່ງມີລະດູຮ້ອນຊຸ່ມໃນລະຫວ່າງເດືອນພຶດສະພາ ເຖິງກັນຍາ ແລະ ລະດູແລ້ງແມ່ນຈາກເດືອນຕຸລາເຖິງເດືອນເມສາ. ຢູ່ໃນລະດູແລ້ງລະຫວ່າງເດືອນພະຈິກ ແລະ ເດືອນກຸມພາທີ່ມີອຸນຫະພູມຕ່ຳກວ່າໝູ່ ຊຶ່ງເອີ້ນກັນວ່າລະດູແລ້ງ/ໜາວ. ສ່ວນເຂດທີ່ມີອາກາດເປັນເຄິ່ງຮ້ອນທາງພາກເໜືອມີອາກາດເຢັນລົດລົງໃນລະຫວ່າງລະດູແລ້ງຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ອຸນຫະພູມລົດລົງເຖິງ 0 °C ເປັນບາງໄລຍະ.

ທາງດ້ານການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຖືວ່າ ສປປ ລາວ ຍັງນອນຢູ່ໃນບັນດາປະເທດທີ່ດ້ອຍພັດທະນາຢູ່ໃນໂລກ. ແຕ່ອີງໃສ່ຄ່າສະເລ່ຍການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດຂອງປະເທດ ທີ່ສູງເຖິງ 8 ສ່ວນຮ້ອຍຕໍ່ປີແລ້ວ ຖືວ່າ ສປປ ລາວ ເປັນປະເທດໜຶ່ງທີ່ມີການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດສູງກວ່າໝູ່ໃນບັນດາປະເທດໃນເຂດອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້. ຢ່າງໃດກໍຕາມ ສປປ ລາວ ໄດ້ລາຍງານວ່າ ອັດຕາຄວາມທຸກຍາກໄດ້ມີການຫຼຸດຜ່ອນລົງຕັ້ງແຕ່ປີ 1990. ນອກນີ້ ເກືອບ 80 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງປະຊາກອນແມ່ນຍັງດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນເຂດຊົນນະບົດ ຊຶ່ງອີງໃສ່ການກຳສິກຳເພື່ອກຸ້ມຕົນເອງ. ໃນບັນດາພວກເຂົາຂ້າງເທິງນີ້, ຊາວກະສິກອນເປັນຜູ້ທີ່ມີລາຍກວ່າໝູ່ ແລະ ຍັງເປັນພວກທີ່ມີລະດັບການສຶກສາຕ່ຳ. ມີພຽງ 4 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງເນື້ອທີ່ດິນທັງໝົດທີ່ຖືກຈັດເປັນດິນທີ່ເໝາະສົມສຳລັບປູກຝັງ, ຂະແໜງກະສິກຳໄດ້ສ້າງວຽກໃຫ້ແກ່ສອງໃນສາມຂອງແຮງງານຄົນລາວ ແລະ ເຮັດໃຫ້ກາຍເປັນອັນດັບທີ່ສາມຂອງລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນປະເທດ (GDP). ລະບົບການຜະລິດເຂົ້າກວມເອົາສອງໃນສາມຂອງພື້ນທີ່ການຜະລິດທັງໝົດຄື (1) ລະບົບການປູກຝັງໃນທົ່ງພຽງທີ່ມີຊົນລະປະທານ ຫຼື ອາໄສນ້ຳຝົນຢູ່ລຽບຕາມທົ່ງພຽງລ້ອງແມ່ນ້ຳຂອງ ແລະ (2) ແມ່ນລະບົບການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່ທີ່ຄອບຄອງໃນພື້ນທີ່ເຂດເນີນສູງ. ບັນດາພືດສວນ ແລະ ກາເຟ ແມ່ນຖືກປູກເປັນຈຳນວນໜ້ອຍຢູ່ຕາມພູພຽງບໍລະເວນ. ການຜະລິດກະສິກຳສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຜະລິດແບບກຸ້ມຕົນເອງ. ຊາວນາໄດ້ປ່ຽນມາໃຊ້ເຄື່ອງຈັກເພື່ອການຜະລິດກະສິກຳຕັ້ງແຕ່ສອງທົດສະຕະວັດທີ່ຜ່ານມາ, ໄດ້ມີການປັບປຸງແນວພັນ, ການປູກຝັງໂດຍບໍ່ໃຊ້ເຄມີ ແລະ ການຫຼຸດລົງການນຳໃຊ້ຝຸ່ນເຄມີ, ຢາຂ້າສັດຕູພືດ ແລະ ຢາຂ້າຫຍ້າແມ່ນຖືກສົ່ງເສີມເພີ່ມຂຶ້ນໃນຊຸມປີທີ່ຜ່ານມາ ຊຶ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງໃນ

ຄວາມພະຍາຍາມຂອງລັດຖະບານກ່ຽວກັບການພັດທະນາກະສິກຳສະອາດ. ເຖິງຈະມີຄວາມຄືບໜ້າໃນການພັດທະນາວຽກງານກະສິກຳ ແຕ່ລະບົບການປູກຝັງທີ່ມີຊັ້ນລະປະທານມີພຽງ 12 ສ່ວນຮ້ອຍ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ມີຂໍ້ຈຳກັດຕໍ່ຊາວກະສິກອນທີ່ທຳການຜະລິດໄດ້ພຽງໜຶ່ງເທື່ອຕໍ່ປີ.

ການປັບປຸງພື້ນສັດລ້ຽງແມ່ນຖືເປັນບັນຫາສຳຄັນສຳລັບຜູ້ລ້ຽງສັດຂະໜາດນ້ອຍ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນພາກໃຕ້ຊຶ່ງປະຊາຊົນມີການອາໄສສັດລ້ຽງເພື່ອໃຊ້ແຮງງານລາແກ. ພອມນ, ປະຊາກອນສັດໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີຕັ້ງແຕ່ໄລຍະເວລາສິບປີທີ່ຜ່ານມາ ເນື່ອງຈາກການຄ້າຂາຍກັບບັນດາປະເທດເພື່ອນບ້ານມີການເພີ່ມຂຶ້ນ ພ້ອມກັບຄວາມຕ້ອງການຊື້ນຈາກພາຍໃນກໍ່ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນເຊັ່ນກັນ. ການປະມົງ ແລະ ການລ້ຽງສັດນ້ຳແມ່ນກິດຈະກຳສຳຮອງທີ່ສຳຄັນສຳລັບຄອບຄົວຊາວກະສິກອນ. ຈຳນວນໜອງປາພາຍໃນປະເທດໄດ້ມີການເພີ່ມຂຶ້ນ ຊຶ່ງເປັນການຕອບສະໜອງລາຍຮັບລວມທັງສະບຽງອາຫານ ແລະ ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການຄ້າປະກັນໄພຊະນາການ. ຫຼາຍກວ່າ 70 ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງຄອບຄົວຊາວກະສິກອນແມ່ນອາໄສການຫາປາຕາມທຳມະຊາດ, ໃນນັ້ນ 19 ສ່ວນຮ້ອຍແມ່ນຫາຢູ່ຕາມທົ່ງນາ ແລະ 15 ສ່ວນຮ້ອຍແມ່ນຫາປາຢູ່ຕາມບຶງ ຫຼື ຕາມທົ່ງທີ່ມີນ້ຳຖ້ວມຕາມລະດູການ. ສ່ວນຂະແໜງປ່າໄມ້, ການປູກຢາງພາລາໄດ້ມີທ່າອ່ຽງການເພີ່ມຂຶ້ນໃນລະດັບສູງ ຊຶ່ງຄາດວ່າມີການປົກຄຸມພື້ນທີ່ 300,000 ຮຕ, ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນປູກຢູ່ຕາມເປັນພູທາງພາກເໜືອຂອງປະເທດ ທີ່ມີຄວາມສູງ 800-1000 ແມັດ ໂດຍທຽບໃສ່ໜ້ານ້ຳທະເລ.

ໂດຍລວມແລ້ວ, ສປປ ລາວ ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນທາງດ້ານປ່າໄມ້, ນ້ຳ, ຊີວະນາໆພັນ, ແຮ່ທາດ ແລະ ຊັບພະຍາກອນດິນ ທີ່ເປັນບ່ອນໜຶ່ງທີ່ຍັງຄົງຮັກສາຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງປ່າໄມ້ໃນອາຊີ. ປະຊາຊົນລາວທີ່ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ທ່າງໄກສອກຫຼີກຍັງອາໄສຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ ໂດຍສະເພາະແມ່ນເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ທີ່ສະໜອງເປັນແຫຼ່ງລາຍຮັບທີ່ສຳຄັນ ພ້ອມທັງເປັນແຫຼ່ງອາຫານ ແລະ ຢາພື້ນເມືອງທີ່ຖືກບໍລິໂພກຢ່າງກວ້າງຂວາງໃນລະດັບຄົວເຮືອນ ແລະ ຊຸມຊົນ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການປ່ຽນແປງຮູບແບບຕ່າງໆກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ທີ່ດິນໄດ້ເຮັດໃຫ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດຂອງປະເທດມີຄວາມອ່ອນແອຕໍ່ການເຊື່ອມໂຊມ ຊຶ່ງເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ຕໍ່ການດຳລົງຊີວິດຂອງຄົວເຮືອນທີ່ອາໄສຊັບພະຍາກອນເຫຼົ່ານັ້ນ. ໃນສະພາບປະຈຸບັນ, ການທຳລາຍປ່າ ແລະ ການເຊື່ອມໂຊມຂອງດິນຖືກພິຈາລະນາເປັນໜຶ່ງໃນບັນດາຕົວຊີ້ວັດສິ່ງແວດລ້ອມຂອງການນຳໃຊ້ທີ່ດິນທີ່ບໍ່ມີຄວາມຍືນຍົງ. ນີ້ແມ່ນຍ້ອນສາຍເຫດຂອງການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່, ການຕັດໄມ້ທ່ອນທີ່ບໍ່ມີການຄຸ້ມຄອງທີ່ດີ ແລະ ການປ່ຽນແປງຂອງທີ່ດິນປ່າໄມ້. ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງອາການເຊື່ອມໂຊມຢູ່ໃນບັນດາພື້ນທີ່ແຫຼ່ງນ້ຳທີ່ສຳຄັນຖືກນຳມາສົນທະນາຢ່າງຂັບຂັນໃນວົງການພັດທະນາບໍ່ດົນມານີ້ກ່ຽວກັບການບໍລິຫານຊັບພະຍາກອນນ້ຳທີ່ພົວພັນເຖິງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມຂອງໄຟຟ້າພະລັງນ້ຳ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດໃນການເຂົ້າເຖິງນ້ຳສະອາດ ແລະ ສຸຂະອະນາໄມຂອງປະຊາຊົນ.

ຄວາມສູງສູງໄພອັນຕະລາຍທາງທຳມະຊາດ

ບັນດາເຈົ້າຂອງທີ່ດິນຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີທີ່ດິນເປັນຂອງຕົນເອງ ໃນ ສປປລາວ ປະເຊີນໜ້າກັບຄວາມສູງທີ່ພົບພັນເຖິງຄວາມອັນຕະລາຍທາງທຳມະຊາດ ແລະ ການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ. ຫຼາຍກວ່າ 95 ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງລະບົບການປູກຝັງແມ່ນມີຄວາມສູງໄພນ້ຳຖ້ວມ, ໄພແຫ້ງ ແລ້ງ ແລະ ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງລະດູຝົນທີ່ຊັກຊ້າ. ໂດຍລວມແລ້ວ, ຄວາມອັນຕະລາຍທີ່ມີຕະແໜງ ການກະສິກຳຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ແມ່ນ ໄພນ້ຳຖ້ວມ, ດິນເຈື່ອນ, ພາຍຸ ແລະ ພາຍຸໄຕ້ຝຸ່ນໃນລະຫວ່າງລະດູຝົນ, ໄພແຫ້ງແລ້ງ ແລະ ການຂາດແຄນນ້ຳທີ່ຮຸນແຮງໃນລະຫວ່າງລະດູແລ້ງ, ລວມເຖິງໄຟໄໝ້ປ່າ ແລະ ຊຸມຊົນ, ສັດຕູພືດ, ການລະບາດຂອງໜູຂີ້ ແລະ ການລະບາດຂອງພະຍາດສັດ. ໃນນັ້ນ, ຄວາມອັນຕະລາຍສາມາດຊະນິດທີ່ພົບພັນເຖິງສະພາບດິນຟ້າອາກາດທີ່ກະທົບຕົວຜະລິດກະສິກຳຢ່າງຮ້າຍແຮງແມ່ນໄພແຫ້ງແລ້ງ, ໄພນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ພາຍຸທີ່ກໍ່ເກີດຜົນກະທົບທີ່ສອງເຊັ່ນ ດິນເຈື່ອນ, ໄຟໄໝ້ ແລະ ການລະບາດຂອງພະຍາດສັດ.

ໄພນ້ຳຖ້ວມ

ມີໄພນ້ຳຖ້ວມເກີດຂຶ້ນເປັນປະຈຳ ເນື່ອງຈາກມີຝົນຕົກໜັກ ຊຶ່ງຍ້ອນລົມທີ່ມີຄວາມຊຸ່ມຂອງພາກຕາເວັນຕົກສູງໃຕ້ທີ່ພັດມາຈາກມະຫາສະໝຸດອິນເດຍ ໃນລະຫວ່າງກາງເດືອນພຶດສະພາເຖິງເດືອນກັນຍາ ແລະ ຍ້ອນທີ່ຕັ້ງຂອງບັນດາສາຍນ້ຳທີ່ສຳຄັນຕ່າງໆ. ໄພນ້ຳຖ້ວມບາງຄັ້ງກໍ່ເກີດຂຶ້ນຈາກພາຍຸເຂດຮ້ອນທີ່ພັດມາຈາກທະເລຈີນໃຕ້. ແຕ່ ປັດຈຸບັນຕໍ່ທີ່ພາຍໃຕ້ເກີດຜົນກະທົບທາງລົບແມ່ນຍ້ອນບໍ່ມີການປ້ອງກັນຢູ່ໃນບັນດາຈຸດທີ່ມີໄພນ້ຳຖ້ວມທີ່ຮຸນແຮງ ແລະ ຍ້ອນຍັງຂາດການພັດທະນາປະຕູຄວບຄຸມນ້ຳ. ອີງຕາມຂໍ້ມູນການລາຍງານຂອງອົງການອາຫານໂລກ, ໄດ້ເກີດມີໄພນ້ຳຖ້ວມຈຳນວນ 16 ຄັ້ງ ລະຫວ່າງປີ 1996-2002 ທີ່ມີຂະໜາດ ແລະ ໄລຍະເວລາທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ໂດຍສະເພາະແມ່ນໃນປີທີ່ຜ່ານມາທີ່ໄພນ້ຳຖ້ວມໄດ້ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງໜັກຕໍ່ຂະແໜງກະສິກຳ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການຜະລິດເຂົ້າ ດັ່ງຂໍ້ມູນສະແດງໃນຕາຕະລາງຂ້າງລຸ່ມນີ້:

ຕາຕະລາງ 1: ພັນທະນາ (ຮຕ) ທໄດ້ຮັບຜົນເສຍຫາຍຈາກໄພນ້ຳຖ້ວມ ປີ 2006-2010 (ແຫລງຂ: DoA, MAF)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ	2006	2007	2008	2009	2010
ພາກເໜືອ	1.765	1.858	1.895	1.767	2.343
ພາກກາງ	1.105	17.080	35.639	7.380	14.585
ພາກໃຕ້	8.625	9.765	4.160	15.232	19.632
ລວມ	11.495	28.703	41.693	24.379	36.560

ໄພນ້ຳຖ້ວມທີ່ທາງກໍ່ເກີດຂຶ້ນລະຫວ່າງເດືອນສິງຫາ ແລະ ກັນຍາ 2013 ທີ່ຜ່ານມາ ທີ່ທາງອົງການອາຫານໂລກໄດ້ມີການປະເມີນ ແລະ ຄາດຄະເນວ່າມີປະມານ 395 000 ຄົນໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກທັງໝົດ 12

ແຂວງ, 52 ເມືອງ ແລະ 1 221 ບ້ານ, ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນພາກກາງ ແລະ ພາກໃຕ້ລຽບຕາມແມ່ນ້ຳຂອງຊຶ່ງເປັນ ຂົງເຂດຜະລິດສະບຽງອາຫານ ແລະ ເປັນບ່ອນທີ່ບັນດາເຈົ້າຂອງທີ່ດິນຂະໜາດນ້ອຍສ່ວນຫຼາຍ ແລະ ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີ ດິນ ດຳລົງຊີວິດ. ຄາດຄະເນວ່າ ມີດິນນາ 50 245 ຮຕ ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ສັດລ້ຽງຖືກເສຍຫາຍ ເປັນຈຳນວນຫຼາຍພັນ. ນອກນີ້, ບັນດາໄພນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ດິນເຈື່ອນໄດ້ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ທຳລາຍ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານຊຶ່ງລວມມີ ເຮືອນ, ລະບົບຊົນລະປະທານ ແລະ ຖະໜົນຫົນທາງ. ຢູ່ແຂວງອຸດົມໄຊນັ້ນ, ນ້ຳ ຖ້ວມທີ່ເກີດຈາກຝົນຕົກໜັກໄດ້ຂ້າປະຊາຊົນຈຳນວນ 17 ຄົນ. ພ້ອມນັ້ນ, ການບັນທຶກຄວາມເສຍຫາຍຂອງ ລະບົບກະສິກຳ ຊຶ່ງກວມເອົາ 6.9 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງດິນນາທົ່ວປະເທດ, ຕົວເລກຄວາມເສຍຫາຍມີອາດຈະເປັນ ຈຳນວນນ້ອຍ ແຕ່ຊຸມຊົນຊົນນະບົດທີ່ທຸກຍາກກໍບໍ່ມີຊ່ອງທາງໃນການຮັບມືທີ່ພຽງພໍ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມສາມາດໃນ ການປັບຕົວເພື່ອປ້ອງກັນວິກິດການທາງເສດຖະກິດດັ່ງກ່າວ. ພ້ອມນັ້ນ, ການເຂົ້າເຖິງຕາມໜ່າງຄວາມປອດໄພ ສາທາລະນະກໍຍັງມີຂໍ້ຈຳກັດສູງ.

ພາຍຸ

ສາຍພູຫຼວງທີ່ຢູ່ລະຫວ່າງຊາຍແດນລາວ-ຫວຽດນາມເຮັດໜ້າທີ່ປົກປ້ອງ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຮຸນແຮງຂອງພາຍຸ ໄຕ້ຝຸ່ນກ່ອນຈະເຂົ້າມາເຖິງປະເທດລາວ. ຝົນຕົກໜັກປະກອບກັບພາຍຸໄຕ້ຝຸ່ນດັ່ງກ່າວຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດໄພນ້ຳຖ້ວມທີ່ ຮ້າຍແຮງ, ນ້ຳປ່າໄຫຼ່ຖ້ວມກະທັນຫັນ ດິນເຊາະເຈື່ອນ, ລົມພາຍຸ ແລະ ພ້າຜ່າ. ໄດ້ເກີດພາຍຸໄຕ້ຝຸ່ນທີ່ຮຸນແຮງ ໄລຍະບໍ່ດົນທີ່ຜ່ານມາເຊັ່ນ ພາຍຸຊາງຊານ ປີ 2006, ພາຍຸລຶກິມາ ປີ 2007 ແລະ ພາຍຸເກດສະໜາ ປີ 2009. ບັນດາພາຍຸໄຕ້ຝຸ່ນເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ຊີວິດມະນຸດ, ຊັບສິນ ແລະ ກະສິກຳຢູ່ໃນພື້ນທີ່ຢ່າງໃຫຍ່ ຫຼວງ. ສຳລັບຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ແລ້ວ, ພາຍຸໄຕ້ຝຸ່ນເກດສະໜາໄດ້ກະທົບຕໍ່ປະຊາຊົນລາວຈຳນວນຫຼາຍພັນຄົນຢູ່ ພາຍໃນທ້າແຂວງ ແລະ ໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດການສິນເສຍທາງດ້ານເສດຖະກິດຈຳນວນປະມານ 58 ລ້ານ ໂດລາ ສະຫະລັດ.

ໄພແຫ້ງແລ້ງ

ໄດ້ເກີດໄພແຫ້ງແລ້ງ 5 ຄັ້ງຕັ້ງແຕ່ໄລຍະເວລາ 40 ປີທີ່ຜ່ານມາ ຊຶ່ງໄດ້ເປັນເຫດໃຫ້ລະບົບການປູກຝັງ (ການ ປູກເຂົ້າ) ຂອງຊາວກະສິກອນຂະໜາດນ້ອຍໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງໜັກ, ສ່ວນໄພແຫ້ງແລ້ງທີ່ບໍ່ຮຸນແຮງ ແມ່ນໄດ້ສ້າງຜົນກະທົບຕໍ່ ສປປ ລາວ ເກືອບທຸກປີ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ຜົນຜະລິດຫຼຸດລົງ (ເຖິງ 30% ຂອງຍອດຜົນ ຜະລິດຂອງບັນດາແຂວງໃນພາກໃຕ້) ແລະ ມັນເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ຕໍ່ການຄ້າປະກັນສະບຽງອາຫານ. ໂດຍລວມແລ້ວ, ມີປະມານ 188 000 ຄົວເຮືອນ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໄພແຫ້ງແລ້ງເປັນປົກກະຕິ ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຢູ່ແຂວງຄຳ ມ່ວນ, ສະຫວັນນະເຂດ, ສາລະວັນ, ຈຳປາສັກ, ໄຊຍະບູລີ ແລະ ວຽງຈັນ. ກົງກັນຂ້າມກັບໄພນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ພາຍຸ, ໄພແຫ້ງແລ້ງກໍ່ແມ່ນໄພພິບັດຊະນິດໜຶ່ງທີ່ບໍ່ມັກຈະຖືກອອກຂ່າວຈົນກວ່າສະຖານະການຈະມີຄວາມຮຸນ ແຮງ. ນອກນີ້, ຢູ່ໃນບັນດາເຂດພູດອຍສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນອາໄສນ້ຳຝົນເພື່ອການຜະລິດກະສິກຳ ແລະ ໄດ້ປະສົບ ກັບຄວາມທົ່ວລະບາດຈາກໄພແຫ້ງແລ້ງເພີ່ມຂຶ້ນເລື້ອຍ. ສຳລັບໄພແຫ້ງແລ້ງນັ້ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງ ລະດູຝົນຊັກຊ້າ ຊຶ່ງກາຍເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ທີ່ຮ້າຍແຮງຕໍ່ລະດູການປູກຝັງ. ປົກກະຕິແລ້ວ, ຊາວກະສິກອນໄດ້ເລືອກ

ເອົາລະດູຝົນເພື່ອການຜະລິດເຂົ້າຊຶ່ງເລີ່ມຈາກການກະກຽມດິນກ້າໃນເດືອນມິຖຸນາເພື່ອໃຫ້ສາມາດດຳນຳໃນເດືອນກໍລະກົດ. ສ່ວນຊາວນາຜູ້ທີ່ມີດິນນາຢູ່ບ່ອນສູງ ຫຼື ຢູ່ຫ່າງໄກຈາກແຫຼ່ງນ້ຳແມ່ນມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກເພີ່ມຂຶ້ນໃນການກະກຽມດິນກ້າຂອງພວກເຂົາເມື່ອລະດູຝົນມີການປ່ຽນແປງ.

ສັດຕູພືດ ແລະ ພະຍາດສັດ

ສັດຕູພືດ ແລະ ພະຍາດສັດເກີດຂຶ້ນຫຼາຍກວ່າໝູ່ແມ່ນຢູ່ໃນເຂດເນີນສູງທາງແຂວງພາກເໜືອ ແລະ ຢູ່ໃນບັນດາພື້ນທີ່ທີ່ສູງຂອງບັນດາແຂວງໃນພາກກາງ ແລະ ພາກໃຕ້. ໜຶ່ງໃນການລະບາດຂອງພະຍາດສັດທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດແມ່ນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນປີ 2007 ຊຶ່ງ ສປປ ລາວ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກພະຍາດໄຂ້ຫວັດນົກ ແລະ ມີເປັດ ແລະ ໄກ່ຈຳນວນເປັນລ້ານຖືກຂ້າເພື່ອເຫດຜົນຄວາມປອດໄພ. ການສູນເສຍສັດລ້ຽງ, ການລະບາດຂອງພະຍາດສັດ ແລະ ສັດຕູພືດລ້ວນແລ້ວແຕ່ມີການເຊື່ອມຕໍ່ກັບເຫດການທາງດິນຟ້າອາກາດທີ່ຮ້າຍແຮງເຊັ່ນໄພນ້ຳຖ້ວມໃນປີ 2013. ສ່ວນໄພຂົ່ມຂູ່ທີ່ມີຕໍ່ສັດລ້ຽງໃນລະຫວ່າງໄພນ້ຳຖ້ວມນັ້ນ ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນການບາດເຈັດ ແຕ່ຄວາມສ່ຽງຫຼັກຈາກໄພນ້ຳຖ້ວມແມ່ນລວມມີການລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່, ພະຍາດຂາດສານອາຫານ ແລະ ພະຍາດເກີດຈາກຜົນກະທົບຂອງສານເຄມີ. ສ່ວນລະດູແລ້ງນັ້ນ, ມີສັດລ້ຽງຈຳນວນຫຼາຍຊ້ຳພັດຖືກທໍລະມານຈາກຄວາມກົດດັນຂອງອາກາດທີ່ຮ້ອນ.

ຄວາມຕ້ອງການຂອງແຜນປະຕິບັດງານ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກະສິກໍາ¹

ເນື່ອງຈາກໄພທຳມະຊາດຕໍ່ກະສິກຳມີສູງ ແລະ ຄວາມຮ້າຍແຮງຂອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ໄພອັນຕະລາຍ ເຫຼົ່ານີ້ມີທ່າອ່ຽງທີ່ຈະເພີ່ມຄວາມຮຸນແຮງຂອງມັນຂຶ້ນ. ສປປ ລາວ ຄາດວ່າຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຢ່າງຮ້າຍແຮງຈາກ ຜົນກະທົບຂອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ຜູ້ທຸກຍາກເຂດຊົນນະບົດທີ່ມີລາຍໄດ້ຕໍ່າ ແລະ ຍັງເພີ່ງພາອາໄສລະບົບກະສິກຳແບບພື້ນເມືອງ ຫຼື ໃນເຂດທີ່ດິນທີ່ຢູ່ໃນເກນຕ່ຳຈະມີຄວາມສ່ຽງສະເພາະ.

ໃນການປະເຊີນໜ້າຕໍ່ຄວາມທ້າທາຍ ແລະ ຄວາມສ່ຽງບໍ່ວ່າຈະກ່ຽວກັບເຫດການທາງດ້ານດິນຟ້າອາກາດ, ໄພອັນຕະລາຍທາງທຳມະຊາດ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ລັດຖະບານລາວ ໄດ້ມີຄວາມພະຍາຍາມຫຼາຍຢ່າງໃນການລິເລີ່ມ ເພື່ອຈະຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຂອງໄພພິບັດມາແລ້ວ ໂດຍຜ່ານວິທີການທີ່ຕັ້ງໜ້າຫຼາຍ ຕໍ່ກັບການຄຸ້ມຄອງຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ (DRRM). ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພາກສ່ວນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ (DRR) ຍັງບໍ່ໄດ້ຖືກເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າໃນຍຸດທະສາດກະສິກຳ ແລະ ແຜນງານກຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ..

¹ ຄຳສັບ “ກະສິກຳ”...

ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນການປຸກຈິດສໍານຶກໃຫ້ປະຊາຊົນໃນປະຈຸບັນ ລວມທັງການວາງແຜນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງພູດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ (DRRM) ພາຍໃນຂະແໜງການກະສິກໍາ ຍັງຄົງປະຕິບັດຕາມວິທີການການຕອບໂຕ້ຕາມເຫດການສຸກເສີນ ແລະ ວິທີການຟື້ນຟູເປັນໃຈກາງ. ທິດທາງໃນອະນາຄົດກ່ຽວກັບການສ້າງລະບົບການຜະລິດທາງດ້ານກະສິກໍາທີ່ມີຄວາມທົນທານ ແລະ ການດໍາລົງຊີວິດຈະອີງໃສ່ການຮັບຮອງຢ່າງເປັນທາງການ ແລະ ການປະຕິບັດຢ່າງເປັນລະບົບຂອງສິ່ງທີ່ມີຢູ່ ແລະ ຂອງຍຸດທະສາດໃໝ່ກ່ຽວກັບ DRRM ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເຊິ່ງໃນປະຈຸບັນຍັງມີການພັດທະນາຢູ່.

ແຜນປະຕິບັດ (PoA) ການຫຼຸດຜ່ອນຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ (DRRM) ໃນຂະແໜງກະສິກໍາ ແມ່ນມີຄວາມຕ້ອງການຮີບດວນເຊື່ອມສານ DRRM ເຂົ້າໃນການພັດທະນາດ້ານກະສິກໍາ ໂດຍການນໍາໃຊ້ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ບັນດາແຜນທີ່ມີຢູ່, ພ້ອມທັງຮັບປະກັນການປະສານກັບ CCA ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ແລະ ໂຄງການລິເລີ່ມການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດແບບຍືນຍົງ (NRM) ລວມໄປເຖິງ ອົງການຈັດຕັ້ງ ການປະສານງານຫຼັກ ແລະ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານດັ່ງກ່າວຂອງຕົນ. ຄຸ້ມຄອງກັບລັກສະນະຂອງຄວາມສ່ຽງໄພ ແລະ ການເປີດຊອງທາງຕອນຕະຫຼາຍຕ່າງໆ, ແຜນດຽວກວ່າຈະຕ້ອງກວມເອົາຫຼາຍວິທີການທາງດ້ານໄພພິບັດ ປະສົມກັບມາດຕະການໃນການພັດທະນາການວາງແຜນ ແລະ ພັດທະນາຄວາມສາມາດທາງດ້ານສະຖາບັນ ແລະ ວິຊາການກັບການປະຕິບັດຢ່າງຕາເວັນຕົກຢູ່ໃນທຸກຂະໜາດ. ຈຸດສະເພາະທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາແມ່ນການສູງເສີມຊຸມຊົນ ແລະ ຊາວກະສິກອນໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ຕອບໂຕ້ກັບຜົນກະທົບທາງເກີດຂຶ້ນ, ຊຶ່ງໄພອັນຕະຫຼາຍຕ່າງໆດຽວກວ່າໄດ້ສ້າງຜົນກະທົບຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຕໍ່ວຽກງານປູກຝັງ, ລຽງສັດ, ປ່າໄມ້ ແລະ ການປະມົງ (ໄພອັນຕະຫຼາຍຖືກລະບຸຢູ່ຂ້າງເທິງ) ຢູ່ໃນຄວາມໝາຍຂອງຄໍາສັບ.

ເນື່ອງຈາກມີໄພອັນຕະຫຼາຍທໍາມະຊາດແຕກຕ່າງກັນ, ແຜນປະຕິບັດງານສໍາລັບ DRRM ໃນຂະແໜງກະສິກໍາ ຈະຕ້ອງສາມາດໃຊ້ກັບຄວາມສ່ຽງຕ່າງໆທີ່ມີສັດສ່ວນຄວາມຮຸນແຮງຕ່າງກັນ ໂດຍນັບຈາກບັນຫາຢູ່ເຂດຊາຍແດນໄປເຖິງທ້ອງຖານ ລວມທັງການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດຢູ່ໃນລະດັບຢູ່ໃນພື້ນທີ່ ຫລືອາງເກັບນໍ້າ. ແຜນປະຕິບັດງານຕ້ອງໄດ້ລະບຸເຖິງຂົງເຂດຍຸດທະສາດຂອງວຽກ ແລະ ຢູ່ພາຍໃນແຕ່ລະຂົງເຂດນັ້ນ ຕ້ອງມີການລະບຸກິດຈະກຳຕ່າງໆທີ່ສາມາດປະຕິບັດເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຄວາມບອບບາງຂອງຄົນ ແລະ ວັດຖຸຕໍ່ຄວາມເສຍຫາຍຕ່າງໆ. ເມື່ອຂົງເຂດວຽກຖືກວາງໄດ້ໂດຍກວ້າງ ຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງມີການກຳນົດບັນດາກິດຈະກຳທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມສ່ຽງທີ່ເກີດຂຶ້ນສະເພາະໃນແຕ່ລະຂົງເຂດ, ເຂດນິເວດກະສິກໍາ ແລະ ສະພາບເສດຖະກິດສັງຄົມ. ການວາງແຜນຍຸດທະສາດຢູ່ໃນຂະໜານກາງຄືແນວນັ້ນ, ແຜນປະຕິບັດງານນັບສາມາດລະບຸລາຍລະອຽດສະເພາະຂອງແຕ່ລະຂົງເຂດ; ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການກຳນົດພື້ນທີ່ສະເພາະເຈາະຈົງແມ່ນອີງໃສ່ກິດຈະກຳທີ່ຖືກກຳນົດໃນລະຫວ່າງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ເມື່ອເປົ້າໝາຍສຸດທາຍຂອງແຜນປະຕິບັດງານສໍາລັບ DRRM ແມ່ນເພື່ອຊ່ວຍພັດທະນາວຽກງານກະສິກໍາໃຫມີຄວາມທົນທານຕໍ່ສະພາບອາກາດ ແລະ ຄວາມສ່ຽງຕ່າງໆ. ມັນມີຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍ ແຜນປະຕິບັດງານສໍາລັບ DRRM ໃນຂະແໜງການກະສິກໍາ ຈະກາຍເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການວາງແຜນພັດທະນາກະສິກໍາໂດຍລວມ; DRRM ແລະ CCA ໃນຂະແໜງການກະສິກໍາ ຍັງເປັນເປົ້າໝາຍທຳອິດຂອງກັບ ແລະ ສະໜັບສະໜູນແຜນບຸລິມະສິດແຫ່ງຊາດ ອື່ນໆອີກ.

2. ແຜນຍຸດທະສາດທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ແລະ ແຜນການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ DRRM ແລະ ກະສິກໍາ

ໃນ ສປປ ລາວ ໄດ້ມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂັ້ນຕອນທີ່ສໍາຄັນ ໃນການສ້າງຄວາມທົນທານຕໍ່ກັບອັນຕະລາຍ ທີ່ເກີດຈາກໄພທໍາມະຊາດ ໂດຍປ່ຽນຈາກການຕອບໂຕ້ແບບສຸກເສີນມາເປັນວິທີການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ທີ່ຕັ້ງໜ້າ ແລະ ແບບປ້ອງກັນ. ບໍ່ດົນມານີ້, ຍັງໄດ້ມີຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງໃນການເຮັດໃຫ້ DRM ແລະການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ກາຍມາເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການວາງແຜນການພັດທະນາທາງດ້ານກະສິກໍາ ແລະ ການດໍາເນີນໂຄງການ. ສິ່ງນີ້ໄດ້ເປັນແນວທາງໃຫ້ກັບຍຸດທະສາດ, ແລະ ກອບແຜນງານທາງດ້ານກົດໝາຍ ແລະລະບຽບການລວມໄປເຖິງວິທີການຈັດການທາງດ້ານສະຖາບັນໃໝ່ໂດຍກົງ ທີ່ພົວພັນເຖິງ DRM , ແລະ CCA ທີ່ຍືນຍົງໄດ້. ປະຈຸບັນ, ການສ້າງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດແລະ ແຜນຍຸດທະສາດ EWS ກໍາລັງຖືກວາງແຜນທີ່ຈະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກັບພື້ນຖານກອບແຜນງານທາງດ້ານກົດໝາຍສໍາລັບ DRM. ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນການຕໍ່ໄປນີ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ມີຄວາມສໍາຄັນໂດຍສະເພາະ ສໍາລັບ DRM ໃນວຽກງານກະສິກໍາ.

ຕາຕະລາງທີ 2: ບັນຊີລາຍຊື່ຂອງຍຸດທະສາດ ແລະແຜນການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ DRM ແລະ / ຫຼື ຂະແໜງການກະສິກໍາທີ່ຜ່ານມາ

ຍຸດທະສາດ/ແຜນການ		ເວລາ /ການຮັບຮອງ
	ແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາກະສິກໍາ	2011-2025
	ແຜນແມ່ບົດດ້ານກະສິກໍາ	2011-2015
	ແຜນການລົງທຶນດ້ານກະສິກໍາ	2011-2015
	ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ 7	2011-2015

	ແຜນປ້ອງກັນສິ່ງທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນໃນອົງການ	ເດືອນກຸມພາ 2013
	ຮ່າງແຜນການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ	2012 - 2015
	ແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບການປັບໃຫ້ເຂົ້າກັນ	ເດືອນເມສາ 2009
	ແຜນຍຸດທະສາດກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ	ເດືອນມີນາ 2010
	ຮ່າງແຜນປະຕິບັດງານກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ	2013-2020

ແຜນຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດ ໃນການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງດ້ານໄພພິບັດ 2003-2020 ໃຫ້ພື້ນຖານສໍາລັບ ເປັນກອບແຜນງານກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍໃນປະຈຸບັນຕໍ່ກັບການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ. ໃນຂະນະທີ່ຈຸດປະສົງຕົ້ນຕໍຂອງແຜນຍຸດທະສາດດັ່ງກ່າວ ໄດ້ວາງທິດທາງຍຸດທະສາດ ແລະ ວິໄສທັດ ແລະ ການສ້າງກອບການປະສານງານໃຫ້ກັບຮ່າງແຜນການ **ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ (2011-2015)** ໃນປະຈຸບັນ ເຊິ່ງໄດ້ສຸມໃສ່ ແຜນທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ ສະເພາະ ໃນຂະແໜງການຕ່າງໆ ຢ່າງເຂັ້ມແຂງກ່ວາ. ແຜນປະຕິບັດດັ່ງກ່າວ ແມ່ນຕິດພັນກັບຍຸດທະສາດ ລວມ ເຊິ່ງມີ 4 ຈຸດປະສົງທາງດ້ານຍຸດທະສາດຫຼັກຄື:

- (i) ປົກປັກຮັກສາການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ ແລະຄວາມເສຍຫາຍ ທີ່ເກີດຈາກໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດ ເຊິ່ງເກີດຈາກຄົນເປັນຜູ້ເຮັດ;
- (ii) ປ່ຽນແປງຈາກການບັນເທົາໄປເປັນການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບທາງດ້ານໄພພິບັດ ທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບຊຸມຊົນ, ສັງຄົມ ແລະ ເສດຖະກິດ ແລະ ມີການກຽມຄວາມພ້ອມກ່ອນການໂຈມຕີຈາກໄພພິບັດດ້ວຍການເນັ້ນໜັກໃສ່ໄພອັນຕະລາຍ ເຊັ່ນ: ນໍ້າຖ້ວມ, ໄພແຫ້ງແລ້ງ, ດິນເຈື່ອນ, ແລະ ໄຟໄໝ້;
- (iii) ຮັບປະກັນວ່າ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດເປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບຮ່ວມກັນ ທັງລັດຖະບານ ແລະ ປະຊາຊົນ ໂດຍຜ່ານການສ້າງຄວາມສາມາດຂອງຊຸມຊົນ ແລະ
- (iv) ສົ່ງເສີມການປົກປ້ອງສະພາບແວດລ້ອມ ແບບຍືນຍົງ ແລະ ຄວາມອຸດົມຮັ່ງມີທາງທຳມະຊາດຂອງປະເທດ ເຊັ່ນ ຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້, ທີ່ດິນ, ແລະ ນໍ້າ.

ຮ່າງແຜນການຄຸ້ມຄອງ ໄພພິບັດ ປະກອບມີເຈັດອົງປະກອບ ກວມເອົາທຸກຂະແໜງການ. ໃນອົງປະກອບທຳອິດ, ແຜນການດັ່ງກ່າວແມ່ນແນໃສ່ເພື່ອຮັບປະກັນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການເກີດໄພພິບັດເປັນບຸລິມະສິດ

ອັນໜຶ່ງ ທັງໃນລະດັບຊາດ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ². ແຜນການນີ້ ມີຈຸດປະສົງເພື່ອເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃຫ້ກັບ ລະບົບສັນຍານເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ (EWS) ໃນການຍຸດຕິໄພອັນຕະລາຍຕ່າງໆ (ອົງປະກອບທີສອງ) **ເພື່ອ ກຳນົດ, ປະເມີນຜົນ, ແລະ ຕິດຕາມກວດກາຄວາມສ່ຽງດ້ານໄພພິບັດຕ່າງໆ.** ແຜນການໃນຕໍ່ໜ້າ ແມ່ນສຸມໃສ່ ການປຸກຈິດສຳນຶກປະຊາຊົນກ່ຽວກັບ DRR ຢູ່ໃນທຸກຂັ້ນ, ການຄົ້ນຄວ້າທາງດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ການ ແລກປ່ຽນຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບ DRR (ອົງປະກອບ ທີ່ສາມ)³. ຍິ່ງໄປກ່ວານັ້ນ ແຜນການດັ່ງກ່າວ ຍັງໄດ້ ກຳນົດ ມາດຕະການວັດແທກໃນການຫຼຸດຜ່ອນປັດໃຈສ່ຽງທີ່ແອບແຝງນຳ (ອົງປະກອບ ທີ່ສີ່) ໂດຍການເຊື່ອມສານ DRR ເຂົ້າໃນການຄຸ້ມຄອງສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ແລະ ໃນຂະແໜງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການກຽມຄວາມພ້ອມຕໍ່ກັບໄພພິບັດທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ ເພື່ອເປັນການ ຕອບໂຕ້ ທີ່ມີປະສິດທິພາບຢູ່ໃນທຸກຂັ້ນ (ອົງປະກອບ ທີ່ຫ້າ⁴). ສຸດທ້າຍ ,ແຜນການດັ່ງກ່າວເຮັດໃຫ້ຊຸມຊົນທີ່ມີ ຄວາມສ່ຽງເປັນໃຈກາງໂດຍການສົ່ງເສີມ ການສ້າງຄວາມສາມາດ ແລະ ສົ່ງເສີມບົດບາດຍິງຊາຍສຳລັບວຽກ ງານ DRR ຢູ່ໃນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນໂດຍຜ່ານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ **ໄພພິບັດໃນຂັ້ນຊຸມຊົນເປັນພື້ນຖານ (CBDRR) (ອົງປະກອບ ທີ່ ຫົກ).**

ແຜນຍຸດທະສາດຂອງການພັດທະນາກະສິກຳ ໄດ້ກຳນົດເປົ້າໝາຍການພັດທະນາຮອດປີ 2025 ໂດຍສຸມໃສ່ ການເຮັດໃຫ້ຜະລິດຕະພັນທາງດ້ານກະສິກຳທັນສະໄໝ ເປັນທີ່ຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດທີ່ ສາມາດປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ແນໃສ່ຄວາມຕ້ອງການຂອງດິນຂະໜາດນ້ອຍ. ນອກນັ້ນ, ກໍ່ແນໃສ່ ສົ່ງເສີມ ການສົນທະນາກ່ຽວກັບລະບົບນິເວດເຂດເນີນສູງ, ການຮັບປະກັນການຄ້າປະກັນສະບຽງອາຫານ ແລະ ຍົກສູງ ການດຳລົງຊີວິດ ຂອງຊຸມຊົນຊຸມນະບົດ. ເພື່ອບັນລຸແຜນຍຸດທະສາດໄລຍະຍາວນີ້ ມີຢູ່ສີ່ເປົ້າໝາຍ ສະເພາະ ທີ່ໄດ້ຄາດໄວ້ສຳລັບ ປີ 2015 ຄື ການສ້າງຕັ້ງການຄ້າປະກັນສະບຽງອາຫານເປັນບຸລິມະສິດທີ່ສູງສຸດ ໃນການປັບ ປຸງການດຳລົງຊີວິດກ່ຽວກັບວຽກງານກະສິກຳປູກຝັງ ແລະ ການລ້ຽງສັດ. ທັງຍັງແນໃສ່ ເພີ່ມທະວີ ການຜະລິດທີ່ທັນສະໄໝເຊນຕອງໂຊການຜະລິດສີຂຽວ ແລະ ການກຽມພ້ອມຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ສົ່ງເສີມຮູບແບບການຜະລິດຕະພັນທີ່ຍືນຍົງ (ລວມທັງ CCA ແລະ ການບໍ່ເຮັດໄຮ່ເລື່ອນລອຍ) ຄຽງຄູ່ກັບ ສົ່ງເສີມການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ແບບຍືນຍົງ. ເປົ້າໝາຍຂອງການເພີ່ມທະວີການຄ້າປະກັນສະບຽງອາຫານ ປະກອບ ມີການຍົກລະດັບ ແລະ ການເຮັດໃຫ້ມີ ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງລະບົບກະສິກຳຂະໜາດນ້ອຍ. ແຜນຍຸດທະ ສາດດັ່ງກ່າວ ໄດ້ມີການຮັບຮູ້ເຖິງ ຄວາມທ້າ ທາຍຂອງໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດທີ່ຄົນເຮັດຂຶ້ນ, ຄວາມແປປວນ ຂອງສະພາບອາກາດ ແລະ ເພື່ອແກ້ໄຂ ຜົນກະທົບກ່ຽວກັບລະບົບການຜະລິດທາງດ້ານກະສິກຳ ເຊັ່ນດຽວກັນ

² ຕົວຢ່າງ ການພັດທະນາ ແຜນ DRM ໃນລະດັບຊາດ ແລະ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນການ ກໍ່ຕັ້ງ ສະຖານທີ່ DRR ຫຼາຍໆຊຸ່ວມງານ

³ ລວມທັງການນຳໃຊ້ຄວາມຮູ້ແລະ ການສຶກສາ ເພື່ອສ້າງ ວັດທະນະທຳ ຂອງ ຄວາມ ປອດໄພ ແລະ ,ຄວາມຄິດສ້າງສັນ , ຄວາມຍືດຍຸ່ນ ໃນທຸກຂັ້ນ

⁴ ຕົວຢ່າງ ໄດ້ຍະເພາະເລື່ອງ ການເສີມສ້າງຄວາມສາມາດຕ່າງໆ ການຝຶນຝູ ພາຍຫຼັງເກີດໄພພິບັດ ແລະ ການວາງແຜນ ກໍ່ສ້າງຄືນແລະ ກົນໄກການໃຫ້ທຶນ ,ການເຮັດໂຄງການ ,

ກັບຄວາມຕ້ອງການໃນການ ເຊື່ອມສານ ການປ່ຽນແປງ ດິນຟ້າອາກາດ ແລະ DRM ເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດ ຂອງແຜນແມ່ບົດດ້ານກະສິກໍາ (ວັກທີ 62). ໂຄງການທີ່ວາງແຜນສົມບູນແບບກ່ຽວກັບ ຄວາມສ່ຽງທີ່ ໄດ້ກ່າວໃນຍຸດທະສາດ ຈະສຸມໃສ່ຄວາມສ່ຽງ ທີ່ພົວພັນເຖິງລາຄາຕະຫຼາດໂລກ ທີ່ຂຶ້ນໆລົງໆເປັນຕົ້ນຕໍ, ການ ປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດທາງ ທຳມະຊາດ (ວັກ 115-118) . ຍິ່ງໄປກ່ວານັ້ນ, ແຜນຍຸດທະ ສາດຍັງເຊື່ອມຕໍ່ບັດໄຈ ທາງດ້ານບົດບາດຍິງຊາຍ ສະເພາະ ໂດຍໃຫ້ເນັ້ນໜັກໃສ່ຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະເຂົ້າໃຈ ຄວາມສ່ຽງສະເພາະທາງດ້ານບົດບາດຍິງຊາຍ ແລະ ກຸ່ມສ່ຽງຫຼາຍກ່ວາ (ວັກ 42) ໄດ້.

ແຜນແມ່ບົດທາງດ້ານກະສິກໍາ (AMP) ແລະ ແຜນການລົງທຶນທາງດ້ານກະສິກໍາ (AIP) ຈະເປັນທິດທາງໃຫ້ ກັບ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາກະສິກໍາ ໃນໄລຍະ 5 ປີ (2011-2015) ແລະ ຍັງເປັນ ສ່ວນໜຶ່ງທີ່ເຊື່ອມສານເຂົ້າຢູ່ໃນ ແຜນການພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ 7 (NSED) . amp ໄດ້ກຳນົດຂອບເຂດແປດແຜນງານທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ ຄື: ການຜະລິດສະບຽງອາຫານ; ການຜະລິດສິນຄ້າ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອົງກອນຊາວນາ; ຮູບແບບການຜະລິດທີ່ມີຄວາມຍືນຍົງ, ການຈັດສັນທີ່ ດີນ ແລະ ການພັດທະນາ ຊົນນະບົດ; ການພັດທະນາປ່າໄມ້; ກະສິກໍາ ຊົນລະປະທານ; ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ດ້ານກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ອື່ນໆ; ຂະຫຍາຍການຄ້າຄວາມກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ການພັດທະນາ ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ. ແຜນການປະຕິບັດຫຼາຍໆອັນທີ່ໄດ້ກຳນົດຢູ່ໃນ amp ໂດຍສະເພາະໃນບັນດາໂຄງການ 1,3 , 5 ແລະ 7 ຄາດວ່າຈະປະກອບສ່ວນໃນການເພີ່ມທະວີຄວາມທົນທານຕໍ່ກັບ ຄວາມສ່ຽງດ້ານໄພພິບັດ ແລະ ການຮັບຜົນກະທົບ ຄວາມສາມາດຊຸມຊົນທີ່ເປັນເຂດຊົນນະບົດທີ່ຂຶ້ນກັບກະສິກໍາ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໃນ ໄລຍະຍາວ ກ່ຽວກັບການ ປ່ຽນແປງສະພາບດິນຟ້າອາກາດ ລວມທັງເຫດຮ້າຍກ່ຽວກັບດິນຟ້າອາກາດ ທີ່ມີ ແນວໂນ້ມເພີ່ມຂຶ້ນແລ້ວ. ມາດຕະການວັດແທກ ໃນ amp⁵ ຕົ້ນຕໍ ແມ່ນອີງໃສ່ພາກປະຕິບັດຕົວຈິງທີ່ດີ ແລະ ໄດ້ພິສູດແລ້ວ ໃນຂັ້ນຊຸມຊົນ ລວມທັງການປະສົມປະສານການພັດທະນາກະສິກໍາແບບຍືນຍົງ ແລະ ການປ້ອງ ກັນຜົນກະທົບ ຂອງ ໄພພິບັດ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

⁵ ມາດຕະການລວມທັງ ອັນທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ໂຄງການທີ 1 ຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ການສົ່ງເສີມ ດ້ານກະສິກໍາ ຂອງ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ແນວພັນເຂົ້າພື້ນເມືອງ ສຳລັບ ຄວມທົນທານຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (ວັກ 33), ແນວພັນສັດທີ່ທົນຕໍ່ຄວາມຮ້ອນ (ວັກ 34), ການຄວບຄຸມພະຍາດສັດ (TADs) ການລ້ຽງປາໃນໜອງຂອງຊຸມຊົນ (ວັກ 34), ແລະ ການສົ່ງເສີມ ເຄື່ອງມື ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງ (ຕົວຢ່າງ ປະກັນໄພ). ອັນທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ໂຄງການທີ 3 ແລະ 4 ມາດຕະການວັດແທກ ໄດ້ແກ່ ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນນ້ຳແບບ ເຊື່ອມສານ (IWRM) (ວັກ 85), ແຜນການຂອງຊຸມຊົນ ທີ່ນຳໃຊ້ດິນທີ່ສະຫຼາດຕໍ່ກັບດິນຟ້າອາກາດ (ວັກ 86-88), ລວມໄປເຖິງ ແຜນການນຳໃຊ້ດິນ ແບບມີສ່ວນຮ່ວມ (ວັກ106). ໃນໂຄງການທີ 5 ການສົ່ງເສີມ ການປ້ອງກັນໄພພິບັດໂດຍຜ່ານ ການເສີມທ່າແຮງ ທາງດ້ານບົດຄົ້ນຄວ້າ ວິໄຈ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍໜ້າທີ່ການໂຄງການຮັກສາຕົ້ນນ້ຳຂອງຊຸມຊົນ ,, ການປ້ອງກັນນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ໄພ ແຫ່ງແລ້ງ, ລະບົບຊົນລະປະທານທີ່ມີຄວາມທົນທານຕໍ່ການປ່ຽນແປງສະພາບອາກາດ, ຕົວແບບການປູກຝັງທີ່ອີງໃສ່ດ້ານອາກາດ (ວັກ 132)

ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ (NESDP 7 2011-2015) ໄດ້ໃຫ້ກອບແຜນງານໂດຍລວມ ແກ່ ການພັດທະນາເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ. ສອງເປົ້າໝາຍສູງທີ່ສຸດຂອງມັນແມ່ນການບັນລຸ ເປົ້າໝາຍ ສະຫັດ ສະວັດແຫ່ງການພັດທະນາ ໃນປີ 2015 ແລະ ການຫຼຸດພື້ນຜິວອອກຈາກປະເທດດ້ວຍພັດທະນາ ໃນປີ 2020. ແນວຄວາມຄິດ DRR ສ່ວນໜຶ່ງໄດ້ຖືກເຊື່ອມສານເຂົ້າໃນການວາງແຜນການພັດທະນາ ແລະ ແນໃສ່ ເພື່ອສືບຕໍ່ ສ້າງກອບແຜນງານທາງດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ຍຸດທະສາດ ຂະແໜງການ ກ່ຽວກັບ DRM. NESDP ໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນເຖິງ ການປ່ຽນແປງ ສະພາບອາກາດ ໃນບັນດາ ສິ່ງທ້າທາຍທີ່ ໃຫຍ່ທີ່ສຸດ. ໃນ ລະດັບ ມະຫາພາກສໍາລັບ ຂະແໜງການສິ່ງແວດລ້ອມ ມີເປົ້າໝາຍເພື່ອເຮັດໃຫ້ປະເທດປອດໄພ ຈາກການ ສູນເສຍ ຍ້ອນໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດ ເຊິ່ງປະກອບມີການຄວບຄຸມໄຟໄຫມ້ປ່າ, ໄພແຫ້ງແລ້ງ, ນໍ້າຖ້ວມ, ການເຊາະເຈື່ອນ ຂອງແມ່ນໍ້າ, ແລະ ການເຮັດໃຫ້ພູເຂົາກາຍເປັນພູຫົວໂລ້ນ.

ແຜນສຸກເສີນລະຫວ່າງອົງການ (IACP) ທີ່ຮັບຮອງໂດຍ IASC ໃນເດືອນກຸມພາ ປີ 2013 ໄດ້ຖືກ ພັດທະນາຢູ່ພາຍໃຕ້ການນຳຂອງ NDMO ແລະ UNRCO, ກຸ່ມປະຕິບັດງານດ້ານວິຊາການ IACP (IACP TWG) (ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນເດືອນຕຸລາ ປີ 2011)⁶. ແຜນການດັ່ງກ່າວແມ່ນແນໃສ່ສະໜັບສະໜູນ ລັດຖະບານ ຂອງ ສປປ ລາວ "ນຳພາ ແລະ ຮັບປະກັນການຕອບໂຕ້ທີ່ມີປະສິດທິຜົນ, ທັນເວລາ ແລະ ມີ ການປະສານງານໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຂອງໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດ ຕໍ່ກັບຊຸມ ຊົນຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ, ໂດຍຜ່ານກົນໄກການປະສານງານການຕອບໂຕ້ທີ່ຈະແຈ້ງ ແລະ ແຜນຍຸດທະສາດ, ພ້ອມທັງກຳນົດພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງສະມາຊິກ IASC ທັງຫມົດຢ່າງຈະແຈ້ງ. "(IACP, ໜ້າ. 6). IACP ໄດ້ໃຫ້ຂອບເຂດຂອງລະບົບການໂຕ້ຕອບໃນ ສປປ ລາວ; ລວມທັງ ອົງ ການຈັດຕັ້ງລັດຖະບານ, ອົງການສາກົນ, ຫ້ອງການປະສານງານ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່, ການຄຸ້ມຄອງ ໂດຍລວມ ແລະ ການປະສານງານ, ແຜນການຕອບໂຕ້ຂອງກຸ່ມຄົນ, ແລະ ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດງານທີ່ເປັນ ມາດຕະຖານ (SOP).

ຕາມທັດສະນະ ຂອງພາກພື້ນ, ແຜນຍຸດທະສາດ ສໍາລັບການເຊື່ອມສານທີ່ເຂັ້ມແຂງກ່ຽວກັບ DRRM ໃນວຽກ ງານກະສິກໍາໃນ ສປປ ລາວ ໄດ້ຮັບຮູ້ຂໍ້ຕົກລົງຂອງອາຊຽນກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການຕອບໂຕ້ ຕໍ່ເຫດການສຸກເສີນ (AADMER) ເຊິ່ງໄດ້ຖືກຮັບຮອງໂດຍສະມາຊິກທັງຫມົດສືບປະເທດ ແລະ ມີຜົນບັງຄັບ ໃຊ້ໃນວັນທີ 24 ເດືອນທັນວາ ປີ 2009 ເຊິ່ງເປັນກອບແຜນງານທຳອິດຕາມກົດໝາຍຜູກມັດ Hyogo ສໍາລັບເປັນເຄື່ອງມື ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການປະຕິບັດ (HFA) ໃນທົ່ວໂລກ. ໃນຖານະເປັນກອບແຜນງານທີ່ຕັ້ງໜ້າ

⁶ ດ້ວຍການສະໜັບສະໜູນຈາກ ສໍານັກງານ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຫ້ອງການປະສານງານວຽກງານ ມະນຸດສະທໍາ ພາກພື້ນ ສໍາລັບ ອາຊີ ປາຊີຟິກ(OCHA ROAP)

ໃນພາກພື້ນ AADMER ໄດ້ມີການນຳສະເໜີສະຖາບັນຫຼັກທີ່ຈະ ສະໜັບສະໜູນວິໄສທັດລວມຂອງ ສປປ ລາວ ສຳລັບ DRRM ໂດຍຜ່ານການຮ່ວມມືໃນພາກພື້ນ, ການປະສານງານ, ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານວິຊາ ການ, ແລະ ການລະດົມຊັບພະຍາກອນໃນທຸກດ້ານທີ່ກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງ ໄພພິບັດ.

ແຜນງານການປະຕິບັດກ່ຽວກັບການປັບຕົວແຫ່ງຊາດ (NAPA) (ເດືອນພຶດສະພາ ປີ 2009) ທີ່ກຳນົດຢູ່ໃນ ພາກ 3.2 ຄວາມຕ້ອງການ ອັນຮີບດ່ວນສຳລັບກິດຈະກຳທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ ກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າ ອາກາດ ໃນສີ່ຂະແໜງການ, ນອກເໜືອຈາກສີ່ຂະແໜງການນີ້ ກະສິກຳຖືວ່າເປັນໜຶ່ງຕົວແທນ (ໃນຂະນະທີ່ ອີກສອງຂະແໜງ ປ່າໄມ້ ແລະ ນ້ຳ ແມ່ນມີການເຊື່ອມໂຍງກັນຢ່າງໃກ້ຊິດ). ໃນບັນດາ ບຸລິມະສິດທີ່ສູງທີ່ ສຸດແມ່ນ" ການເສີມສ້າງຄວາມສາມາດຂອງຄະນະຈັດຕັ້ງ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດແຫ່ງ" ແລະ "ສົ່ງເສີມການ ປະກອບອາຊີບສຳຮອງເພື່ອປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຊາວນາທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ". ຫຼາຍໆຈຸດປະສົງທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນ NAPA ຈົນຮອດປີ 2010 ແລະ ປີ 2020 ນຳໃຊ້ວິທີການແບບເຊື່ອມສານຂອງ CCA, DRR ແລະ NRM ທີ່ມີຄວາມຍືນຍົງ. ຈຸດປະສົງຕ່າງໆຕໍ່ກັບ DRR ຕົ້ນຕໍແມ່ນການເຊື່ອມໂຍງກັບການປູກຈິດສຳນຶກ, EWS, ກອບແຜນງານທາງ ກົດໝາຍ ແລະ ການຕອບໂຕ້ຢ່າງໄວ. ເຖິງແມ່ນວ່າ ຈຸດປະສົງສ່ວນໃຫຍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບທຸກຂະແໜງການ, ແຕ່ ຫຼາຍໆຢ່າງກໍ່ກ່ຽວຂ້ອງໂດຍກົງກັບກະສິກຳອັນເນື່ອງມາຈາກຄວາມສຳຄັນຂອງຂະແໜງການໃນການພັດທະນາ ປະເທດ.

ແຜນຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບ ການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ (NSCC) (ມີນາ 2010) ແນໃສ່ ເພື່ອ ສ້າງສະພາບແວດລ້ອມໃນການປັບປຸງການຫຼຸດຜ່ອນ ແລະ ການປັບໃຫ້ເຂົ້າກັນຕໍ່ ການປ່ຽນແປງຂອງ ເງື່ອນໄຂ ທາງສະພາບອາກາດໃນວິທີການທີ່ສົ່ງເສີມການພັດທະນາເສດຖະກິດ ແບບຍືນຍົງ. ແຜນຍຸດທະສາດ ໄດ້ກຳນົດເປົ້າໝາຍຢູ່ສີ່ ເປົ້າໝາຍລວມທັງການ ເພີ່ມທະວີຄວາມຍືດຢຸ່ນຂອງຂະແໜງການຫຼັກກ່ຽວກັບ ຊັບພະຍາກອນແຫ່ງຊາດດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ທຳມະຊາດຕໍ່ກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ຜົນກະທົບ ຂອງມັນ. ເນື່ອງຈາກການເຊື່ອມໂຍງທີ່ແຂງແຮງ ແລະ ປະສານກັນຂອງ DRR (ການຫຼຸດຜ່ອນ, ການປ້ອງ ກັນ, ແລະ ການກຸ້ມຄວາມພ້ອມ) ແລະ CCA, **ທາງເລືອກໃນການປັບໃຫ້ເຂົ້າກັນສຳລັບກະສິກຳ ແລະ ການ ຕົ້ນປະກັນສະບຽງອາຫານຂອງ NSCC** ມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງສູງໃນການຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການເກີດ ໄພພິບັດ. NSCC ໄດ້ກຳນົດທາງເລືອກທີ່ເປັນບຸລິມະສິດຢູ່ເຈັດທາງໃນການສຸມໃສ່ (ໄລຍະສັ້ນ) ເຊື່ອມສານ ການປ່ຽນແປງ ສະພາບ ອາກາດເຂົ້າໃນນະໂຍບາຍຂອງຂະແໜງການກະສິກຳ, ຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນ ປະຕິບັດ; ເພີ່ມການຜະລິດໂດຍຜ່ານການສົ່ງເສີມພາກປະຕິບັດທາງດ້ານກະສິກຳແບບ ຍືນຍົງ ລວມທັງຄວາມ ທົນທານ ຕໍ່ສະພາບອາກາດ ແລະ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງແນວພັນພືດທີ່ທົນຕໍ່ພະຍາດ; ການປັບປຸງ ແລະ

ການຕິດຕາມແຫຼ່ງນ້ຳ ແລະ ລະບົບການສະໜອງນ້ຳ, ແລະການຟື້ນຟູລະບົບການຄວບຄຸມນ້ຳຖ້ວມ; ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງການນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ການພັດທະນາຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ຊາວນາ; ເຮັດການຄົ້ນຄວ້າທີ່ເປັນການຄົ້ນຄວ້າທີ່ ອີງໃສ່ຈຸດພິເສດຂອງປະເທດ ແລະ ຂະແໜງການກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງ, ຜົນກະທົບແລະ ທາງເລືອກການປັບ ໃຫ້ເຂົ້າກັນຂອງຂະແໜງກະສິກຳ; ເພີ່ມການການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນສິ່ງເສີມ ພະນັກງານວິຊາການ ແລະ ຊາວນາກ່ຽວກັບ ການກຽມຄວາມພ້ອມແລະ ການຕອບໂຕ້ ຕໍ່ການປ່ຽນແປງສະພາບດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ການປັບປຸງກົນໄກການຮ່ວມມື ໃນບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃນການຮ່ວມມືລະດັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ. ຄ້າຍຄືກັນກັບກະສິກຳ, ທາງເລືອກການປັບໃຫ້ເຂົ້າກັນສຳລັບການປ່ຽນແປງຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້, ນ້ຳ ແລະ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ⁷ ແມ່ນ ແກ້ໄຂທັງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດໄລຍະຍາວ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການເປັນເປົ້າຕໍ່ໄພພິບັດທຳມະຊາດໃນປະຈຸບັນ⁸.

ຮ່າງແຜນ ປະຕິບັດງານກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ (2013-2020) ປະກອບມີ ທາງເລືອກ CCA ຫຼາຍໆທາງເລືອກ ໂດຍສະເພາະ ສຳລັບຂະແໜງການກະສິກຳ, ປ່າໄມ້ ແລະ ການປ່ຽນແປງການນຳໃຊ້ ທີ່ດິນ. ຈຸດສຸມທີ່ວາງອອກ ແມ່ນການສົ່ງເສີມຄວາມທົນທານຕໍ່ສະພາບອາກາດໃນການປູກຝັງ, ການປະມົງ, ປ່າໄມ້, ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ເສດຖະກິດເຂດຊົນນະບົດ. ການປະຕິບັດ ໃນຕໍ່ໜ້າສຳລັບການພັດທະນາຄວາມສາມາດ ທາງດ້ານວິຊາການ, ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ການປ່ຽນແປງ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນຕໍ່ກັບ CCA ຖືກຄອບຄຸມ ດ້ວຍແຜນການປະຕິບັດນີ້. ທາງເລືອກໃນການປັບໃຫ້ເຂົ້າກັນ ສຳລັບຂະແໜງການນ້ຳໃນຕໍ່ໜ້າປະກອບມີ ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ລວມທັງການຄຸ້ມຄອງນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ໄພແຫ້ງແລ້ງ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນນ້ຳແບບເຊື່ອມສານ (IWRM). ນອກຈາກນັ້ນ, ການລິເລີ່ມທີ່ເປັນຫຼັກອັນທີສີ່ ຍັງປະກອບດ້ວຍການປູກຈິດສຳນຶກກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງ ສະພາບດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ສຳລັບພະນັກງານຢູ່ໃນທຸກຂັ້ນ ຂອງລັດຖະບານ, ຂະແໜງການເອກະຊົນ ແລະ ປະຊາຊົນ.

⁷ ແຜນຍຸດທະສາດທີ່ມີການລາຍການຕົວຢ່າງເຊັ່ນ: ຄວາມກັງວົນກ່ຽວກັບການເຊື່ອມສະພາບອາກາດໃນນະໂຍບາຍປ່າໄມ້ໃນໄລຍະຍາວ ແລະ ການປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້; ການເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງການປ້ອງກັນແລະການຄຸ້ມຄອງໄພປ່າໄມ້; ການຊອກຫາແລະ ພັດທະນາຊະນິດພືດທີ່ມີຄວາມທົນທານຕໍ່ກັບສັດຕູພືດເພີ່ມຂຶ້ນແລະຜົນກະທົບການປ່ຽນແປງສະພາບດິນຟ້າອາກາດແລະ ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນຂ່າວສານແລະ ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ

⁸ ການເຊື່ອມໂຍງລະຫວ່າງ CCA ແລະ DRR ທີ່ກ່າວມາໃນ NSCC ໂດຍສະເພາະ ການເຊື່ອມສານທີ່ເຂັ້ມແຂງຂອງມາດຕະການການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດເຂົ້າໃນຍຸດທະສາດການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງປະຈຸບັນແລະຂະບວນການວາງແຜນ

3. ການຈັດຕັ້ງສະຖາບັນສໍາລັບການ DRRM ໃນ ສປປ ລາວ

ກົງຈັກການປະສານງານລະດັບຊາດ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານຫຼັກ

ນັບຕັ້ງແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງ ສປປ ລາວ ໃນປີ 1975, ນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ໄດ້ສຸມໃສ່ຕົ້ນຕໍ ແມ່ນການສະໜອງການບັນເທົາທຸກທີ່ສຸກເສີນຕໍ່ຄວາມຕ້ອງການພື້ນຖານ, ອາຫານ, ແລະ ທີ່ພັກອາໄສ ຂອງປະຊາຊົນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດ ແລະ ເຫດການສະພາບອາກາດທີ່ຮ້າຍແຮງ ແລະ ການຂະຫຍາຍການລະດົມຊັບພະຍາກອນສໍາລັບການປ້ອງກັນ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນພັດທຸດໜ້ອຍຖອຍລົງ. ຕົວຊີ້ວັດຫຼັກ ສໍາລັບວິທີການທີ່ສົມບູນແບບຫຼາຍ ຕໍ່ກັບການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ແມ່ນການສ້າງ **ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງ ໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ (NDMC)** ໂດຍຜ່ານດຳລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເລກທີ 158 (ເດືອນສິງຫາ 23, 1999)⁹. NDMC ໃຫ້ຂໍ້ສະເໜີແນະ ແລະ ຄໍາແນະນຳຕໍ່ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ມີພາລະບົດບາດ ເປັນຜູ້ນຳພາໃນການຮັບປະກັນ ການປະສານງານປະສິດທິຜົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກທັງຫມົດໃນວົງຈອນໄພພິບັດ ລວມທັງການຫຼຸດຜ່ອນ, ການປ້ອງກັນ, ການກະກຽມ, ການຕອບໂຕ້ ແລະ ການຟື້ນຕົວໃນຂະນະທີ່ ການນຳໃຊ້ວິທີການອັນຕະລາຍຫຼາຍຢ່າງ. ວິທີການໃຫມ່ນີ້ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງການຮັບຮູ້ຂອງ DRR ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງຂອງມັນກັບການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ. ມັນໃຫ້ການເນັ້ນໜັກທີ່ເຂັ້ມແຂງໃສ່ຄວາມສ່ຽງຂອງ ໄພພິບັດ, ການປັບປຸງການກຽມຄວາມພ້ອມ ໂດຍຜ່ານການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດທີ່ອົງໃສ່ຊຸມຊົນເປັນຫຼັກ (CBDRM) ; ເພີ່ມທະວີການປະສານງານລະຫວ່າງຊຸມຊົນ ແລະ ລັດຖະບານໃນຂັ້ນຕ່າງໆ; ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານຄວາມຢືດຢູ່ນຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ກົນໄກການຊ່ອຍເຫຼືອຕົນເອງ. NDMC ຍັງຊຸກຍູ້ຕິດຕາມການເຊື່ອມສານບັນຫາການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາຂອງຂະແໜງການ.

ນອກຈາກນັ້ນ ໃນປີ 1999, **ຫ້ອງການ ຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ (NDMO)** ໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນພາຍໃນກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ (MLSW). ຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາ, **NDMO** ໄດ້ ປະຕິບັດ ຄືກັບເປັນ ເສນາທິການໃຫ້ກັບ NDMC ແລະ ເປັນອົງການນຳພາການປະສານງານກົດຈະກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ

⁹ ດຳລັດຂອງ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ສະບັບເລກທີ 261/ນຍ, 24 ເດືອນສິງຫາປີ 2011 ໄດ້ຈັດສັນ ສະມາຊິກຂອງ NDMC ກັບ ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີຂອງກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດແຫ່ງຊາດ ໃໝ່ ໃຫ້ເປັນປະທານແລະ ຮອງປະທານສໍຄົນ ຈັດຂຶ້ນໂດຍບັນດາກະຊວງຂອງ (i) ແຮງງານແລະສະຫວັດດີການສັງຄົມ (MLSW), (ii) ໂຍທາທິການແລະຂົນສົ່ງ (MPWT), (iii) ກະສິກຳແລະ ປ່າໄມ້ (MAF) , ແລະ (iv) ສຸຂະພາບ (MOH) ໃນບັນດາສະມາຊິກ ມີທິວໜ້າຫ້ອງການຂອງກະຊວງແຜນການແລະການລົງທຶນ, ການຕ່າງປະເທດ, ສຶກສາທິການ (MOE), ການເງິນ (MOF), ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມ (MONRE) ແລະ ຜູ້ອຳນວຍໃຫຍ່ ຂອງ ພະແນກສົມວນຊົນພາຍໃນກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ແລະ ປະທານຂອງ ອົງການກາແດງ ລາວ (LRC). NDMC ແມ່ນຖືກຮຽກຮ້ອງໃຫ້ປະຊຸມກັນຢ່າງໜ້ອຍປີລະສອງເທື່ອ ກ່ອນທີ່ເຫດການທີ່ຮ້າຍໃນລະດູການທີ່ຄາດວ່າຈະເກີດຂຶ້ນ, ແລະໃນເວລາທີ່ເກີດມີການໂຈມຕີ ຂອງໄພພິບັດ

DRM ລວມທັງການຮ່ວມມືການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ລະດັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຕົ້ນຕໍຂອງ ທ້ອງການແມ່ນເພື່ອໃຫ້ຄຳແນະນຳທີ່ເປັນຄຳແນະນຳຂອງຊ່ວຍຊານແກ່ NDMC; ກະກຽມແຜນການ ຕອບໂຕ້ ໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ແລະ ເຫດການສຸກເສີນ ແລະ ການປະສານງານທາງດ້ານນະໂຍບາຍ-ຍຸດທະສາດ ກັບຈຸດ ປະສານງານຂອງກະຊວງຕ່າງໆໃນການປະຕິບັດງານບັນເທົາ ໄພພິບັດແຫ່ງຊາດທັງໝົດ; ສົ່ງເສີມການ ພູດຜ່ອນໄພພິບັດ, ການກຽມຄວາມພ້ອມ ແລະ ກິດຈະກຳການປູກຈິດສຳນຶກຢູ່ໃນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ. ຂອບເຂດຂອງ ຕົນປະກອບມີການເກັບກຳຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການແລກປ່ຽນ, ການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ, ການເຝົ້າລະວັງ, ການຝຶກອົບຮົມຮ່ວມກັນ, ການພັດທະນາ ຄູ່ມືແນະນຳ ແລະ ແຜນການຕ່າງໆ ຕາມມາດຕະຖານທີ່ມີຄຸນ ນະພາບ ແລະ ຄູ່ມື ທີ່ຕ້ອງການສຳລັບການຮ່ວມມືກັບພາກພື້ນແລະ ສາກົນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ DRM ມີ ປະສິດທິພາບຢູ່ຂຶ້ນ, ແລະ ການສ້າງຕັ້ງທີມງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຢູ່ຂັ້ນເມືອງ, ແຂວງ ແລະ ແຫ່ງຊາດ. NDMO ໄດ້ພັດທະນາແຜນປະຕິບັດດ້ານການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ເຊິ່ງກວມເອົາການປະຕິບັດ ທີ່ເປັນບຸລິມະສິດສຳລັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທັງໝົດໃນສາມໄລຍະທີ່ແຕກຕ່າງກັນ (2001-2005, 2005-2010, ແລະ 2010-2020) .

ບໍ່ດົນມານີ້, ການປ່ຽນແປງຂອງສະຖາບັນຫຼັກ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ DRM¹⁰ ໄດ້ນຳພາໃນການຈັດອົງກອນຄືນໃໝ່ ແລະ ຕັ້ງຊື່ NDMC ໃໝ່ເປັນຄະນະກຳມະການຄວບຄຸມ ແລະ ປ້ອງກັນໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ (NDPCC). ສິ່ງ ນີ້ກ່ຽວຂ້ອງທັງການເຄື່ອນໄຫວຂອງກອງເລຂານຳເຊິ່ງໃນເມື່ອກ່ອນຄຸ້ມຄອງໂດຍ NDMO, ການສ້າງຕັ້ງພະ ແນກຂັ້ນໃໝ່ສຳລັບການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (DDMCC) ໃນກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ (MONRE)¹¹ . ໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງໃໝ່ສາມາດເຊື່ອມຕໍ່ ກັບຄຳຫມັ້ນສັນຍາ ຂອງລັດຖະບານຕໍ່ກັບວິທີການປ້ອງກັນທີ່ເຂັ້ມແຂງກ່ວາ, ການຮັບຮູ້ຄວາມຕ້ອງການສຳຫຼັບ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມໃນການສ້າງຄວາມຍືດຍຸ່ນໄດ້, ການເຊື່ອມໂຍງ ລະຫວ່າງຄວາມຕ້ອງການໃນ ໄລຍະສັ້ນ, ໄລຍະກາງ ແລະ ໄລຍະຍາວ ແລະ ຍຸດທະສາດສຳລັບ DRM ລວມທັງການປັບໃຫ້ເຂົ້າກັນກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ບັນເທົາ. ຫນ້າທີ່ຂອງມັນ (ໃນບັນດາສິ່ງອື່ນໆ) ປະກອບມີ:

(i) ການຮັບຮອງແຜນການຍຸດທະສາດ , ແຜນການປະຕິບັດແລະ ຮ່າງນິຕິກຳຕ່າງໆກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ

¹⁰ ກຳນົດຢູ່ໃນດຳລັດງຂອນາຍຍົກລັດຖະມົນຕີ ສະບັບເລກທີ 373/ນຍ ລົງວັນທີ 21 ເດືອນຕຸລາປີ 2011 ຊຶ່ງປ່ຽນ ແທນດຳລັດສະບັບ ເລກທີ 261 (24 ເດືອນສິງຫາປີ 2011).

¹¹ ດັ່ງທີ່ສະແດງອອກໃນດຳລັດຂອງນາຍຍົກລັດຖະມົນຕີ ໃນປະຈຸບັນ ຂອງ 28 ສິງຫາ 2013. ການປະຕິຮູບຂອງ NDMC ຕໍ່ກັບ NDPCC ໄດ້ພາໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງບຸກຄະລາກອນເຊັ່ນດຽວກັນ, ການເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ທີ່ຫນ້າສັງເກດຫຼາຍທີ່ສຸດ ກ່ຽວກັບ ຕຳແໜ່ງຂອງ MONRE ໃນຄະນະກຳມະການ (ສະມາຊິກເມື່ອກ່ອນ, MONRE ບົດຈຸບັນຖືພາລະບົດບາດຂອງຮອງປະທານແລະພະນັກງານທີ່ຮັບຜິດຊອບ).

ໄພພິບັດ;

- (ii) ນຳໄປສູ່ການປະສານງານ ສຳລັບການປົກປັກຮັກສາ ແລະການຕອບໂຕ້ ກັບໄພພິບັດໃນທົ່ວປະເທດໄດ້ ;
- (iii) ເພື່ອສົ່ງເສີມກະຊວງຕ່າງໆ, ອຳນາດການປົກຄອງຖິ່ນປະຕິບັດແຜນການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ;
- (iv) ແຈ້ງການດ່ວນຕໍ່ລັດຖະບານກ່ຽວກັບສະຖານະພາບ, ຄວາມຮຸນແຮງ, ການສູນເສຍ ຊີວິດ ແລະຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ ໃນເວລາເກີດໄພພິບັດ ແລະ ສະເໜີແຜນການຕອບໂຕ້ທັນທີທັນໃດໃນການອະນຸມັດທຶນ ເພື່ອຕອບສະໜອງ ຄວາມຕ້ອງການທັນທີທັນໃດ ແລະ ຮີບດ່ວນ ແລະ
- (v) ເພື່ອນຳພາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະການຮ່ວມມື ກັບອົງການຕ່າງປະເທດ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ (NGOs) ເຊິ່ງອົງການເຫຼົ່ານີ້ ມີຄວາມສາມາດການກໍ່ສ້າງຄວາມສາມາດໃນ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ.

ໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງຂັ້ນແຂວງ, ເມືອງແລະ ບ້ານ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບສຳລັບ DRM

ທ້ອງຖານລັດຖະບານຂັ້ນແຂວງ ແລະເມືອງຂອງ ສປປ ລາວ ໄດ້ ສ້າງຕັ້ງ **ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຢູ່ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ເມືອງ (P/DDMC)**¹². P/DDMCs ແມ່ນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ DRM ໃນລະດັບແຂວງ ແລະ ເມືອງ, ຍ້ອນວ່າພວກມັນເປັນຊ່ອງທາງຂອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນ ແລະ ສ້າງການເຊື່ອມໂຍງລະຫວ່າງຈຸດປະສົງໃນລະດັບຊາດ, ບູລິມະສິດຂອງແຂວງ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງທ້ອງຖິ່ນ. ໃນຖານະເປັນໜ່ວຍງານການປະສານງານໃຫ້ກັບ DRM ໃນແຂວງ ຫຼື ເມືອງ, PDDMCs ແລະ DDMCs ແມ່ນຮັບຜິດຊອບກະກຽມແຜນການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ເມືອງ ທີ່ແກ້ໄຂບັນຫາທັງ DRR ແລະ ການຕອບໂຕ້ເຫດສຸກເສີນ ແລະ ກວມເອົາການກຳນົດປະຫວັດໄພອັນຕະລາຍ/ຄວາມສ່ຽງສຳລັບແຂວງ/ເມືອງ, ການສ້າງຊັບພະຍາກອນທີ່ຕ້ອງການສຳລັບການປະຕິບັດແບບປ້ອງກັນ ແລະ ບັນເທົາ; ການວາງແຜນ ການດຳເນີນງານການສຸກເສີນ, ການຟື້ນຟູ, ແລະ ການສອ້ມແຊມ ແລະ ຜົນຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ການປະເມີນຜົນການສູນເສຍ. PDDMC ຄາດວ່າຈະສືບຕໍ່ຕິດຕາມໄພອັນຕະລາຍ, ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການຂົ່ມຂູ່ຈາກໄພພິບັດ ແລະ ສະພາບເງື່ອນໄຂຂອງປະຊາກອນມີຄວາມສ່ຽງຢູ່ພາຍໃນເຂດຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ດຳເນີນການວິເຄາະຄວາມສ່ຽງຕໍ່ກັບການຄວາມພົ້ນເດັ່ນທີ່ຈະເກີດໄພພິບັດຂຶ້ນໃນເຂດຕ່າງໆ. ຄະນະກຳມະການຄວນກຳນົດ ແລະ ຕິດຕໍ່ສື່ສານຕ້ອງການການຝຶກອົບຮົມສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ດຳເນີນການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ ແລະ ປູກຈິດ

¹² PDDMC ແຕ່ລະຄົນເປັນປະທານໂດຍ ຫ້ອງວ່າການປົກຄອງ ແຂວງ ແລະ ພະນັກງານຜູ້ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຮັບຜິດຊອບການປະສານງານກິດຈະກຳການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂອງແຂວງ. ຢູ່ໃນຂັ້ນເມືອງ, DDMCs ປະກອບດ້ວຍຜູ້ຕາງໜ້າເມືອງ ເປັນປະທານແລະ ສະມາຊິກຈາກທັງຫມົດຫົວໜ້າພະແນກໃນລະດັບເມືອງ, ຜູ້ນຳອົງການ NGO ແລະສະມາຊິກ ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ. ຄະນະກຳມະການແມ່ນຖືກຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການປະຊຸມກັນເປັນປະຈຳສອງເດືອນ)ຫຼື ເລື້ອຍໆ ຕາມຄວາມຈຳເປັນ ໃນລະຫວ່າງສະຖານະການສຸກເສີນ).

ສຳນຶກປະຊາຊົນ. ຄະນະກຳມະການຍັງຕ້ອງໄດ້ປຸກລະດົມ ແລະ ປະສານງານວຽກງານທັງໝົດຈາກອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນໆໃນແຂວງ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດເໝາະສົມ ທັງສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນຢ່າງເຕັມ ປຸງເຖິງບູລິມະສິດ ແລະ ຄຳແນະນຳຕ່າງໆຂອງປະເທດ.

ຢູ່ໃນຂັ້ນບ້ານ, DRM ເຮັດວຽກໂດຍຜ່ານໜ່ວຍງານປົກປ້ອງໄພພິບັດບ້ານ (VDPU), ທີ່ໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນຈຳນວນຂະໜາດນ້ອຍຂອງ ຊຸມຊົນໃນບັດຈຸບັນ. ຄະນະບ້ານ (ນຳພາໂດຍ ນາຍບ້ານ) ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ສຳລັບກະກຽມແຜນ DRM ແລະ ລະບຽບການຫຼື ຂັ້ນຕອນໂດຍອີງໃສ່ຄວາມສ່ຽງສະເພາະຂອງພື້ນທີ່ ແລະ ການວິເຄາະຄວາມສ່ຽງພ້ອມທັງການສ້າງແຜນທີ່ໄພອັນຕະລາຍທີ່ສົມບູນແບບສຳລັບພື້ນທີ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງຕົນ. ໃນກໍລະນີສຸກເສີນ, ຄະນະກຳມະການມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການປະຕິບັດງານ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ໄດ້ມີການໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນແກ່ຄົວເຮືອນທີ່ຖືກກະທົບຫຼາຍທີ່ສຸດ.

ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ (NGOs) ມີການເຄື່ອນໄຫວ ຢູ່ໃນ 17 ແຂວງທັງໝົດຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ໄດ້ຮັບການຍອມຮັບວ່າ ເປັນຄູ່ຮ່ວມງານທີ່ສຳຄັນໃນ DRM. ທ່າແຮງໃນການປະຕິບັດງານຂອງພວກເຂົາອີງໃສ່ຄວາມສາມາດໃນການຕອບສະໜອງແບບຍືດຢຸ່ນ ແລະ ວ່ອງໄວຕໍ່ກັບຄວາມຕ້ອງການອັນຮີບດ່ວນໃນຊຸມຊົນທີ່ຖືກກະທົບຈາກໄພພິບັດ. ກຸ່ມຂອງອົງການ NGOs ໃນ ສປປ ລາວ ໄດ້ສ້າງຕັ້ງກຸ່ມປະຕິບັດງານການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດທີ່ມີເປົ້າໝາຍແນໃສ່ (i) ອຳນວຍຄວາມສະດວກການບໍລິຫານຄວາມຮູ້ (ii) ສ້າງເອກະສານຈາກບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້, (iii) ຮ່ວມມືກັນກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ DRR ທັງໝົດ (iv) ພັດທະນາໂຄງການການປະຕິບັດງານຮ່ວມກັນ, ແລະ (v) ເຮັດວຽກໃນແບບການປະສານງານກັບລັດຖະບານຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງອື່ນໆ.

ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ (ສປຊ) ຕ່າງໆ, ເປັນຕົວແທນຂອງປະເທດ, ລວມທັງ ອົງການ UNDP, UNHCR, UNICEF, WFP, FAO, OCHA, ແລະ WHO ມີບົດບາດສຳຄັນໃນການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານເຕັກນິກວິຊາການ ແລະ ທາງດ້ານການເງິນໃຫ້ກັບລັດຖະບານລາວໃນໂຄງການ DRM ນອກເໜືອໄປຈາກການຕອບສະໜອງກັບວິກິດການທາງດ້ານມະນຸດສະທຳ. ພວກເຂົາມີສ່ວນຮ່ວມໃນຫຼາຍໆກອງປະຊຸມແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ປະສົບການໃນການແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວເຊັ່ນໄພພິບັດທຳມະຊາດ, ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ການຄ້າປະກັນສະບຽງອາຫານ ຫຼື ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ.

ຄະນະກຳມະການປະຈຳພາຍໃນອົງການ (IASC) ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ໃນການຮັບປະກັນການປະສານງານຂອງກົດຈະກຳຕ່າງໆລະຫວ່າງບັນດາກະຊວງຂອງລັດຖະບານ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງມະນຸດສະທຳຕ່າງໆ ທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ເພື່ອກະກຽມ, ການຕອບໂຕ້ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນເຫດສຸກເສີນ ແລະ ໄພພິບັດຕ່າງໆ¹³. ແຜນການປ້ອງກັນເຫດທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນພາຍໃນອົງການ (IACP) ທີ່ມີການຮັບຮອງ ໃນປີ 2013, ທີ່ເຮັດວຽກຜ່ານທີມງານຫຼາຍປະເທດປະກອບມີອົງການຈັດຕັ້ງຂອງສປຊ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ສະຫະພັນສາກົນຂອງອົງການກາແດງ ແລະ ສະມາຄົມ Red Crescent ນອກຈາກອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງລັດຖະບານ. ທີມງານເຫຼົ່ານີ້ສຸມໃສ່ ອົງປະກອບທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ໃນການປະຕິບັດການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ (ທີມງານເພື່ອມະນຸດສະທຳໃນປະເທດ, ກຸ່ມປະສານງານລະຫວ່າງກຸ່ມ, ກຸ່ມປະຕິບັດການສະເພາະກົດສຸກເສີນ, ເຄືອຂ່າຍການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ແລະຈຸດປະສານງານຂອງແຂວງ) ແລະ ກວມເອົາຂົງເຂດວຽກງານຕ່າງໆ (ສຸຂະພາບ, ນ້ຳ, ສຸຂະພິບານ ແລະ ອະນາໄມ (WASH), ການຄ້າປະກັນສະບຽງອາຫານ, ໂພຊະນາການ, ການສຶກສາ, ທີ່ພັກອາໄສ, ການປົກປ້ອງ, ການຟື້ນຕົວເບື້ອງຕົ້ນ, ການຂົນສົ່ງ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ການສື່ສານ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ). ສຳລັບການຄ້າປະກັນສະບຽງອາຫານ, ອົງການ FAO ແລະ WFP ໄດ້ ຮັບການມອບໝາຍ ເປັນອົງການຈັດຕັ້ງກຸ່ມຜູ້ນຳພາ ແລະ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ MAF ແລະ ກະຊວງສະວັດດີການສັງຄົມ MLSW ເປັນບ່ອນເຊື່ອມໂຍງຂອງລັດຖະບານ.

ອົງການກາແດງລາວ (LRC) ໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ໃນປີ 1955 ແລະ ປະກອບມີຫ້ອງການຢູ່, 17 ແຂວງທີ່ເປັນສາຂາ ແລະ 47 ເມືອງ. ປະທານຂອງອົງການກາແດງລາວ ເປັນສະມາຊິກຄົນໜຶ່ງຂອງ NDMC. ໃນຂະນະທີ່ ຢູ່ໃນຂັ້ນສູນກາງ, ສຳນັກງານແຫ່ງຊາດສື່ສານໂດຍກົງກັບ NDMO, ສາຂາແຂວງ ປະສານງານກັບ PDMCs ແລະ ຜູ້ປະສານງານອົງການກາແດງຂັ້ນເມືອງເຮັດໜ້າທີ່ເປັນສະມາຊິກຂອງ DDMCs ໄດ້. ກົດຈະກຳຂັ້ນຊຸມຊົນໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍ VDMCs ແລະ ສະມາຊິກທີ່ເປັນອາສາສະ ຫມັກອື່ນໆນັບຕັ້ງແຕ່ ປີ 2004. ໂຄງການຕ່າງໆ ຂອງອົງການກາແດງລາວໄດ້ກວມເອົາ ການກຽມຄວາມພ້ອມ ດ້ານໄພພິບັດ, ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ, ເຊິ່ງມີເປົ້າໝາຍໃສ່ປະຊາຊົນຜູ້ທີ່ມີຄວາມ ສ່ຽງຫຼາຍທີ່ສຸດໃນທົ່ວປະເທດ. ນອກຈາກນັ້ນ ບັນດາໂຄງການເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຍັງຮັບຜິດຊອບການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານໃນການເຕືອນໄພແຕ່ທຳອິດ, ການປະເມີນຜົນແບບໄວ, ແລະ ການສະໜອງ ແລະ ແຈກຢາຍເຂົ້າຂອງເຄື່ອງໃຊ້ໃນການການບັນເທົາທຸກທີ່ສຸກເສີນ.

¹³ IASC ເປັນປະທານຮ່ວມ ໂດຍຜູ້ອຳນວຍຂອງ NDMO ແລະ ເປັນປະທານຮ່ວມ ໂດຍ ຫົວໜ້າຫ້ອງການ ຂອງຜູ້ປະສານງານສະຫະປະຊາຊາດກ່ຽວກັບທີ່ຢູ່ອາໄສຫ້ອງ (UNRCO) ແລະຮອງປະທານໂດຍຄັດເລືອກເອົາ ອົງການສປຊ ໃນປະເທດ. ຮອງປະທານແມ່ນໄດ້ຈັດຂຶ້ນ ໂດຍອົງການສປຊ ໃນປະເທດ ທີ່ຖືກຄັດເລືອກ.

ຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມ ສໍາລັບການຄຸມຄອງ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສູງໄພພິບັດໃນວຽກງານກະສິກໍາ

ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້

ໂດຍໜ້າທີ່ແລ້ວ, ກະຊວງກະສິກໍາແລະ ປ່າໄມ້ (MAF) ຮັບຜິດຊອບການພັດທະນາກະສິກໍາທັງໝົດ, ໃນການປະກອບສ່ວນໃຫ້ແກ່ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ, ການຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ການເພີ່ມ ມາດຖານດໍາລົງຊີວິດຂອງຊາວນາແກ່ຊາວນາ. ຄວາມຮັບຜິດຊອບການບໍລິຫານ ແລະ ຜູ້ຄຸມງານໄດ້ຖືກແບ່ງອອກເປັນສີ່ພະແນກ, ຕາມລຳດັບທີ່ຮັບຜິດຊອບການສ້າງ ແລະ ການວາງແຜນນະໂຍບາຍແລະ ຍຸດທະສາດ, ການຕິດຕາມ ແລະ ການປະເມີນຜົນ, ການຈັດສັນຊັບພະຍາກອນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນມະນຸດ. ນອກຈາກນັ້ນ ພະແນກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ດ້ານວິຊາການປະກອບມີກົມປູກຝັງ (DoA), ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ (DLF), ກົມປ່າໄມ້ (DoF) ແລະ ກົມຊົນລະປະທານ (DOI). ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ກົມປ່າໄມ້ປະກອບດ້ວຍສອງສະຖາບັນຫຼັກ ທີ່ເປັນວິຊາການ ຢູ່ໃນລະດັບຊາດ, (i) ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ແຫ່ງຊາດ (NAFRI) ແລະ (ii) ກົມສົ່ງເສີມກະສິກໍາ ແລະ ສະຫະກອນ (DAEC), ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ ໃນເມື່ອກ່ອນເອີ້ນ ເປັນການບໍລິການສົ່ງເສີມກະສິກໍາສົ່ງເສີມ ແລະ ປ່າໄມ້ແຫ່ງຊາດ (NAFES).

ແນວຄວາມຄິດ DRR ແລະ ຂະບວນການ ທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການກໍ່ຕັ້ງຂຶ້ນຢ່າງເປັນລະບົບ ພາຍໃນໂຄງຮ່າງສະຖາບັນທີ່ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ. ຜູ້ປະສານງານການຄຸ້ມຄອງ ໄພພິບັດທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ຈາກກົມປ່າໄມ້ ແມ່ນ ຮອງປະທານຂອງ NDPCC. ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຮອງ ປະທານ ແມ່ນຮັບປະກັນການປະຕິບັດການປະເມີນຄວາມສ່ຽງຂອງຂະແໜງການ ແລະ ກະກຽມແຜນການປະຕິບັດໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ເຊິ່ງໄດ້ນໍາເອົາພະແນກຕ່າງໆຂອງ ກົມປ່າໄມ້ທັງໝົດມາມີສ່ວນຮ່ວມ, ລວມທັງການສະໜອງ ງົບປະມານ ທີ່ຈະ ສະໜັບສະໜູນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການດັ່ງກ່າວ. ໃນເລື່ອງນີ້, MAF ແມ່ນ ຮັບຜິດຊອບໃນການ ການພັດທະນາ ບັນດາໂຄງການຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບ ການວິເຄາະໄພອັນຕະລາຍ ໃນຂະແໜງການກະສິກໍາ. ໃນແງ່ຂອງການກຽມຄວາມພ້ອມ ເຫດການສຸກເສີນ ແລະ ການຕອບໂຕ້, MAF ແມ່ນຮັບຜິດຊອບໃນການສົ່ງເສີມວຽກງານການບັນເທົາທຸກຮ່ວມ, ລວມທັງການສະໜອງແນວພັນກະສິກໍາ ແລະ ການລ້ຽງສັດ ຂອງຊຸມຊົນທີ່ຖືກກະທົບຈາກໄພພິບັດ. ພາລະບົດບາດຕໍ່ໜ້າປະກອບມີສະໜັບສະໜູນການຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບວິທີການ DRR ໃນຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ດໍາເນີນການລິເລີ່ມປູກຈິດສໍານຶກໃນບັນດາຊຸມຊົນກ່ຽວກັບຄວາມສໍາຄັນຂອງ DRR ໃນການສ້າງຄວາມຍືດຍຸ່ນໃນການພັດທະນາວຽກງານກະສິກໍາ.

ໃນຂັ້ນແຂວງ ແລະເມືອງ, ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂອງແຂວງ ແລະ ເມືອງ (P/DAFOs) ປະຕິບັດງານ ຢູ່ໃນ 17 ແຂວງ ແລະ 142 ເມືອງ. DAFOs ໄດ້ມີການເຊື່ອມໂຍງກັບບ້ານ, ພະນັກງານຂະແໜງ, ຊາວນາ ແລະ ກຸ່ມຊາວນາ ແລະ ສະມາຄົມຕ່າງໆ. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງພວກເຂົາ ແມ່ນໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານ ວິຊາ ການແກ້ຊາວນາກ່ຽວກັບກິດຈະກຳດ້ານກະສິກຳ ຫຼື ການຄວບຄຸມສັດຕູພືດ ແລະ ພະຍາດທີ່ເກີດກັບສັດລ້ຽງ. ພາກສ່ວນຕ່າງໆ (ໃນຂັ້ນແຂວງ) ແລະ ໜ່ວຍງານ (ຂັ້ນເມືອງ) ຂອງຫ້ອງການກະສິກຳແລະ ປ່າໄມ້ ແມ່ນ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນ DRRM ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານຕ່າງໆ. ກ່ຽວກັບມາດຕະການການປ້ອງກັນແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ, ການບໍລິການແບບຖາວອນ ປະກອບມີລະດັບທີ່ແນ່ນອນໃນການນຳໃຊ້ເຕັກນິກການລ້ຽງສັດ ແລະການປູກຝັງ (ເຂົ້າທີ່ທົນທານຕໍ່ໄພແຫ້ງແລ້ງ ແລະ ນ້ຳຖ້ວມ ຫຼື ຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບສຸຂະພາບ ຂອງສັດແລະ ການສັກຢາ ປ້ອງກັນ), ການສັງເກດ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດສັດ, ການບັງຄັບໃຊ້ມາດຕະຖານໃນການກໍ່ສ້າງໄດ້ ລະບົບຊົນ ລະປະທານ. ໃນລະຫວ່າງ ແລະຫຼັງຈາກໄພພິບັດ , ຫ້ອງການດຳເນີນການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການຫຼັງເກີດ ໄພພິບັດ, ການເຜີຍແຜ່ການເຕືອນໄພເບື້ອງຕົ້ນ ແລະການສະໜອງອຸປະກອນ, ສະບຽງອາຫານສິ່ງຈຳເປັນພື້ນ ຖານ, ແລະ ແນວພັນພືດ ແລະ/ຫຼື ລ້ຽງສັດຂະໜາດນ້ອຍ ສຳລັບປູກພືດທີ່ມີຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ຄວາມປອດ ໄພສຳລັບການດຳລົງຊີວິດ ແລະ ການຄ້າປະກັນສະບຽງອາຫານ ຢູ່ໃນຊຸມຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ.

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ (MONRE) ໄດ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ໃນປີ 2011 (ນຍສະບັບເລກທີ 435 ຈາກ 28/11/2011), ໃນເວລາການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ (WREA) ໄດ້ປະສົມຢູ່ກັບອົງການຄຸ້ມຄອງທິດິນແຫ່ງຊາດ (NLMA) ແລະ ບັນດາກະຊວງ ອື່ນໆ, ລວມທັງກົມທໍລະນີສາດ ແລະ ພະແນກອະນຸລັກປ່າໄມ້ ພາຍໃນກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້. ໃນລະດັບຊາດ ມີຫ້ອງການຢູ່ໃນສະຖາບັນຫຼັກ ທີ່ມີ 12 ພະແນກການອ້ອມຂ້າງ¹⁴. ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ກ່ຽວຂ້ອງ DRRM

¹⁴ ເຫຼົ່ານີ້ລວມມີ ກົມ ການຈັດຕັ້ງແລະບຸກຄະລາກອນ; ການກວດກາ; ແຜນການແລະການຮ່ວມມື; ການວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ການພັດທະນາ; ການຄຸ້ມຄອງທິດິນ; ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ; ການສົ່ງເສີມຄຸນນະພາບສິ່ງແວດລ້ອມ; ການຄວບຄຸມມົນລະພິດ; ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້; ທໍລະນີສາດແລະແຮ່ທາດ; ພະລັງງານນ້ຳ ແລະ ອຸຕຸນິຍົມ; ໄພພິບັດທຳມະຊາດແລະ ການຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງ ສະພາບອາກາດ. ກະຊວງຍັງເປັນ ຜູ້ນຳດ້ານ ການບໍລິການ ປະເມີນຜົນກະທົບສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ, ສະຖາບັນສຳຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງແວດລ້ອມ, ຄະນະກຳມະການແມ່ນ້ຳຂອງແຫ່ງຊາດ (MRC) ເລຂານຸການ ແລະສູນ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ສິ່ງແວດລ້ອມແລະຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ

ແລະ CCA ໃນກະສິກຳ ແມ່ນມີສອງພະແນກຄື: ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວມາກ່ອນໜ້ານີ້ DDMCC¹⁵ ແລະ ອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ (DMH). ໃນຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນທ້ອງການ, ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂັ້ນແຂວງແລະ ເມືອງ (P/DONRE) ໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ, ແຕ່ບໍ່ປະຕິບັດຕາມໂຄງຮ່າງການ ຈັດຕັ້ງ ຄືກັບໃນຂັ້ນສູນກາງ.

ກົມອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ (DMH) ໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ໃນປີ 1950 ເປັນຜູ້ໃຫ້ບໍລິການແຫ່ງຊາດແຫ່ງ ດຽວ ກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນດິນຟ້າອາກາດ, ສະພາບອາກາດ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບແຜ່ນດິນໄຫວ, ການຄາດ ຄະເນ ແລະ ການເຕືອນໄພເບື້ອງຕົ້ນ. ນັບຕັ້ງແຕ່ການສ້າງຕັ້ງມາ, DMH ໄດ້ມີການປ່ຽນຊື່ຂອງຕົນ ແລະ ປະຕິບັດງານ ພາຍໃຕ້ສາມກະຊວງທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແລະ ການປົກຄອງບ່ອນດຽວ. DMH ປະຕິບັດການພາຍ ໃຕ້ MONRE ນັບຕັ້ງແຕ່ປີ 2011 ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍ ແປດພະແນກ. ສຳລັບ EWS ແລະ DRRM ທີ່ມີ ການປັບປຸງ ໃນກະສິກຳ, ພະແນກພະຍາກອນອາກາດ ແລະ ອຸຕຸກະເສດ, ອຸທິກກະສາດ ແລະ ອາກາດ ແມ່ນມີຄວາມເໝາະສົມໂດຍສະເພາະ. DMH ເຮັດວຽກເປັນຄືກັບສະມາຊິກຂອງ NDMC ທີ່ມີຄວາມ ຮັບຜິດຊອບ ໂດຍລວມ ສຳລັບບໍລິການຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າທີ່ວ່າປະເທດກ່ຽວກັບນ້ຳ ແລະ ອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ການເກັບກຳ ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ພູມມີສາດ) geophysical ແລະ ການແລກປ່ຽນ ຂໍ້ມູນທີ່ໄກ້ຄຽງເວລາທີ່ແທ້ຈິງ. ສິ່ງນີ້ປະກອບມີການວິເຄາະ ຂໍ້ມູນ ການຄາດຄະເນປັນຫາປະຈຳວັນ, ປະຈຳ ອາທິດ ແລະ ປະຈຳເດືອນ, ການເຕືອນໄພສຳລັບ ເຫດການທີ່ອາດຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ການ ສູນເສຍຊີວິດ ແລະ ຊັບສິນ ແລະ ການເຜີຍແຜ່ການເຕືອນໄພດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ຜູ້ຊົມໃຊ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ (ຕົວຢ່າງ ໃນ ການບິນ, ກະສິກຳ, ການຂົນສົ່ງ, ແລະອື່ນໆ). DMH ກວດກາຕື່ມອີກ, ປຸງປຸງ ແລະ ເຜີຍແຜ່ ຂໍ້ມູນການ ປະເມີນຂອງດິນຟ້າອາກາດ ໃນໄລ ຍະຍາວ ແລະ ທ່າຍຸ່ງ ແລະ ວິເຄາະເຫດການຮຸນແຮງທີ່ໄດ້ສັງເກດເຫັນ ໃນໄລຍະຜ່ານມາ ແລະ ຄວາມເປັນໄປໄດ້ກ່ຽວກັບໂຄງການອະນາຄົດຂອງພວກເຂົາ (ຕົວຢ່າງ: ການປ່ຽນແປງ ດິນຟ້າອາກາດ, ການດັດແກ້ ດິນຟ້າ ອາກາດ, ການພົວພັນທີ່ດິນ, ມະຫາສະໝຸດ, ບັນຍາກາດ, ການຄາດ ຄະເນສະພາບອາກາດຕາມລະດູການ).

MAF ແລະ MONRE ເອົາໃຈໃສ່ຄວາມສຳຄັນຂອງການວາງແຜນການປະສານງານ ແລະ ກຳນົດ ຄວາມ ຕ້ອງ ການສຳລັບການເຊື່ອມສານ CCA ແລະ DRRM ໃນຍຸດທະສາດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ແຜນການແລະ ໂຄງການ. ວິທີ ການວາງແຜນການແບບເຊື່ອມສານນີ້ໄດ້ສະແດງອອກ ໃນການປ່ຽນແປງສະຖາບັນທີ່ຜ່ານມາ

¹⁵ DDMCC, ອັນທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້, ໄດ້ຖືກມອບໝາຍ ໃຫ້ປະຕິບັດເປັນກອງເລຂາຂອງ NDPCC, ແລະ ໄດ້ຮັບຜິດຊອບ ຂອບເຂດ ຂອງ NDMO) ດຳລັດນາຍຍົກ ຈາກ 28 ຂອງເດືອນສິງຫາ 2013 ໄດ້ ສະໜັບສະໜູນ ດຳລັດນາຍຍົກ ລັດມົນຕີ ສະບັບເລກທີ ນຍ 373/ນຍ, 21 ຕຸລາ 2011). ວຽກງານສະເພາະຂອງຕົນແລະການດຳເນີນງານລວມເຖິງການເປັນຕົວແທນຂອງເຂົາໃນລະດັບແຂວງຍັງ ບໍ່ທັນໄດ້ກຳນົດຢ່າງຈະແຈ້ງເທື່ອ.

ຕິດພັນ ກັບຍຸດທະສາດການປະຕິຮູບຂອງລັດຖະບານໂດຍລວມ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສະພາບແວດລ້ອມ, ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ, ການປ່ຽນ ແປງສະພາບອາກາດ ແລະ ອາກາດ ໃນລັກສະນະແບບເຊື່ອມສານ; ໃນ ປັດຈຸບັນໄດ້ຮ່ວມກັນແກ້ໄຂ ດັ່ງທີ່ກ່າວມາ ພາຍໃຕ້ກົມຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດແລະ ການປ່ຽນແປງສະພາບດິນຟ້າ ອາກາດ ຂອງ MONRE.

4. ທິດທາງຍຸດທະສາດສໍາລັບການເສີມຂະຫຍາຍການຫຼຸດຜ່ອນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດໃນຂະແໜງກະສິກໍາ

ທິດທາງຍຸດທະສາດໂດຍລວມສໍາລັບການເສີມຂະຫຍາຍ DRRM ຢູ່ໃນບັນດາຂະແໜງການກະສິກໍາແມ່ນຖືກ ຜັງເລິກໃນຄໍາຟັ້ນສັນຍາຂອງ ສປປ ລາວ ຕໍ່ກັບກອບວຽກງານໆຊາດ ແລະ ການເຂົ້າເປັນຄູ່ຮ່ວມງານໆຊາດ ສໍາລັບ DRM ລວມເຖິງແນວທາງຊີ້ນຳໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂອງພວກເຂົາທສອດຄອງກັບສະພາບຂອງປະ ເທດ ແລະ ນອນຢູ່ໃນແຜນບູລິມະສິດແຫ່ງຊາດສໍາລັບການພັດທະນາກະສິກໍາ. ໂດຍການຮັບຮອງເອົາ Hyogo Framework of Action (HFA) ຢູ່ໃນກອງປະຊຸມລະດັບໂລກກ່ຽວກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຢູ່ Kobe ປີ 2005 ແລະ ກັບການລົງນາມໃນຖະແຫຼ່ງການ Delhi ກ່ຽວກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຢູ່ ອາຊີ ປີ 2007, ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໄດ້ຮັບຮອງ DRR ເປັນໜຶ່ງໃນບູລິມະສິດທສໍາຄັນ. ໃນແມ່ນ ລວມເອົາການເຊອມໂຍງວິທີການ DRM ເພື່ອການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ, ການຄັ້ງປະກັນສະບຽງອາຫານ ແລະ ໄພຊະນາການ, ແລະ ການປະກົດຂນຂອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

ທິດທາງຍຸດທະສາດໂດຍລວມຂອງແຜນປະຕິບັດງານ ສໍາລັບ DRRM ໃນການກະສິກໍາ ແມ່ນເພື່ອສ້າງເສີມ ສະພາບແວດລ້ອມ DRRM ໃນການກະສິກໍາ ໂດຍບົນພື້ນຖານເຄື່ອງມືດານກົດໝາຍ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ແຜນ ງານຕ່າງໆ ລວມທັງການສ້າງຄວາມສາມາດທາງດານສະຖາບັນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຽວກັນກ່ຽວກັບວຽກ ງານປູກຝັງ, ລຽງສັດ, ການປະມົງ ແລະ ປ່າໄມ ເພື່ອຄັ້ງປະກັນສະບຽງອາຫານ. ອົງປະກອບໜຶ່ງທສໍາຄັນຢູ່ໃນ ທິດທາງຍຸດທະສາດສໍາລັບ DRRM ໃນການກະສິກໍາ ແມ່ນເພື່ອສ້າງເສີມການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນລະຫວ່າງພາກສ ວນທມິສວນຮວມ ໂດຍຜ່ານຄູ່ຮ່ວມງານລະຫວ່າງວຽກງານການເມືອງແນວຄິດ, ວິທະຍາສາດ, ອົງການຈັດຕ ັງສັງຄົມ ແລະ ພາກເອກະຊົນຕ່າງໆ. ຢ່າງໃດກຕາມ, ແຜນປະຕິບັດງານດຽວກັນຍັງພົວພັນເຖິງບັນດາ ອົງການຜູ້ໃຫຍ່ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານພັດທະນາອື່ນໆ ທະຊວຍ MAF, MONRE ແລະ NDMO ການສ້າ ງຄວາມສາມາດທາງດານສະຖາບັນ ແລະ ຄວາມຊຳນານດານວິຊາການທມິຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອການດຳເນີນ ການ DRRM ໃນຂະແໜງການກະສິກໍາ ເຊອມໂຍງໃສ CCA ແລະ DRM.

ແຜນປະຕິບັດງານສໍາລັບ DRRM ໃນວຽກງານກະສິກໍາ ແມ່ນມີຈຸດປະສົງເພື່ອສະໜັບສະໜູນທິດທາງໃນ ອະນາຄົດ. ເພື່ອເປັນການສະໜອງແນວທາງໃຫ້ແກກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ ແລະ ບັນດາຄູ່ຮ່ວມງານທ

ສໍາຄັນໃນການດໍາເນີນຂະໜາດນາໄປສູ່ການຄຸມຄອງໄພທໍາມະຊາດ ແລະ ຄວາມສູງໄພຕ່າງໆໂດຍເນນໃສ່ ຜົນໄດ້ຮັບຂອງການບັນເທົາ, ການປ່ອງກັນ ແລະ ກຽມພ້ອມສໍາລັບໃນໄລຍະສູນ (ການຄຸມຄອງໄພພິບັດ) ແລະ ໃນໄລຍະຍາວແມ່ນການວາງແຜນ (ການປັບຕົວກັບການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ). ນອກນັ້ນ, PoA ຍັງໄດ້ ລວມເອົາຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ບຸລິມະສິດຕ່າງໆທີ່ກໍານົດເພື່ອການເສີມຂະຫຍາຍວຽກງານ DRRM ເຂົ້າ ໃນແຜນງານສະເພາະຂະແໜງການກະສິກໍາ. ແຜນດຽວກັນໄດ້ສະເໜີຂົງເຂດວຽກຈໍານວນຫຼາຍ ແລະ ຢູ່ພາຍ ໃນແຕ່ລະຂົງເຂດວຽກງານ ປະກອບມີຫຼາຍກິດຈະກຳທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ ທຸກໃຫ້ເຫັນເຖິງຜົນກະທົບໃນໄລຍະສູນ ແລະ ຊ່ວຍໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສູງ ແລະ ຄວາມບອບບາງຂອງຄົນ ແລະ ສັບສິນຕໍ່ຄວາມເສຍຫາຍທີ່ຈະ ເກີດຂຶ້ນ ຫລື ສະແດງເຖິງຮາກຖານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມບອບບາງ.

ແຜນປະຕິບັດສໍາລັບ DRRM ບໍ່ໄດ້ປຸງແທນບັນດານະໂຍບາຍ ແລະ ຍຸດທະສາດທີ່ມີຢູ່ກ່ຽວກັບວຽກງານ ກະສິກໍາ, ການຕອບໂຕ້ໄພສຸກເສີນຫລື ການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ, ມັນຍັງກວມເອົາບັນດາບຸລິມະສິດທີ່ ມີຢູ່ໃນບັນດາແຜນນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນຕ່າງໆທີ່ກຳນົດຂຶ້ນໃນພາກ 2 ຂອງເອກະສານ ສະບັບນີ້ ແລະ ກໍານົດເອົາບັນດາບຸລິມະສິດເພີ່ມເຕີມ ແລະ ກົນໄກການເຮັດວຽກຕ່າງໆທີ່ມີຄວາມຈໍາເປັນເພື່ອ ຊ່ວຍກະຊວງກະສິກໍາ, ກະຊວງອື່ນໆກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານຕ່າງໆເພື່ອເຮັດໃຫ້ຈຸດປະສົງຂອງບັນດາ ນະໂຍບາຍທຸກໆຂອງກັບ DRRM ຕະຫຼອດການກະສິກໍາກາຍເປັນຈິງ. ໂດຍລວມແລ້ວ, ຍຸດທະສາດ DRRM ຕ່າງໆກະສິກໍາແມ່ນແນໃສ່ການສະໜັບສະໜູນເປົ້າໝາຍການພັດທະນາໄລຍະຍາວ, ບຸລິມະສິດຂອງ NESDP ຄຸນຫລັກ 7 ແລະ ຍຸດທະສາດສໍາລັບການພັດທະນາກະສິກໍາ. ພ້ອມນັ້ນ, ມັນຍັງສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງ ແລະ ການປະຕິບັດຂອງແຜນຄຸມຄອງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດເພື່ອສ້າງໃຫ້ເປັນຊາດທີ່ມີຄວາມທົນທານຕໍ່ໄພພິບັດ. ແຜນປະຕິບັດງານດັ່ງກ່າວນີ້ຈະເສີມຂະຫຍາຍຄວາມສົມບູນ ລະຫວ່າງການພັດທະນາກະສິກໍາ, DRRM ແລະ CCA. ຕາຕະລາງຂອງລຸ່ມຊ່ວຍໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຄ້າງກັນຂອງການເຊື່ອມໂຍງ, ການປະຕິບັດທີ່ມີການສະໜັບ ສະໜູນຊຸກຍູ້ ແລະ ກັນ ແລະ ການຮ່ວມມືເພື່ອຜັນປະໂຫຍດລະຫວ່າງບັນດາຂົງເຂດບຸລິມະສິດຂອງແຜນ ປະຕິບັດງານສະບັບນີ້ສໍາລັບການຄຸມຄອງ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສູງໄພພິບັດໃນວຽກງານກະສິກໍາ ແລະ ບັນດາແຜນ ແລະ ຍຸດທະສາດທຸກໆຂອງທີ່ມີຢູ່:

ຕາຕະລາງ 2: ການເຊື່ອມໂຍງລະຫວ່າງບັນດາແຜນ, ຍຸດທະສາດທີ່ມີຢູ່ກັບແຜນປະຕິບັດສໍາລັບ DRRM ໃນ ວຽກງານກະສິກໍາ.

ແຜນຍຸດທະສາດທີ່ມີຢູ່	ອົງປະກອບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ	ເຊື່ອມ ໃສ່PoA
ແຜນຍຸດທະສາດການ ພັດທະນາກະສິກໍາ	ຄວາມເຊື່ອມໂຍງໃນການແກ້ໄຂຄວາມສູງໄພ	PA I-IV
AMP	ການສ້າງເສີມການປະຕິບັດວຽກງານກະສິກໍາທີ່ມີຄວາມກ້າວໜ້າ ແລະ	PA IV

	ໄດ້ຮັບຜົນແລວນນເຂົ້າໃນການກສາງຄວາມຍືດຍຸ່ນຂອງຊີວິດການເປັນ ຢູ່ໃນຊົນນະບົດເພື່ອຕາມກັບຄວາມສູງໄພພິບັດ ແລະ ການປ່ຽນແປງ ຂອງດິນຟາອາກາດພາຍໃຕ້ແຜນງານ 1, 3, 4, 5, 7 (ດຽວໄດ້ລະບຸ ຢູ່ໃນ AMP ວັກ 33, 34, 85, 86-88, 132, 156-160).	
7th NESDP	ກອບທາງດານກົດໝາຍ ແລະ ແຜນຍຸດທະສາດຂອງບັນດາຂະແໜ ງການກ່ຽວກັບ DRM, ການຄວບຄຸມໄຟໄໝ້ປາ, ໄພແຫງແລງ, ໄພນ ້ຳຖວມ, ການເຊາະເຈອນຂອງບັນດາແມ່ນ້ຳ ແລະ ພູເຂົາ	PA I, IV
IACP	ບັບປຸງເຄື່ອງມື ແລະ ສາງຄວາມອາດສາມາດເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍການ ກຽມພ້ອມ ແລະ ໂຕຕອບຢູ່ໃນບັນດາຂະແໜງການກະສິກຳ	PA V
ຮາງແຜນຍຸດທະສາດ ສຳລັບ DRM	1. ອົງປະກອບ (ແຜນ ແລະ ເວທີ DRM) 2. ອົງປະກອບ (multi-hazard EWS) 3. ອົງປະກອບ (ການປູກຈິດສຳນຶກ) 4. ອົງປະກອບ (ການສູງເສີມບົດບາດ DRR) 5. ອົງປະກອບ (ການກຽມພ້ອມ ແລະ ໂຕຕອບທັງປະສິດທິພາບ) 6. ອົງປະກອບ (DRR ພາບຖານຊຸມຊົນ)	PA I PA II PA III PA IV PA V PA IV
NAPA	ພາກ 3.1. (ຈຸດປະສົງຮວມ CCA/DRR) ແລະ 3.2. (ການ ຮັບຮອງເອົາມາດຕະການ) ຂອງ NAPA ແລະ ໂດຍສະເພາະແມ່ນບັນ ດາການປະຕິບັດສຳລັບຂະແໜງການກະສິກຳຕ່າງໆ	PA IV
NSCC	ທາງເລືອກໃນການບັບຕົວສຳລັບກະສິກຳ ແລະ ການຄັ້ງປະກັນສະບຽງ ອາຫານ, ປາໄມ ແລະ ການນຳໃຊ້ທຸດິນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ.	ສ່ວນໃຫຍ່ PA I, III, IV
ຮ່າງແຜນປະຕິບັດກ່ຽວ ກັບອາກາດປ່ຽນແປງ	ຄວາມຄິດລິເລີມ 1 (ການວາງແຜນCCA) ຄວາມຄິດລິເລີມ 2 (ທາງເລືອກໃນການບັບຕົວ) ຄວາມຄິດລິເລີມ 4 (ການປູກຈິດສຳນຶກ)	PA I PA IV PA III

5. ແຜນປະຕິບັດງານສໍາລັບການຫຼຸດຜ່ອນຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດໃນການກະສິກໍາ 2014-2016

ຈຸດປະສົງລວມ

ແຜນປະຕິບັດງານສໍາລັບ DRRM ໃນການກະສິກໍາໄດ້ຖືກພັດທະນາຂຶ້ນຕາມການສະເໜີຂອງລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໂດຍຜ່ານຂະບວນການປຶກສາຫາລື ແລະ ປະຕິບັດໂດຍ ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້. ທີມງານສະໜັບສະໜູນວິຊາການ (TST) ຖືກແຕ່ງຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍປະກອບມີນັກວິຊາການຈາກກົມຕ່າງໆພາຍໃນກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ລວມທັງສະຖາບັນຄຸ້ມຄອງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ແຫ່ງຊາດ (NAFRI) NDMO ຂອງ MLSW ແລະ DDMCC, DMH ຂອງ MONRE. ແຜນດຽວກັນກໍ່ຖືກອອກແບບເພື່ອເປັນການນໍາທາງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວິທີການ DRRM ພາຍໃນຂະແໜງການກະສິກໍາ ໃນໄລຍະເວລາ 3 ປີຂອງໜ້າ (2014-2016), ຊຶ່ງມັນຈະຊ່ວຍໃຫ້ບັນລຸຜົນດຽວກັນ.

ວິໄສທັດໄລຍະຍາວສໍາລັບການຄຸ້ມຄອງຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຕໍ່ວຽກງານກະສິກໍາ

ປອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດຕ່າງໆ ງານກະສິກໍາໃນຊຸມຊົນ ແລະ ຂະແໜງການກະສິກໍາຕ່າງໆ ແລະ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການເສີມຂະຫຍາຍຊີວິດການເປັນຢູ່ທີ່ມີຄວາມຍືດຍຸ່ນ ເພື່ອການຄຸ້ມຄອງສະບຽງອາຫານແບບຍືນຍົງ ໃນ ສປປ ລາວ.

ແຜນປະຕິບັດງານເປັນເຄື່ອງມືໜຶ່ງ ທີ່ນຳເອົາວິໄສທັດຂອງ DRRM ໃນການກະສິກໍາເຂົ້າສູ່ການປະຕິບັດ ແລະ ຊ່ວຍໃນການຮັບປະກັນການປະຕິບັດ DRRM ເຂົ້າໃນການຄຸ້ມຄອງສະບຽງອາຫານ ແບບຍືນຍົງ ຊຶ່ງເປັນການປະກອບສ່ວນໃນການສ້າງຄວາມຍືດຍຸ່ນໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນຊາວກະສິກອນ ແລະ ຂະແໜງການກະສິກໍາ ໃນ ສປປ ລາວ. ມັນຈະເປັນການສ້າງຂຶ້ນໂດຍອີງໃສ່ກົນໄກທາງດ້ານສະຖາບັນ ແລະ ພາລະບົດບາດທີ່ມີຢູ່ ເພື່ອການແກ້ໄຂຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດ ແລະ ຊີວະວິທະຍາ ລວມທັງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດທີ່ມີຕ່າງໆ ງານການປູກຝັງ, ລຽງສັດ, ການປະມົງ ແລະ ປ່າໄມ້. ມັນຍັງຈະເປັນການເຊື່ອມຕໍ່ລະຫວ່າງ DRRM, CCA ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແບບຍືນຍົງ (NRM), ແລະ ພະນັກງານພັດທະນາກະສິກໍາກັບພະນັກງານສະຖາບັນທີ່ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ເພື່ອການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ໃນເມື່ອ ການພັດທະນາຄວາມສາມາດພາຍໃຕ້ແຜນປະຕິບັດງານສະບັບນີ້ ແມ່ນແນໃສ່ລັດຖະບານ ແລະ ຊາວກະສິກອນ, ກຸ່ມເປົ້າໝາຍສຸດທ້າຍທີ່ຈະຖືກສະໜັບສະໜູນໂດຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຽວກັນແມ່ນຊາວກະສິກອນ ແລະ ກຸ່ມຜູ້ດອຍໂອກາດທ້ອງຖານສະຖານະລູກຄ້າກະສິກໍາ ໂດຍສະເພາະແມ່ນກຸ່ມແມ່ຍິງ, ໄວໜຸ່ມ ແລະ ຊຸມຊົນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເຂດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດຢ່າງເປັນປະຈຳເຊັ່ນ (ໄພນໍ້າຖ້ວມ, ແຫງແລງ, ພາຍຸ, ດິນເຈອນ ແລະ ຄວາມສ່ຽງອື່ນໆ) ຈະຖືກພິຈາລະນາເປັນພິເສດ.

ຈຸດປະສົງຂອງແຜນປະຕິບັດງານ

ຈຸດປະສົງສະເພາະຂອງແຜນປະຕິບັດງານສໍາລັບສາມປີຕໍ່ໜ້າແມ່ນ:

1. ຮັບປະກັນວ່າ DRRM ຈະຖືກເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າໃນການວາງແຜນເພື່ອການພັດທະນາກະສິກໍາທີ່ຍືນຍົງ ແລະ ປະສົມປະສານກັບບັນດານະໂຍບາຍ ແລະ ຍຸດທະສາດໃນທຸກລະດັບ.
2. ສ້າງຄວາມອາດສາມາດຂອງບັນດາສະຖາບັນ ແລະ ຊຸມຊົນເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍການວາງແຜນ, ການປະສານງານ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳການຄຸ້ມຄອງພູດຜອນຄວາມສູງໄພພິບັດເພື່ອການຄຸ້ມຄອງສະບຽງອາຫານ ແລະ ໄພຊະນາການ.
3. ປຸກຈິດສໍານຶກ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານລວມທັງພູມປັນຍາພົນບານກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງສູງແວດລ້ອມ ແລະ DRRM ທີ່ຍືນຍົງ ແລະ ສູງເສີມການສຶກສາໃນທຸກລະດັບເພື່ອສ້າງຄວາມທົນທານ ແລະ ພູດຜອນຄວາມສູງໄພພິບັດ.

ໂຄງສ້າງຂອງແຜນປະຕິບັດງານ

ແຜນປະຕິບັດງານສໍາລັບ DRRM ໃນການກະສິກໍາແມ່ນຖືກອອກແບບຄຸ້ມຄອງກັບຫາຂົງເຂດບູລິມະສິດທາງຍຸດທະສາດຂອງ HFA (ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມຢູ່ເອກະສານແນບທາຍ) ບັນດາຂົງເຂດບູລິມະສິດດຽວກັນແມ່ນ:

1. ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ສະຖາບັນ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຄວາມສາມາດດານເຕີ້ກນິກສໍາລັບ DRR ແລະ ການປັບຕົວກັບອາກາດປ່ຽນແປງໃນການກະສິກໍາ.
2. ການປະເມີນ ແລະ ຕິດຕາມຄວາມສູງທາງດານສະພາບອາກາດ ແລະ ຄວາມອອນແອ ແລະ ສ້າງຕັ້ງລະບົບເຕືອນໄພເພື່ອການຄຸ້ມຄອງສະບຽງອາຫານ ແລະ ໄພຂົ່ມຂູ່ຕາມເຂດແດນ.
3. ປັບປຸງການຈັດການຄວາມຮູ້, ການປຸກຈິດສໍານຶກ ແລະ ການສຶກສາກ່ຽວກັບ DRRM, ຜົນກະທົບຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ການປັບໂຕ.
4. ການພູດຜອນຄວາມສູງ ແລະ ຄວາມບໍ່ໝັ້ນຄົງໂດຍການສູງເສີມທາງເລືອກດານວິຊາການ ແລະ ການວາງແຜນໃນຊຸມຊົນສໍາລັບ DRR/CCA ໃນຂະແໜງການກະສິກໍາ.
5. ເສີມຂະຫຍາຍຄວາມສາມາດ, ສູງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ລະບຽບການສໍາລັບການກະກຽມຮັບມື, ຕອບໂຕ້ໄພພິບັດໃຫ້ໄດ້ຜືນດີ ແລະ ເຊື່ອມໂຍງການປັບຕົວຕາມການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດເຂົ້າໃນການລິເລີ່ມການຟື້ນຟູ.

ທຸກໆເຂດບູລິມະສິດຂອງບັນດາຫາຂົງເຂດບູລິມະສິດແມ່ນໄດ້ຈຳກັດຂອບເຂດຍຸດທະສາດຂອງວຽກ, ຂະໜອງຂົງເຂດຍຸດທະສາດ ລວມເຖິງການຈຳກັດຈຳນວນກິດຈະກຳທີ່ຖືກຄັດເລືອກ ແລະ ຈັດບູລິມະສິດຢູ່ໃນລະຫວ່າງຂະບວນການປຶກສາຫາລືທັດຂະໜາດ MAF ສໍາລັບໄລຍະສູນ (ການຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ), ໄລຍະສູນທາງກາງ (ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ) ແລະ ໄລຍະກາງທາງໄລຍະຍາວ (ການປັບຕົວກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ); ບັນດາແຜນກິດຈະກຳຕ່າງໆແມ່ນນອນຢູ່ໃນບັນດາຂະແໜງການທີ່ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນພາຍໃຕ້ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງກະຊວງ

ກະສິກຳ (ປູກຝັງ, ລຽງສັດ, ການປະມົງ ແລະ ປ່າໄມ). ລວມທັງໝົດ 45 ແຜນປະຕິບັດ ທຸກກຳນົດຂນ ເພື່ອເລັ່ງໃສ DRRM ໃນຂະແໜງການກະສິກຳ ຊຶ່ງໃນນີ້ ມີ 24 ແຜນຖືກຈັດເປັນແຜນບຸລິມະສິດສູງ (ແຜນເລມຕນ) ທີ່ຈະຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພາຍໃນ ສາມປີຂ້າງໜ້າ. ໄດ້ມີການກຳນົດ 9 ແຜນກິດຈະກຳເພີ່ມຕື່ມເພື່ອເຊື່ອມໂຍງໃສ່ຂະແໜງການຕ່າງໆສຳລັບລະບົບ DRRM. ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນກວມເອົາການຄຸມຄອງພູດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດໃນຂະແໜງການຕ່າງໆ ແຕ່ມີແຜນຈຳນວນໜຶ່ງແມ່ນນອນຢູ່ໃນຂະແໜງການກະສິກຳໂດຍສະເພາະເຊັ່ນ ລຽງສັດ, ປ່າໄມ ແລະ ການປະມົງ.

ຫຼັກການນຳໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນ

ຫຼັກການຕ່າງໆ ເປັນແນວທາງໃນການອອກແບບແຜນງານ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນປະຕິບັດງານ ເພື່ອຮັບປະກັນການລວມເຂົ້າກັນ, ການເປັນເຈົ້າຂອງ, ຄວາມຕື່ນເຕັ້ນ ແລະ ການໃຫ້ຄຸນຄ່າຄວາມສຳຄັນແກ່ຄູ່ຮ່ວມງານທຸກໆຂອງຢ່າງສົມດຸນ:

1. ສ້າງໂດຍ ແລະປະສົມປະສານກັບບັນດາຂະບວນການ, ຍຸດທະສາດ, ໂຄງການ¹⁶, ເຄື່ອງມື ແລະຄວາມສາມາດທີ່ມີຢູ່.
2. ກຽມພ້ອມບຸລິມະສິດຂອງສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖານ ແລະ ວິທີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.
3. ແນໃສ່ການສະໜັບສະໜູນເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍຄວາມຍືດຍຸ່ນຂອງຊາວກະສິກອນ ແລະຊຸມຊົນທີ່ມີຄວາມບອບບາງສູງຕ່ຳໄພອັນຕະລາຍ ແລະ ໄພຂົ່ມຂູ່.
4. ໃຊ້ແນວຄວາມຄິດທາງດ້ານລະບົບກະເສດນິເວດ ແລະ ພູມມີປະເທດ ສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ບ່ອນທີ່ມີຄວາມເໝາະສົມ.
5. ເຊື່ອມໂຍງເປົ້າໝາຍໄລຍະສະເພາະໄລຍະຍາວ ແລະ ທາງໄລຍະກາງ.
6. ຮັບປະກັນການມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງເທົ່າທຽມກັນຂອງບັນດາຄູ່ຮ່ວມງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງລວມເຖິງສາທາລະນະຊົນໃນຂະບວນການວາງແຜນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.
7. ໃຫ້ການຮ່ວມມືຢ່າງສະໜັບສະໜູນລະຫວ່າງຂະແໜງການກະສິກຳເພື່ອປະຕິບັດຕາມໜ້າທີ່ທີ່ຖືກມອບໝາຍ.
8. ໃຫ້ບຸລິມະສິດໃນການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະການປຸກຈິດສຳນຶກ.
9. ຮັບປະກັນການຈັດແບ່ງຊັບພະຍາກອນທາງດ້ານການເງິນໃຫ້ແກ່ວຽກງານການພູດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.
10. ສ້າງກົນໄກເພື່ອການຕິດຕາມ, ປະເມີນຜົນ ແລະ ສ່ອງແສງສຳລັບວຽກງານດັ່ງກ່າວ.

¹⁶ ເບິ່ງຢູ່ເອກະສານແບບທາຍ3

ເຂດບູລິມະສິດທີ 1: ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ສະຖາບັນ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຄວາມສາມາດດານເຕັກນິກສໍາລັບ DRRM ແລະ ການປັບຕົວກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດໃນຂະແໜງການກະສິກໍາ.

ຈຸດປະສົງ:

ເຊອມສານການວາງແຜນ, ການກຳນົດແຜນງານ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງພູດຜອນຄວາມສູງໄພພິບັດ ແລະ ການປັບຕົວກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດພາຍໃນ ແລະ ລະຫວ່າງຂະແໜງການກະສິກໍາ.

ຊອງຫວາງ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການ:

ເຖິງແນວໃດກໍຕາມ, ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ໄດ້ມີການເລ່ມຕົວເຊອມໂຍງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ພູດຜອນຄວາມສູງໄພພິບັດເຂົ້າໃນການດໍາເນີນງານຂອງກະຊວງ ແຕກຍັງບໍ່ທັນມີການແຕ່ງຕັ້ງໜ່ວຍງານ ຫຼືພະແນກວິຊາການໃດເພື່ອຮັບຜິດຊອບກ່ຽວກັບກິດຈະກຳການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ພູດຜອນຄວາມສູງໄພພິບັດຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ບັນຫາດຽວກັນຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເອົາເຂົ້າໃນໜ້າວຽກຂອງບັນດານັກວິຊາການທຸກໆຂອງ.

ຕາຍແຕ່ໄດ້ມີການແຕ່ງຕັ້ງໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບໃໝ່ຂອງກົມຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ອາກາດປ່ຽນແປງ ຢູ່ໃນກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສງແວດລ້ອມ ໃນປີ 2013, ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ມີການຮັບໂອນວຽກງານການຄຸ້ມຄອງຄວາມສູງໄພພິບັດຢ່າງເປັນທາງການເທື່ອ ຊຶ່ງຍັງບໍ່ທັນໄດ້ມີການຕັດສິນໃຈກ່ຽວກັບໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບທົບພັນເຖິງ DRRM ລະຫວ່າງຫຼາຍພາກສ່ວນທຸກໆຂອງ. ມີພຽງກົນໄກການປະສານງານ ແລະ ການເຊອງໂຍງສະຖາບັນຈຳນວນໜຶ່ງຖືກສ້າງຕັ້ງຢູ່ກົມທຸກໆຂອງໃນກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ແລະ ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້.

ການເຊອມໂຍງການຄຸ້ມຄອງພູດຜອນຄວາມສູງໄພພິບັດເຂົ້າໃນການພັດທະນາກະສິກໍາແມ່ນມີຄວາມຕ້ອງການຄຳນິຍາມທີ່ຈະແຈ້ງກ່ຽວກັບໜ້າວຽກຂອງ DRRM/CCA ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍເຄືອຂ່າຍ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານກັບພາກສ່ວນອື່ນທຸກໆຂອງ ໂດຍສະເພາະແມ່ນກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສງແວດລ້ອມ ແລະ ທ່ານການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດໃນການສະໜັບສະໜູນແຜນງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດໂດຍລວມ.

ແຜນ DRRM ຕ່າງໆ ທຸກໆເອົາຂະແໜງການກະສິກໍາທີ່ມີຢູ່ໃນປະຈຸບັນຢູ່ໃນລະດັບສາຍຕາແມ່ນມີ 7 ແຂວງ (ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ, ຄຳມວນ, ໄຊຍະບູລີ, ວຽງຈັນ, ສາລະວັນ, ອັດຕາປີ ແລະ ແຂວງເຊກອງ) ຄາດວາສອງຫາຫາເມືອງໃນແຕ່ລະແຂວງທີ່ມີແຜນຄຸ້ມຄອງຄວາມສູງໄພພິບັດ. ແຕ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ມີການເຜີຍແຜ່ຢ່າງທົ່ວເຖິງສໍາລັບແຜນດຽວກັນ ແລະ ເນື່ອງໃນຂອງມັນໃຫ້ແກ່ບັນດາກົມວິຊາການພາຍໃນກະຊວງກະສິກໍາຢູ່ໃນຂັ້ນສູນກາງລວມເຖິງຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນທ້ອງຖານ. ເພື່ອໃຫ້ແຜນດຽວກັນກາຍເປັນທີ່ປະສິດຕິພາບ 1) ລວມເອົາແຜນຄຸ້ມຄອງຄວາມສູງໄພພິບັດຂອງຂະແໜງການຕ່າງເຂົ້າມາເປັນອັນໜຶ່ງດຽວ ແລະ ເຊອງໂຍງແຜນດຽວກັນເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາກະສິກໍາ ຊຶ່ງມີຄວາມຕ້ອງການເພີ່ມຕື່ມຢູ່ໃນບັນດາແຂວງ ແລະ ເມືອງຕ່າງໆ, 2)

ພັດທະນາຄວາມອາດສາມາດ, 3) ຈັດສັນຊັບພະຍາກອນດານການເງິນໃຫ້ແກ່ຂະແໜງກະສິກຳແຂວງ ແລະ ເມືອງ, ຂະແໜງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສງແວດລອມແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ຄະນະກຳມະການຄຸມຄອງໄພພິບັດຂນແຂວງ ແລະ ເມືອງເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດງ ກາວ. ນອກນ, ມັນຍັງກ່ຽວພັນເຖິງຄະນະກຳມະການປອງກັນໄພແຫງແລງ ແລະ ໄພນ້ຳຖວມທຶກສາງຕາຍຢູ່ໃນຫຼາຍພະແນກ ແລະ ທອງການກະສິກຳ ແລະ ປາໄມໃນຂນແຂວງ ແລະ ເມືອງທຸ່ງຂາດການມອບໝາຍທ່ຽວທາງການ ລວມເຖິງການຂາດເຂີນຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ງົບປະມານເພື່ອການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານທ່ຽວກາວມາ.

ຍຸດທະສາດ:

ສາງຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ຂນສູນກາງ ແລະ ທອງຖນພອມທັງສງເສີມການຮວມມືສະຖາບັນພາຍໃນ ແລະ ລະຫວ່າງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປາໄມ, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສງແວດລອມ ແລະ ທອງການຄຸມຄອງໄພພິບັດແຫງຊາດເພື່ອເຊອມໂຍງການວາງແຜນ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸມຄອງ ແລະ ທູດຜອນຄວາມສຽງໄພພິບັດ ແລະ ການປັບຕົວກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ລະຫວ່າງຂະແໜງການກະສິກຳ.

ແຜນການ:

ລາຍລະອຽດຂອງກິດຈະກຳຕົ້ນຕໍ	ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ຕົ້ນຕໍ	ບົດບາດສະໜັບສະໜູນ	ສະຖານະ ບູລິມະສິດ
ຂົງເຂດວຽກ: ສາງຄວາມອາດສາມາດແລະ ເສີມຂະຫຍາຍການຮວມມືລະຫວ່າງສະຖາບັນ ແລະ ການປະສານງານສຳລັບການເຊອມໂຍງແຜນງານ ແລະ ການວາງແຜນສຳລັບ DRR/CCA ພາຍໃນ ແລະ ລະຫວ່າງບັນດາຂະແໜງກະສິກຳຕ່າງໆໃນທຸກລະດັບ			
1.1. ກຳນົດກົມທີ່ເຮັດວຽກທາງວິຊາການ (TWO) ຢ່າງເປັນທາງການພາຍໃນ MAF ພ້ອມກັບ ສະມາຊິກຈາກ NDMO ແລະ DDMCC ແລະ ເລືອກຄະນະປະສານງານລະດັບຊາດ. ນແມ ນລວມທັງການກຳນົດToRs ຂອງ TWG ແລະ ກຳນົດຂແນະນຳດານວິຊາການເພື່ອການເຊອມສານ DRRM/CCA ເຂົ້າໃນແຜນງານຂອງ ບັນດາຂະແໜງການ.	MAF: ກົມ ແຜນການ, ກົມ ກວດກາ	MONRE:DDMCC, DMH; MLSW: NDMO, MAF: All technical departments	ບູລິມະ ສິດທັນທີ ທັນໃດ

1.2. ສ້າງຕັ້ງ ທີມຄູຝຶກລະດັບຊາດ (NTT) ຜ່ານ ການຝຶກອົບຮົມຄູຝຶກ (ToT) ໃນ MAF ແລະ MONRE (1) ເພື່ອສູງເສີມການວາງແຜນ DRRM/CCA, (2) ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນດ້ານອາກາດເຂົ້າໃນການວາງແຜນຂອງບັນດາຂະແໜງການ ແລະ (3) ການໂຄສະນາ DRRM/CCA ໃນທຸກລະດັບ. ນໝາຍເຖິງການພັດທະນາຫຼັກສູດຝຶກອົບຮົມໃໝ່ສຳລັບການວາງແຜນ DRRM/CCA ໃຫ້ແກ່ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ຂະແໜງການສາຍຕ່າງ.	MAF: ກົມແຜນການ; MONRE: DDMCC	MONRE: DMH; MLSW: NDMO; MAF: All technical departments	ບຸລິມະສິດທັນທີ ທັນໃດ
1.3. ເສີມຂະຫຍາຍຄວາມອາດສາມາດໃນກະຊວງກະສິກຳເພື່ອເຊື່ອມໂຍງໃນການຕິດຕາມ ແລະ ການປະເມີນຜົນ DRRM/CCA ເຂົ້າໃນລະບົບການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນວຽກງານກະສິກຳທມີຢູ່.	MAF: ກົມແຜນການ; MONRE: DDMCC	MAF: All technical departments	
1.4. ສູງເສີມກົນໄກການຮວມມືສຳລັບ DRRM ຢູ່ໃນ MAF ລວມເອົາດາຄູຮວມງານທສຳຄັນໃນຂະໜາດ, ແຂວງ ແລະ ເມືອງ.	MAF: ທຸກໆກົມວິຊາການ	MONRE; MPI; MPWT;MSLW; P/DMCs	
1.5. ເຊື່ອມໂຍງ DRRM ແລະ IWRM ເຂົ້າໃນການວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ແຜນພັດທະນາກະສິກຳໃນລະດັບແຂວງ, ເມືອງ.	P/DAFOs, P/DDMCs	MONRE; MAF: DoI, DoF	ບຸລິມະສິດທັນທີ ທັນໃດ
1.6. ພັດທະນາຍຸດທະສາດສຳລັບການປ້ອງກັນຄວາມສູງໄພຢູ່ໃນຂະແໜງລຽງສັດເພື່ອສູງເສີມ ແລະ ຈັດຕັ້ງການປະຕິບັດ DRRM/CCA ໂດຍແນໃສ່ການແຜ່ລະວັງພະຍາດ ແລະ ການເຕືອນໄພການລະບາດຂອງພະຍາດ, ການສັກຢາປ້ອງກັນພະຍາດ ການຜະລິດ ແລະ ການສະໜອງ	MAF: ກົມລຽງສັດ	MAF: DoPC; MPI; MoH; National Steering Committee for Asian Influenza	

ອາຫານສັດໃນຍາມສຸກເສີນ.

ຂົງເຂດວຽກ: ສາເສີມຄວາມສາມາດໃນການວາງແຜນໃຫຍ່ຂະໜາດ, ຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດນ້ອຍເພື່ອການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ DRRM/CCA ເຂົ້າໃນການພັດທະນາກະສິກຳຢ່າງມີປະສິດທິພາບ.

1.7. ສະໜອງການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບວຽກງານ DRRM/CCA ໃຫ້ແກ່ PAFOs, DAFOs ແລະ ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສູນຄົ້ນຄວ້າ ກະສິກຳ (ອີງໃສ່ແຜນ 1.2 ແລະ 4.7)	MLSW:NDMO, P/DMCs MAF: ທ່ານ ສາຍຕຸງ	MAF: ທຸກໆກົມວິຊາ ການ MONRE: DDMCC	ບູລິມະ ສິດທິທຳ ທັນໃດ
1.8. ຈັດສັນຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ທຶນໃຫ້ແກ່ ວຽກງານ DRRM/CCA ໃຫ້ DAFO ໃນລະດັບ ເມືອງ ແລະ ຊຸມຊົນໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ.	MAF: ກົມ ແຜນການ	MPI; MOHA	
1.9. ພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແນວທາງ ການປະຕິບັດສໍາລັບ DRRM ລວມທັງການ ພັດທະນາຄວາມສາມາດກ່ຽວກັບ CBDRM/CBA ຂອງ FFSs ແລະ ສະມາຄົມ ຊາວກະສິກອນ ທີ່ມີຢູ່ ກັບຈຸດປະສົງໄລຍະຍາວເພື່ອ ອພັດທະນາແຜນງານລະດັບຊາດກ່ຽວກັບ CBDRM.			ບູລິມະ ສິດທິທຳ ທັນໃດ

ຂອບເຂດບູລິມະສິດທີ່ II: ການປະເມີນ ແລະ ຕິດຕາມຄວາມສູງທາງດ້ານສະພາບອາກາດ ແລະ ຄວາມອອນແອ ແລະ ສາຍຕ່າງລະດັບເຕືອນໄພເພື່ອການຄໍ້າປະກັນສະບຽງອາຫານ ແລະ ໄພຂົ່ມຂູ່ຕາມເຂດແດນ.

ຈຸດປະສົງ:

ປັບປຸງວິທີການ ແລະ ເຄື່ອງມືສໍາລັບການປະເມີນຄວາມສູງທາງດ້ານດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ຄວາມບອບບາງ, ເພື່ອໃຫ້ສາມາດສະໜອງຂໍ້ມູນພະຍາກອນກະເສດຕາມວົງຈອນການປູກຝັງ ແລະ ຮັບປະກັນໃນການສະໜອງເຕືອນໄພສະເພາະຈາຍຈົງໃສ່ໄພອັນຕະລາຍທາງເກີດຂຶ້ນສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຊຸມຊົນເປົ້າໝາຍ ແລະ ຊຸມຊົນທີ່ອາໄສການກະສິກໍາ.

ຊ່ອງຫວ່າງ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການ:

ໃນປະຈຸບັນນີ້, ກົມອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ເປັນຜູ້ສະໜອງຂໍ້ມູນພະຍາກອນອາກາດ ແລະ ການເຕືອນໄພໃຫ້ແກ່ຮ່ວມງານທຸກສາງຕ່າງໆ ໂດຍສະເພາະແມ່ນສະຖາບັນຄວາມສຳຄັນ ແລະ ປາໄມແຫ່ງຊາດ ເພື່ອສູງຕ ແລະ ແນະນຳໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນຢູ່ໃນບັນດາແຂວງທຸກຄັ້ງເລື້ອຍໆ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ລະບົບເຕືອນໄພຍັງມີຈຸດອ່ອນໃນການອອກການແຈ້ງເຕືອນສະເພາະເຈາະຈົງຂະແໜງການໃດໜຶ່ງທີ່ມີຄວາມເຊື່ອຖື ແລະ ແຈ້ງເຖິງຊຸມຊົນທີ່ມີຄວາມສູງໄດ້ຢ່າງຕັ້ງເວລາ.

ກົມອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ໄດ້ລະບຸວ່າໃນປະຈຸບັນນີ້ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນໃນການຂະຫຍາຍເຄືອຂ່າຍຂໍ້ມູນຂາວສານເພື່ອເກັບກຳຂໍ້ມູນພະຍາກອນອາກາດສະເພາະເຂດ ແລະ ປັບປຸງການເຂົ້າເຖິງນຳໃຊ້ເຄື່ອງມື ແລະ ວິທີການໃໝ່ຢູ່ໃນທຸກລະດັບ ຕົວຢ່າງ: GIS ແລະ ສາຍອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານ IT ເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍຄວາມອາດສາມາດໃນການພັດທະນາວຽກງານພະຍາກອນອາກາດ ແລະ ການປັບປຸງການບໍລິການພະຍາກອນອາກາດ ແລະ ອຸຕຸກະເສດ. ສຳລັບຂໍ້ມູນສຳລັບສະພາບອາກາດແມ່ນຖືກບັນທຶກໄວ້ຕັ້ງແຕ່ປີ 1986 ແຕ່ບໍ່ໄດ້ດຳເນີນການສັງເກດການ ແລະ ບໍ່ໄດ້ທຳການວິໄຈເນື່ອງຈາກຂາດງົບປະມານ, ຄວາມສາມາດ ແລະ ສາຍອຳນວຍຄວາມສະດວກ. ກົມອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດມີລະບົບຂໍ້ມູນຂາວສານທຸກພັດທະນາຂຶ້ນຢູ່ໃນ ເວັບໄຊ ຊຶ່ງມີຄວາມຈຳເປັນຈະຕ້ອງມີການປັບປຸງເປັນໄລຍະ.

NDMO ຍັງໄດ້ແຈ້ງກ່ຽວກັບຄວາມຕ້ອງການຊັບພະຍາກອນມະນຸດແມ່ນເພື່ອໃຊ້ເຂົ້າໃນການພັດທະນາ ແລະ ບູລະນະເວັບໄຊໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ ແລະ ເພື່ອດຳເນີນການເຕືອນໄພໂດຍຜ່ານ facebook ຂອງພວກເຂົາ. ສຳລັບໃນອະນາຄົດແລ້ວ, ການຍາຍໜ່າງກວດກາວັນໄປໃຫ້ DDMCC ຄວນຈະເປັນໜຶ່ງໃນບູລິມະສິດໃນການກຳນົດຍຸດທະສາດສຳລັບລະບົບເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ. ພ້ອມນັ້ນ, ຍັງມີລຳໂພງກະຈາຍສຽງຢູ່ໃນຫລາຍບານໃຊ້ເພື່ອແຈ້ງຂ່າວຕ່າງໆໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນຕ່າງໆທີ່ມີຄວາມສູງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ກອນການເຕືອນຈະໄປເຖິງຊຸມຊົນທີ່ຢູ່ໃນເຂດຫ່າງໄກສອກຫລີກແມ່ນໃຊ້ເວລາເຖິງສອງວັນ, ເຫດຜົນອັນໜຶ່ງກໍ່ອ່ອນວ່າບັນດາຊຸມຊົນດ່ຽວກ່ອນຍັງບໍ່ທັນເຂົ້າເຖິງການນຳໃຊ້ໄຟຟ້າ ແລະ ເຕັກໂນໂລຢີທັນສະໄໝເຊັ່ນ ໂທລະສັບມືຖືກຍັງບໍ່ທັນຖືກໃຊ້ເປັນເຄື່ອງມືຮັບ-ສົ່ງຂໍ້ມູນເຕືອນໄພ.

ຂໍ້ມູນຄວາມສູງລະດັບຊາດໄດ້ຖືກພັດທະນາຂຶ້ນລວມທັງວິທີການຮັບມືກັບຄວາມອັນຕະລາຍຕ່າງໆ. ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການວາງແຜນໄລຍະຍາວຂອງບັນດາຂະແໜງການນັ້ນ ຄວນຈະມີການວິໄຈຄວາມສູງສະເພາະໃນແຕ່ລະຂະແໜງການ. ການສ້າງຖານຂໍ້ມູນ DesInventar ໂດຍໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດໄດ້ສະໜອງຂໍ້ມູນເປັນພຽງພໍແລ້ວ ແລະ ຄວນຈະສືບຕໍ່ພັດທະນາ ແລະ ປັບປຸງຂໍ້ມູນດ່ຽວກ່ອນເປັນໄລຍະໂດຍການເພີ່ມຂໍ້ມູນຈາກລະດັບເມືອງ ແລະ ຊຸມຊົນ ຕື່ມອີກ.

ກົມອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ແລະ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປາໄມ ໄດ້ກຳນົດໃນການຮ່ວມກັນແປ ແລະ ທົດສອບການຜະລິດຂໍ້ມູນພະຍາກອນອາກາດເຂົ້າໃນແນະນຳ ແລະ ແຈ້ງເຕືອນເຖິງຜູ້ກະທົບທອດຈະເກີດຂຶ້ນ

ນ ແລະ ຍຸດທະສາດທາງເລືອກໃນການປອງກັນໄພທຳມິຄວາມກຽວພັນກັບຊາວກະສິກອນ. ບັນດາຂແນະນຳທາງດານອຸຕຸກະເສດຄວນຈະໄດ້ຮັບການປັບປຸງເພມຕມອີກເປັນຕນແມນຂມູນທເຈາະຈົງເຖິງສະຖານທ ແລະ ໃນທວຂົງເຂດຂອງແຂວງທອາດຈະມີໄພພິບັດເກີດຂນ. ຂຕົກລົງທກຽວຂອງກັບແນວທາງການໃຊຈາຍ ຫລື ຄາຕອບແທນສຳລັບການສະໜອງຂມູນພະຍາກອນອາກາດລະຫວາງກົມວິຊາການຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ ແລະ ກົມອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ແມນມີຄວາມສຳຄັນທຈະຕອງປັບປຸງຂມູນພະຍາກອນ ແລະ ການທຳນາຍພະຍາກອນເຂາໃນມາດຕະການການປະຕິບັດຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ.

ຢູ່ໃນຂະແໜງການລຽງສັດ ແລະ ການປະມົງນນ ໄດ້ມີການໃຫບໍລິການວຽກງານພນຖານສັດຕະວະແພດເປັນຈຳນວນໜຽ. ຢ່າງໃດກຕາມ, ທາງກົມໄດ້ສະເໜີກຽວກັບຄວາມຕອງການດານຊັບພະຍາກອນດານການເງິນ, ສງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ຄວາມສາມາດດານວິຊາການເພອປັບປຸງການຄນທາເຊອໄວຣັສ ແລະ ການເຝາລະວັງພະຍາດປາ. ໂດຍລວມແລວ, ໄດ້ມີການສາງຕງຄູຮວມງານເພອເຝາລະວັງ ແລະ ປອງກັນໄພຂມູນຂູຕາມເຂດຊາຍແດນສຳລັບໄພອັນຕະລາຍຕາງໆ (ຕົວຢ່າງ: ການປອງກັນໄຟໄໝລະຫວາງແຂວງຫົວພັນ ສປປ ລາວ ແລະ ແຂວງແຫງຣົວຂອງຫວຽດນາມ; ສປປ ລາວ ເຂາຮວມແຜນງານພາກພນ ວາດວຍ ECTAD; MRC ສຳລັບການຄຸມຄອງນ້ຳ ແລະ ການປອງກັນໄພນ້ຳຖວມ), ແຕຄວນຈະສາງໃຫມີຄວາມເຂມແຂງເພມຕມ ແລະ ຂະຫຍາຍໃນຕໜາ.

ຍຸດທະສາດ:

ຍົກລະດັບຄວາມສາມາດທາງດານສະຖາບັນ ແລະ ວິຊາການຂອງບັນດາກົມວິຊາການຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ ເພອເຂາຮວມ ແລະ ປະກອບສວນເຂາໃນວຽກງານເຄືອຂາຍ ແລະ ຄູຮວມງານເຂດຊາຍແດນ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍຄວາມອາດສາມາດໃນການເຝາລະວັງລະດັບຊາດ ແລະ ການເຕືອນໄພທພົວພັນເຖິງຄວາມອັນຕະລາຍ ແລະ ໄພຂມູນຂູຕາມເຂດຊາຍແດນ. ກົມອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດຈະເປັນຜູ້ສງເສີມການນຳໃຊຂມູນທາງດານສະພາບອາກາດຫມີຢູ, ແລະ ປັບປຸງບັນດາກົນໄກ, ຊັບພະຍາກອນ ແລະ ເຄອງມືຫມີຢູໃນກົມເພອສະໜອງການເຕືອນໄພໃຫແກບັນດາຂະແໜງການກະສິກຳໃຫດີຂນ ແລະ ທັນເວລາ. ສງສຳຄັນສຳລັບປະສິດຕິພາບໃນການເຕືອນໄພລວງໜາແມນການກະຈາຍຂມູນຂາວສານສະພາບອາກາດທເຈາະຈົງດານກະສິກຳ ແລະ ການເຕືອນໄພທຖືກພັດທະນາຮວມກັນໂດຍກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ ແລະ ກົມອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດໃຫແກຊຸມຊົນ. ເພອໃຫບັນດານັກວາງແຜນສາມາດວາງແຜນ ແລະ ປະຕິບັດໄດຢ່າງທັນເວລານນ, ຄວນຈະມີການສາງຄວາມສາມາດໃນການປະເມີນຄວາມສຽງ ແລະ ຄວາມບໝນຄົງໃຫແກ NDMO, DDMCC ແລະ DAFOs ລວມທັງການວິໄຈ ແລະ ຈຳລອງສະພາບອາກາດຂອງ DMH.

ແຜນການ:

ລາຍລະອຽດຂອງກິດຈະກຳຕົ້ນຕໍ	ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ຕົ້ນຕໍ	ບົດບາດສະໜັບ ສະໜູນ	ສະຖານະ ບູລິມະ ສິດ
ຂົງເຂດວຽກ: ພັດທະນາ ແລະ ຍົກລະດັບບັນດາກົນໄກ, ຊັບພະຍາກອນ ແລະ ເຄື່ອງມືໃນທຸກລະດັບ ເພື່ອສະໜອງ ແລະ ທຳການພະຍາກອນຂຽນພະຍາກອນກະເສດເປັນຫຼາຍຊ່ວງເວລາ ແລະ ສະໜອງການເຕືອນໄພໃຫ້ແກບັນດາຂະແໜງການກະສິກຳຕາມຄວາມຕ້ອງການ.			
2.1. ພັດທະນາ SOPs ສຳລັບການຖ່າຍທອດຂໍ້ມູນພະຍາກອນອາກາດ ແລະ ການເຕືອນໄພຈາກ DMH ໄປໃຫ້ບັນດາກົມຂອງ MAF ແລະ ແປ ແລະ ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນພະຍາກອນອາກາດຢູ່ MAF ເພື່ອໃຫ້ບັນດາຂະແໜງການຕ່າງໆຮັບຮູ້ ແລະ ສະໜອງແນວທາງໃຫ້ແກບັນດານັກສູງເສີມກະສິກຳ, ນັກວິຊາການປ່າໄມ, ຊາວກະສິກອນຜູ້ປູກຝັງ, ລຽງສັດ ແລະ ການປະມົງຕະຫລອດຊ່ວງລະດູການຜະລິດ ຢ່າງເປັນປົກ (ປະຈຳອາທິດ, ເດືອນ ແລະ ລະດູການ) ແລະ ທັນເວລາ.	MONRE: DMH; MAF: NAFRI, DoI	ຫອງການ ສາຍຕ່ງຂອງ MAF	ບູລິມະ ສິດທັນທີ ທັນໃດ
2.2. ສ້າງຄວາມອາດສາມາດດານວິຊາການໃຫ້ແກ້ພະແນກອຸຖຸ-ກະເສດໃນ DMH ແລະ ກົມຕ່າງໆຂອງ MAF ເພື່ອແປຂໍ້ມູນພະຍາກອນອາກາດເຂົ້າໃນການດຳເນີນການອອກຂ່າວເພື່ອໃຫ້ການແນະນຳສຳລັບວຽກງານປູກຝັງ, ລຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ ແລະ ຕອບສະໜອງສູງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ຊັບພະຍາກອນໃຫ້ແກພວກເຂົາ ເພື່ອພັດທະນາຂໍ້ມູນຂ່າວສານເປັນວາລະສານກ່ຽວກັບດິນຟ້າອາກາດສະເພາະການກະສິກຳເປັນລາຍເດືອນ	MONRE: DMH; MAF: NAFRI	MAF	ບູລິມະ ສິດທັນທີ ທັນໃດ
2.3. ເສີມຂະຫຍາຍກົນໄກການສື່ສານ ແລະ ການຮ່ວມມືຢ່າງເປັນທາງການລະຫວ່າງຂັ້ນສູນກາງ ແລະ	MONRE: DMH, DDMCC Natural	P/DAFOs; P/DMCs MLSW:	ບູລິມະ ສິດທັນທີ

<p>ທ້ອງຖິ່ນພາຍໃນ MAFເພື່ອເຜີຍແຜ່ວາລະສານ ພະຍາກອນອາກາດດ້ານກະສິກຳ ແລະ ການເຕືອນ ໄພລ່ວງໜ້າໃຫ້ລະດັບຊຸມຊົນໃນເວລາທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການ (ການທົດລອງສຕາງໆທີ່ມີປະສິດທິພາບເຊັ່ນ ອິນເຕີເນັດ, TV, ວິທະຍຸ, ໜັງສືພິມ, ໂພດສ໌ເຕີ, ໂທລະສັບ, ກະດານຂ່າວ ແລະອື່ນໆ).</p>	<p>Resource Information Centre; MAF: PSO</p>	<p>NDMO</p>	<p>ທັນໃດ</p>
<p>ຂົງເຂດວຽກ: ເພີ່ມຄວາມລະວັງ ແລະ ຄວາມອາດສາມາດທາງດ້ານ EWS ໃຫ້ເຄືອຂ່າຍເຂດແດນ ໂດຍການ ສູນເສີມການເຂາຮວມ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນເຄືອຂ່າຍເຂດແດນຢ່າງຕ່າງໆ ພ້ອມທັງການຮ່ວມງານ.</p>			
<p>2.4. ສົ່ງເສີມການເຊື່ອມຕໍ່ ແລະ ການແລກປ່ຽນ ຄວາມຮູ້ກັບເຄືອຂ່າຍພາກພື້ນເຊັ່ນ (RIMES, AADMER, ECTAD ແລະ MRC) ແລະ ເສີມ ຂະຫຍາຍກຸ່ມກັບຄວາມອາດສາມາດໃນການເຝົ້າ ລະວັງລະດັບຊາດ ແລະ ລວມທັງອຸປະກອນສໍາລັບ ປ້ອງກັນໄພພິບັດຕາມເຂດແດນຈາກ (ນໍ້າຖ້ວມ, ສັດຕູພືດ, ສັດ ແລະ ພະຍາດປາ) (ເຊອມໃສ່ແຜນ 6.4)</p>	<p>MAF: ກົມລຽງສັດ, ກົມປູກຝັງ</p>	<p>MONRE: DMH</p>	
<p>2.5. ການພັດທະນາຄວາມອາດສາມາດເພື່ອນໍາໃຊ້ ການປະຕິບັດທີ່ດີ, ມາດຕະຖານ ແລະ ວິທີການ ຕ່າງໆ ເຂົ້າໃນການຕິດຕາມໄພຂົ່ມຂູ່ ແລະ ປ້ອງກັນ ສັດຕູພືດທີ່ມາພ້ອມກັບໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດ ແລະ ການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ.</p>	<p>MAF: DoA, DLF, NAFRI</p>	<p>MONRE: DMH</p>	
<p>2.6. ປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງທິດລອງ DLF ສໍາລັບການເຝົ້າ ລະວັງພະຍາດປາ ແລະ ເຊື້ອໄວລັດສ໌ ທີ່ເກີດຂຶ້ນ.</p>	<p>MAF: ກົມລຽງສັດ</p>		
<p>ຂົງເຂດວຽກ: ສ້າງຄວາມອາດສາມາດໃຫ້ເຂັ້ມແຂງເພື່ອດຳເນີນການປະເມີນຄວາມບໍ່ໝັ້ນຄົງ ແລະ ຄວາມສ່ຽງ, ວິເຄາະສະພາບອາກາດ ແລະ ເຮັດເປັນແບບຢ່າງ.</p>			
<p>2.7. ສໍາເລັດແຜນທຸລະກິດສູງ ແລະ ຄວາມບອບ ບາງສໍາລັບຂະແໜງການກະສິກໍາ (ບັນດາພືດຫລັກ, ຊີ້ນລະປະມານ, ລຽງສັດ, ການປະມົງ ແລະ ປາໄມ)</p>	<p>MAF: ທ່ອງການ ສາຍຕ່ງ MONRE</p>	<p>MAF: NAFRI, ບັນດາກົມວິຊາ</p>	<p>ບູລິມະ ສິດທັນທີ ທັນໃດ</p>

ສຳລັບ ສປປ ລາວ ລວມທັງໄພອັນຕະລາຍທຸກເກີດ ຈາກທຳມະຊາດ ແລະ ມະນຸດສາງຂະໜາດ (IWRM) ຢູ່ ໃນຂະໜາດ ແລະ ຊຸມຊົນ. ນແມ່ນໝາຍເຖິງການສາ ງໃໝ່ ແລະ ສັງລວມເອົາບັນດາແຜນທຸກມີຢູ່ ແລະ ຝຶກອົບຮົມໃຫ້ PAFOs ແລະ DAFOs, P/DONRE ແລະ P/DMCs ກ່ຽວກັບການປະເມີນ ຄວາມສ່ຽງ/ຄວາມບອບບາງ ແລະ ວິທີການສາງ ແຜນທຸກລວມເຖິງການນຳໃຊ້ຖານຂໍ້ມູນ ແລະ GIS.	DDMCC MLSW: NDMO	ການ MONRE: DMH, LRC, MoD, MPI
2.8. ວິເຄາະຜົນກະທົບຈາກໄພແຫງແລງ ແລະ ໄພນ ຳຖວມໃນໄລຍະທຸກມາ ແລະ ສະພາບການປ່ຽນ ແປງຂອງນ້ຳຝົນຕະແຫງການກະສິກຳ ເປັນພ ນຖານສຳລັບການດັດປັບ ຫລື ປັບປຸງປະຕິທິນການ ປູກພືດຕາມສະພາບຂອງການປ່ຽນແປງດິນຟາ ອາກາດ.	MAF: NAFRI MONRE: DMH	ບູລິມະ ສິດທັນທີ ກົມວິຊາການ ທັນໃດ
2.9. ພັດທະນາຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ສະໜອງ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກທີ່ຕ້ອງການ ແລະ ຊັບພະຍາກອນໃຫ້ DoA ເພື່ອຜະລິດຂໍ້ມູນລາຄາ ຕະຫຼາດທີ່ແນ່ນອນສຳລັບຜະລິດຕະພັນກະສິກຳ.	MAF: DoA, DLF, NAFRI;	MOIC: NERI

ຂອບເຂດບູລິມະສິດທີ່ III: ປັບປຸງການຈັດການຄວາມຮູ້, ການປູກຈິດສຳນຶກ ແລະ ການສຶກສາກ່ຽວກັບ DRRM, ຜົນກະທົບຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ການປັບໂຕ

ຈຸດປະສົງ:

ເພື່ອປັບປຸງຄວາມຮູ້ ແລະ ປູກຈິດສຳນຶກກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ການປ້ອງກັນ ແລະ ທາງເລືອກໃນການ
ປັບຕົວກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດຂອງຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນເພື່ອສ້າງ
ລະບົບການປູກຝັງທຸກມີການປ່ຽນແປງໃໝ່ ແລະ ມີຄວາມຍືດຍຸນ.

ຊ່ອງຫວ່າງ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການ:

ເຖິງຢ່າງໃດກຕາມ, ຜົນກະທົບຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ ໂດຍຫຼາຍຂະແໜງການແລວກຕາມ, ຊຽມັນຍັງຂາດຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ການເຜີຍແຜ່ກ່ຽວກັບຄວາມສູງ, ວິທີ ການແກ້ໄຂ ແລະ ນະໂຍບາຍຂອງການຫຼຸດຜອນຄຸມຄອງຄວາມສູງໄພພິບັດສຳລັບບັນດາຂະແໜງການກະສິກຳ. ໃນເມື່ອທົວຂະແໜງຄວາມຄິດຂອງ DRRM ແລະ CCA ຍັງຢູ່ໃນຂນຕອນເລ່ມຕນເຊອມໂຍງເຂົາໃນແຜນງານ ການສຶກສາ, ແລະແນວຄວາມຄິດຂອງ DRRM ດງກວກຍັງເປັນເຄອງມີສຳລັບການຕອບໂຕໄພສຸກເສີນ. ນ ບໝາຍເຖິງສະເພາະສາທາລະນະຊົນທວໄປ ແຕ່ມັນມີຄວາມກ່ຽວຂອງກັບບັນດານັກວິຊາການ, ຜູ້ຕັດສິນບັນຫາ ຢູ່ໃນຂນກົມ ແລະ ບັນດາກະຊວງ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນຢູ່ຂນແຂວງ ແລະ ຂນເມືອງ. ການກຳນົດໃນການຈັດຕ ງປະຕິບັດການຄຸມຄອງ ແລະ ຫຼຸດຜອນຄວາມສູງໄພພິບັດຢູ່ໃນສະຖານທສະເພາະໃດໜຶ່ງແມ່ນຍັງມີຂຈຳກັດເນ ອງຈາກຍັງມີຄວາມຮູ້ຈຳກັດກ່ຽວກັບການກຳນົດທາງເລືອກທຸກຖືກຮັບຮອງ, ມີປະສິດຕິພາບ ແລະ ເຫັນເຖິງຜົນທ ຈະໄດ້ຮັບຂອງພວກເຂົາ.

ຍຸດທະສາດ:

ສງເສີມຍຸດທະສາດການສສານ, ໂດຍນຳໃຊ້ເຄອງມີທມີຢູ່ ແລະ ເຄອງມີໃໝ່ (ເບງລາຍການຕົວຢ່າງໃນ ເອກະສານແນບທາຍ) ແລະ ການເຜີຍແຜ່ຂມູນຂາວສານເພອປູກຈິດສຳນຶກສຳລັບການວາງແຜນ DRRM ແລະ ທາງເລືອກໃນການປອງກັນຄວາມສູງຕະແໜງກະສິກຳ ຂອງບັນດາພາກສວນທມີສວນຮວມໃນການຄຸມ ຄອງ ຫຼຸດຜອນຄວາມສູງໄພພິບັດຢູ່ໃນກະຊວງກະສິກຳ, ຄູຮວມງານທກ່ຽວຂອງ ແລະ ຊຸມຊົນຊາວກະສິກອນ ໃນຊົນນະບົດ. ການຄຸມຄອງຄວາມຮູ້ ແລະ ຂມູນຂາວສານດານຄວາມສູງໄພພິບັດສຳລັບການວາງແຜນຂະແ ໜງການ ຄວນຈະໄດ້ຮັບການປັບປຸງເພອເສີມຂະຫຍາຍການຕັດສິນໃຈໃນໄລຍະຍາວຕວງງານກະສິກຳເພອ ຮັບປະກັນການປະຕິບັດທມີຄວາມຍືນຍົງ.

ແຜນການ:

ລາຍລະອຽດຂອງກິດຈະກຳຕົ້ນຕໍ	ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ຕົ້ນຕໍ	ບົດບາດສະໜັບ ສະໜູນ	ສະຖານະ ບູລິມະ ສິດ
ຂົງເຂດວຽກ: ສົ່ງເສີມຍຸດທະສາດການສສານ ແລະ ເຄື່ອງມືເພື່ອປູກຈິດສຳນຶກກ່ຽວກັບການວາງແຜນ DRRM ໃນການກະສິກຳໃຫ້ກັບພາກສວນທມີສວນຮວມໃນວຽກງານ DRRM			
3.1. ອອກແບບ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການປູກຈິດ ສຳນຶກພາຍໃນ MAF ແລະ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທ ສຳຄັນໃນທຸກລະດັບ ໂດຍສະເພາະແມ່ນບັນດາ ຫ້ອງການສາຍຕັ້ງກ່ຽວກັບ (1) ເນອໃນ ແລະ	MAF: ກົມ ແຜນການ	MAF: DoA, DoI, DLF, NAFRI, DAEC,	ບູລິມະ ສິດທັນທີ ທັນໃດ

<p>ຄຸນຄ່າຂອງການປ້ອງກັນການຫຼຸດຜ່ອນໄພພິບັດ (ແລະ ສວນຕຕມເພື່ອການຕອບໂຕ) ແລະ (2) ສະຖານທ/ລະບົບນິເວດກະເສດ ສະເພາະເຈາະຈົງ, ການສົ່ງເສີມມາດຕະການ DRRM ແລະ ການພັດທະນາກະສິກຳທີ່ມີຄວາມທົນທານ.</p>		<p>MONRE: DMH</p>
<p>3.2. ສ້າງຕັ້ງເຄືອຂ່າຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ/ຍຸດທະສາດ ການສຸກເສຍລະຫວ່າງ MAF ແລະ ບັນດາຫ້ອງການສາຍຕ່າງ ແລະ ລະຫວ່າງບັນດາກົມວິຊາການຂອງກະຊວງຕ່າງໆ ເພື່ອເຮັດໜ້າທີ່ເປັນການປະສານງານພາຍໃນ ແລະ ມີຄຳເຫັນຄືນກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍດ້ານ DRRM ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນ; ນແມ່ນໝາຍເຖິງ ການກຳນົດພາລະບົດບາດສະເພາະ ແລະ ໜ້າທີ່ໃນການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການລາຍງານຜົນສຳເລັດຂອງ DRRM ໃນວຽກງານກະສິກຳ. ເຄືອຂ່າຍນີ້ຄວນນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືທີ່ມີປະສິດທິຜົນເຊັ່ນ ອີເມວ ແລະ ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ/ການຄຸມຄອງເຄື່ອງມືເພື່ອຮັບປະກັນການຈະກາຍຂໍ້ມູນເຖິງຊຸມຊົນຊາວກະສິກອນໄດ້ສະດວກກວ່າ.</p>	<p>MAF: ກົມແຜນການ</p>	<p>MAF, MSLW, ບູລິມະສິດທັນທີ ຫ້ອງການສາຍຕ່າງ, ທັນໃດ P/DMCs; MICT; MPTC</p>
<p>ຂົງເຂດວຽກ: ປັບປຸງການຄຸມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ປຸກຈິດສຳນຶກກ່ຽວກັບທາງເລືອກໃນປ້ອງກັນຄວາມສູງໄພພິບັດຢູ່ໃນຊຸມຊົນຊົນນະບົດ.</p>		
<p>3.3. ສ້າງຕັ້ງຖານຂໍ້ມູນລະດັບຊາດກ່ຽວກັບຄວາມສູງໄພພິບັດ, ຜົນກະທົບ, ຄວາມບອບບາງ ແລະ ເຄື່ອງມື ເພື່ອການວິເຄາະກ່ຽວກັບຄວາມສູງໄພພິບັດຕ່າງໆ, ການວາງແຜນຕິດຕາມ ແລະ ແຜນສຸກເສີນໃນຂະແໜງກະສິກຳ, ຊຸກສ້າງຂນ ແລະ ຂະຫຍາຍໂດຍລະບົບຖານຂໍ້ມູນທີ່ມີຢູ່ເຊັ່ນ DisInventar (DDMCC) ແລະ Decide</p>	<p>MONRE: DDMCC MAF: ທຸກກົມວິຊາການ</p>	<p>MLSW: NDMO ບູລິມະສິດທັນທີ ທັນໃດ</p>

(MAF).

<p>3.4. ບັນທຶກ ແລະ ຮວບຮວມເອົາ ການປະຕິບັດ ທາງກະສິກຳທີ່ໄດ້ຮັບການພິສູດສຳລັບ DRRM/CCA ຫລື ເຂດນິເວດກະສິກຳສຳຄັນ/ ລະບົບການກະສິກຳໃນ ສປປ ລາວ ເພື່ອເຊື່ອມ ເຂົ້າໃສ່ເຄື່ອງມືສຶກສາກະສິກຳທີ່ມີຢູ່ (ກອງບັນຍາ) ແລະ ເອົາລວມເຂົ້າຢູ່ໃນຖານຂໍ້ມູນ (ຕົວຢ່າງ: ຖານຂໍ້ມູນກະສິກຳລາວ ຫລື CAFRI ຫລື ເວັບໄຊອື່ນໆ) ລວມທັງການແປຄູ່ມືການນຳໃຊ້ເຄື່ອງມື ກະສິກຳຕ່າງໆຈາກພາສາອື່ນໆມາເປັນພາສາລາວ ເພື່ອຮັບປະກັນການນຳໃຊ້ຜະລິດຕະພັນກະສິກຳຕ່າງໆໃຫ້ເປັນມິດກັບສະພາບແວດລ້ອມ. (IPM), ອຸປະກອນປະກອບທີ່ໃຊ້ງານຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງຊາວກະສິກອນ (ວິເຄາໂອ, ຮູບແຕ້ມ, ໂປສເຕີ ແລະ ອື່ນໆ) ແລະ ເຮັດໃຫ້ເພື່ອສາມາດເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວໄດ້ໂດຍທາງອອນລາຍ.</p>	<p>MAF: DAEC, DoPC; NAFRI MONRE: DDMCC</p>	<p>MAF: ທຸກໆກົມ ວິຊາການ</p>	<p>ບູລິມະ ສິດທັນທີ ທັນໃດ</p>
<p>3.5. ອອກແບບ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂະບວນການ ປຸກຈິດສຳນຶກໃຫ້ແກ່ຄອບຄົວຊົນນະບົດກ່ຽວກັບ ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ຜົນກະທົບຕ່ວງກາງ ກະສິກຳ ແລະ ການຮັບມື DRRM ໂດຍນຳໃຊ້ແນວທາງຊຸມນຳທີ່ງ່າຍ ແລະ ສາມາດປະຕິບັດໄດ້, ອຸປະກອນທີ່ສາມາດເຫັນພາບເຊັ່ນ: ວິດີໂອ, ຮູບແຕ້ມກະຕຸ້ນ, ເພງ ແລະ ອື່ນໆ ສອງກຸ່ມບູລິມະສິດຄື: ແມ່ຍິງ (ຊາວລຽງສັດ) ແລະ ຊາວໜຸ່ມ (ນັກຮຽນຊາວກະສິກອນໜຸ່ມນອຍ)</p>	<p>MAF: DAEC MAF: DLF, DoA, DoF</p>	<p>MAF: DoPC, NAFRI, MONRE: DMH MOE Lao Youth Union, Lao Women's Union</p>	<p>ບູລິມະ ສິດທັນທີ ທັນໃດ</p>
<p>3.6. ເສີມຂະຫຍາຍລະບົບການຮວມມື ແລະ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂາວສານກັບອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ພາຍໃນປະເທດ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານອື່ນໆໂດຍການຈັດກອງປະຊຸມປະເມີນຜົນ ແລະ ແລກປ່ຽນປະສົບ</p>	<p>MAF: DoPC; NAFRI</p>	<p>MAF: ທຸກໆກົມ ວິຊາການ</p>	

ຂອບເຂດບູລິມະສິດທີ່ IV: ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສູງ ແລະ ຄວາມບໍ່ໝັ້ນຄົງໂດຍການສູງເສີມທາງເລືອກດານ ວິຊາການ ແລະ ການວາງແຜນໃນຊຸມຊົນສຳລັບ DRRM/CCA ໃນຂະແໜງການກະສິກຳ

ຈຸດປະສົງ:

ເພີ່ມຄວາມອາດສາມາດຂອງບັນດາທ່ານກະສິກຳ ແລະ ປາໂມເມືອງ ແລະ ບັນດາກຸ່ມຊາວກະສິກອນ
ສຳລັບ DRRM ແລະ ສູງເສີມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການເຜີຍແຜ່ບົດຮຽນທໄດ້ຮັບຜົນສຳເລັດສະເພາະ
ເຂດຕ່າງໆສຳລັບ DRRM ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍຄວາມທົນທານ/ຍືດຍຸ່ນໃນການດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນເຂດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນ
ກະທົບຈາກໄພນ້ຳຖ້ວມ, ແຫງແລງ ແລະ ພາຍຸ ໃນ ສປປ ລາວ.

ຊ່ອງຫວ່າງ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການ:

ແນວທາງຊຸມຊົນທາງດານວິຊາການ, ເຕັກໂນໂລຢີ ແລະ ການປະຕິບັດທິສຳລັບຊາວກະສິກອນເປົ້າໝາຍເພື່ອ
ຍົກລະດັບການປັບຕົວເພື່ອຕ້ານກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ຜົນກະທົບຈາກໄພອັນຕະລາຍທາງທຳ
ມະຊາດໄດ້ຖືກທົດສອບຢູ່ໃນບັນດາ ໂຄງການຕ່າງໆ. ແຕ່ມີການບັນທຶກນ້ອຍ ແລະ ຖືກປະຕິບັດຢູ່ແຕ່ໃນພຽງ
ຂອງໂຄງການ. ໄດ້ມີການປະຕິບັດ ແລະ ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຕໍ່ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດໃນຂະແໜງການກະສິກຳຢ່າງ
ຕ່າງໆຢູ່ໃນຂະໜາດຕ່າງໆ ຂຽນມີບາງກິດຈະກຳກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງ ແລະ ມາດຕະການກະກຽມທຶກລວມເຂົ້າໃນ
ການໂຕ້ຕອບໄພສຸກເສີນ ເຊັ່ນ: ການກຳລັງກຳແພງກັນນ້ຳ, ຝາຍຫີນ, ປະຕູນ້ຳ, ຊົນລະປະທານ ພອມທັງການ
ນຳໃຊ້ພະຍາດ ແລະ ຊະນິດພັນເຂົ້າໝີ່ຄວາມທົນທານ (ຕົວຢ່າງ: ມີຄວາມທົນທານຕໍ່ນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ແຫງແລງ
). ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຈຸດປະສົງຫຼັກແມ່ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ຜົນຜະລິດມີການເພີ່ມຂຶ້ນ ສ່ວນຈຸດປະສົງສຳລັບການຫຼຸດຜ່ອນ
ຄວາມສູງໄພແມ່ນຍັງບໍ່ທັນໄດ້ມີການກຳນົດສຳລັບວຽກງານປູກຝັງ. ນອກນັ້ນ, ການຂາດຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວ
ກັບຜົນກະທົບຂອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (ໃນທາງບວກ ແລະ ທາງລົບ) ໃນທຸກໆຖານ ໄດ້ຈຳກັດການ
ກຳນົດກ່ຽວກັບບົດຮຽນທິ ແລະ ການປັບປຸງການສູງເສີມກະສິກຳ (ຕົວຢ່າງ: IPM) ສ່ວນເຄື່ອງມືສຳລັບການ
ສູງເສີມກະສະກຳທຳມະຊາດແມ່ນຖືກລວມເຂົ້າກັນເປັນ ກອງບັນຍາ ແຕກຍັງບໍ່ທັນລວມເອົາອຸປະກອນສູງເສີມສຳລັບ
DRRM/CCA. ມັນຈຳເປັນຕ້ອງຄຳນຶງເຖິງຄວາມຮູ້ກໍ່ຄືການປະຕິບັດແບບພົນບານກເປັນທາງແຮງໜຶ່ງໃນການສ
າງຄວາມຍືດຍຸ່ນທຳມະຊາດປັບຕົວກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ຄວາມສູງໄພພິບັດ. ແລະ ມັນຈຳເປັນ
ຕ້ອງໄດ້ມີການບັນທຶກຢ່າງດີ ແລະ ນຳໃຊ້ຢູ່ໃນຂົງເຂດເພາະສົມ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, NAFRI ໄດ້ພັດທະນາ
ຖານຄຸ້ມຄອງໂດຍອີງໃສ່ແນວທາງດານວິຊາການ ແລະ ຄູ່ມືຕ່າງໆ, ແລະ ຕ້ອງການໃຫ້ມີການສູງເສີມ ແລະ
ເຮັດໃຫ້ຊຸມຊົນຊື່ນນະບົດສາມາດເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານດ່ຽວກ່າວໄດ້ງ່າຍຂຶ້ນ. ປະຕິບັດລະດູການປູກຝັງແມ່ນມີຢູ່

ໃນລະດັບສູນກາງແຕ່ປະເທດເຈາະຈົງໃສ່ແຕ່ລະຂົງເຂດທີ່ມີລະບົບນິເວດກະສິກໍາຕ່າງກັນ ຫລື ຍັງບໍ່ທັນຖືກດັດປັບໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບເຂດທີ່ມີອາກາດແຕກຕ່າງກັນ ແລະ ອາກາດປ່ຽນແປງ. ນອກນັ້ນ, ມັນຍັງມີຄວາມຕ້ອງການເພື່ອສູງເສີມ ແລະ ເຊອມໂຍງເຂົ້າໃນການປະຕິບັດການຄຸມຄອງຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດແບບຍືນຍົງ ຊຽງເປັນການສ້າງການຮ່ວມມືເພື່ອຜັນປະໂຫຍດກັບການຄຸມຄອງ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສູງໄພພິບັດ ແລະ ການປັບຕົວກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

ສໍາລັບກິດຈະກຳຕ່າງໆໃນໂຄງການທຽວຂອງແລວ, ຍັງບໍ່ທັນມີການສູງເສີມນໍາໃຊ້ແນວຄວາມຄິດກ່ຽວກັບໂຮງຮຽນຊາວກະສິກອນ (FFS) ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ. ໂດຍລວມແລ້ວ, ສປປ ລາວ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ມີປະສົບການກ່ຽວກັບເຄື່ອງມືທາງດ້ານການເງິນສໍາລັບການຄຸມຄອງ, ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສູງໄພພິບັດ ຄືດຽວລະບົບການເງິນຈຸລະພາກ ຫລື ປະກັນໄພພຶດ, ແຕ່ມັນມີຄວາມຮຽກຮອງຕ້ອງການສູງສໍາລັບການສ້າງເຄື່ອງມືຕ່າງໆທີ່ສາມາດປ່ອງກັນຄວາມສູງຕ່າງໆ.

ຍຸດທະສາດ:

ເອື້ອອຳນວຍຂະບວນການພູມຖານການຄຸມຄອງ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສູງໄພພິບັດ ແລະ ການປັບຕົວກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ພ້ອມທັງການເຜີຍແຜ່ວິທີການ, ການປະຕິບັດທີ່ໄດ້ຮັບການພິສູດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຢີຕ່າງໆເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍຄວາມທົນທານ (ການຜະລິດທີ່ຍືນຍົງ ລວມທັງຊີວະນາໆພັນ ແລະ ພູມຖານການປັບຕົວກັບລະບົບນິເວດ) ຢູ່ໃນເຂດຊຸມຊົນຕ່າງໆທີ່ມີຄວາມບອບບາງສູງ. ຂະບວນການດຽວກັນຄວນຈະນໍາໂດຍການເຊອມໂຍງ DRRM ເຂົ້າໃນການວາງແຜນຂອງ DAFOs ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານກົນໄກການສ້າງແສງແຕ່ລຸ່ມຂຶ້ນເທິງ ລວມທັງຊ່ອງທາງການສຳນຸກລະຫວ່າງອຳນາດການປົກຄອງ ແລະ ຊາວກະສິກອນ

ແຜນການ:

ລາຍລະອຽດຂອງກິດຈະກຳຕົ້ນຕໍ	ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຕົ້ນຕໍ	ບົດບາດສະໜັບສະໜູນ	ສະຖານະບູລິມະສິດ
ຂົງເຂດວຽກ: ສົ່ງເສີມເຕັກໂນໂລຢີຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສູງໄພ ແລະ ການປະຕິບັດ ແລະ ປະຕິບັດຄືນຢ່າງກວ້າງຂວາງ			
4.1. ກຳນົດການນໍາໃຊ້ ແລະ ປັບດັດປະຕິທິນພຶດທີ່ມີຢູ່ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບເຂດນິເວດກະສິກໍາ ແລະ ໂດຍອີງຕາມການປະເມີນຄວາມສູງ, ການວິເຄາະຄວາມບໍ່ໝັ້ນຄົງຂອງດິນຟ້າອາກາດ/ເຫດການ	MAF: DoA, NAFRI	MAF: DAEC MONRE: DMH	ບູລິມະສິດທັນທີ ທັນໃດ

ໄພພິບັດຂອງທົດສະວັດທີ່ຜ່ານມາ. (ເຊອມໃສ
ກົດຈະກຳ 2.7)

<p>4.2. ຈັດຕັ້ງ FFS ໃນເມືອງທີ່ຖືກເລືອກວ່າຖືກ ກະທົບຈາກຄວາມສູງ ສຳລັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມ ສູງແບບໃໝ່ ແລະ ແບບພື້ນບ້ານກຽວກັບບັນດາ ໄພອັນຕະລາຍ (ອີງໃສ່ການປະເມີນຄວາມສູງ ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຄວາມເໝາະສົມຂອງລະບົບວິ ເວດ) ທີ່ສຸມໃສ່:</p> <ul style="list-style-type: none"> • ຊະນິດພັນເຂົ້າທີ່ສຸກໄວ • ລະບົບກະສິກຳແບບປະສົມປະສານ ແລະ ຊີວະນາໆພັນ • ການປູກພືດປະສົມປະສານ-ພັດປ່ຽນ (ຕົວຢ່າງ: ຖົ່ວຊຽວ ແລະ ເຂົ້າ) • ລະບົບຫວ່ານແກ່ນໂດຍກົງ, • ອ່າງເກັບນ້ຳນ້ອຍ • ການລ້ຽງປາໃນນາເຂົ້າ 	<p>MAF: DAEC, NAFRI</p>	<p>MAF: ທຸກໆກົມ ວິຊາການ</p>	<p>ບູລິມະ ສິດທັນທີ ທັນໃດ</p>
<p>4.3. ສົ່ງເສີມການປູກປ່າຄົນໃໝ່ໃນເຂດທີ່ມີຄວາມ ສູງສູງເຊັ່ນ: ພາຍຸ ແລະ ດິນເຈື່ອນ.</p>	<p>MAF: DoF MONRE: Forest Resource Management</p>	<p>MAF: DAEC, NAFRI</p>	<p>ບູລິມະ ສິດທັນທີ ທັນໃດ</p>
<p>4.4. ສະໜອງການຝຶກ TOT ໃຫພະນັກງານ DAFOs ໂດຍການສະໜອງຫຼັກສູດຝຶກອົບຮົມກ ຽວກັບ FFS ກຽວກັບ CCA/DRRM ເພອ (1) ການປະຕິບັດຄືນບົດຮຽນທໄດ້ຮັບການພິສູດ (ລວມ ທັງວິທີການປູກພືດ ແລະ ເວລາການປູກ), (2) ການວາງແຜນ CBDRRM ແບບມີສ່ວນຮ່ວມ (ເຊ ອມໂຍງໃສກົດຈະກຳ 1.2 ແລະ 1.7), ຫກວມ ເອົາຊາວກະສິກອນ ແລະ ກຸ່ມຜູ້ນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ</p>	<p>MAF: DAEC, DoA, NAFRI</p>	<p>MAF: ກົມວິຊາ ການທັງໝົດ ແລະ ຫອງການສາຍຕ່າງ</p>	<p>ບູລິມະ ສິດທັນທີ ທັນໃດ</p>

(3) ສງເສີມກົນໄກການຊວຍເຫລືອຕົນເອງ.

4.5. ສງເສີມຍຸດທສາດທາງເລືອກເພອເຜີຍແຜວິທີການປະຕິບັດກະສິກຳທດີ (ການສງເສີມກະສິກຳ) ສຳລັບ DRRM/CCA ໃນການນຳໃຊວິທີການສງເສີມກະສິກຳແບບໃໝ່ກຽວກັບການຮວມມືຂອງເອກະຊົນ ແລະ ພາກລັດເພອຫຼຸດຜອນຄວາມທຸກຍາກ (PPPPP)	MAF: DAEC, DoPC	MAF: ກົມວິຊາການທັງໝົດ ແລະ ທອງການສາຍຕງ

ເຂດບູລິມະສິດ: ສງເສີມການຄນຄວາເພອສາງຄວາມເຂມແຂງທາງດານຄວາມຍືດຢຸນທົນທານຕ່ໄພພິບັດ

4.6. ສົ່ງເສີມການຄົ້ນຄວ້າກຽວກັບແນວພັນທີ່ທົນທານ (ຕົວຢ່າງ: TDK 1) ແລະ ເຂົ້າໜຽວດໍ, ບັນດາສາຍພັນພື້ນບ້ານທີ່ມີຄວາມທົນທານຕໍ່ໄພແຫ້ງແລ້ງ ແລະ ແມງໄມ້.	MAF: NAFRI	MAF: DoA, DAEC	ບູລິມະສິດທັນທີທັນໃດ
4.7. ລະບຸ ແລະ ອອກແບບພື້ນທີ່ຊົນລະປະທານສະເພາະ ແລະ ເຕັກໂນໂລຢີເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຕ່າງໆ (ການລະບາຍນ້ຳ ແລະ ການຄວບຄຸມນ້ຳຖ້ວມ) ແລະ ພັດທະນາເຄື່ອງມືການນຳໃຊ້ຊົນລະປະທານແບບງ່າຍດາຍ ພ້ອມທັງແຈກຢາຍເຄື່ອງມືດັ່ງກ່າວໃຫ້ເຂດຈຸດສຸມຂອງຊຸມຊົນທີ່ແຫ້ງແລ້ງ	MAF: ກົມຊົນລະປະທານ	MAF: ທຸກໆກົມວິຊາການ ລວມທັງ NAFRI	
4.8. ດຳເນີນການສືສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ກຽວກັບການເຮັດປະກັນໄພກະສິກຳ ແລະ ການເງິນຈຸລະພາກ ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ກຽວກັບມູນຄ່າແລະ ຜົນປະໂຫຍດສຳລັບການຫຼຸດຜອນຄວາມສ່ຽງ.	Lao National Bank

MAF: DoA | MAF: DAEC, DoPC, NAFRI; MPI; MOIC; MOF; | |

ຂອບເຂດບູລິມະສິດທີ່ V: ເສີມຂະຫຍາຍຄວາມສາມາດ, ສງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ລະບຽບການສຳລັບການກະກຽມຮັບມື, ຕອບໂຕ້ໄພພິບັດໃຫ້ໄດ້ຜົນດີ ແລະ ເຊອມໂຍງການປັບຕົວຕາງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດເຂົ້າໃນການລິເລີ່ມການຟື້ນຟູ

ຈຸດປະສົງ:

ເສີມຂະຫຍາຍຄວາມອາດສາມາດໃນຂນສູນກາງ ແລະ ທອງຖນເພອການກຽມພອມຮັບມື ແລະ ໂຕຕອບໄພພິບັດໄດຢາງວອງໄວ ແລະ ມີປະສິດຕິພາບ ແລະ ສງເສີມມາດຕະການການຄຸມຄອງພູດຜອນຄວາມສງໄພພິບັດໃຫເປັນສວນໜງໃນການວາງແຜນຟນຟູຂອງບັນດາຂະແໜງການກະສິກຳ.

ຊ່ອງຫວ່າງ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການ:

ບາດກາວກງວກັບການໂຕຕອບ ແລະ ຟນຟູໄພພິບັດໄດຖືກປັບປຸງໃນຊຸມປີປິທຜານມາຜານຂະບວນການ ISAC. ຢາງໃດກຕາມ, ການຮັບມືໃນການປະຕິບັດແມນຍັງແນໃສຄວາມຕອງການຫເປັນອັນຮີບດວນ ແລະ ການທົດແທນໂດຍວັດຖຸ.

ບົດຮຽນທຸດອດຖອນໄດຈາກການປະຕິບັດການໂຕຕອບໃນໄລຍະທຜານມາໂດຍກະຊວງກະສິກຳ ເຊນໄພນຳ້ຖວມໃນປີ 2013 ນນແມນຄວນຈະຖືກບັນທຶກໄວຢາງເປັນລະບົບ ແລະ ຄວນຈະຖືກພິຈາລະນາເຂາເຂາໃນການວາງແຜນສຸກເສີນ. ຄູມືໃນການປະເມີນຄວາມຕອງການຫລັງໄພພິບັດ PDNA ຫເປັນມາດຕະຖານໄດຖືກພັດທະນາຂນ (ໂດຍການປະສົມປະສານຂອງວິທີການປະເມີນ HRNA ແລະ DaLA) ແຕຍັງບທັນຖືກນຳໃຊຢ່າງກວາງຂວາງຢູ່ໃນຂະແໜງການກະສິກຳ, ເພາະວາ ຂມູນກງວກັບການຟນຟູຊີວິດການເປັນຢູທທາງຂະແໜງການກະສິກຳຕອງການນນຍັງບທັນໄດຮັບການປັບປຸງເທອ. ການນຳໃຊຂມູນPDNA ສຳລັບການຕັດສິນໃຈແມນດຳເນີນຢາງຊັກຊາ ເນອງຈາກວາຂາດຄວາມສາມາດໃນການແປຂມູນຫເກັບໄດໄປສຸການປະຕິບັດ ພອມນນ ຫາຫຮັບຜິດຊອບຂອງຂນເມືອງຍັງບທັນຖືກກຳນົດຢາງຈະແຈງ. ສຳລັບການຊວຍເຫລືອບັນເທົາທຸກ ແລະ ການຟນຟູແມນຳຈຳເປັນຕອງການໃຫມີການຕັດສິນໃຈໃຫໄວຂນ ເພອລະດົມ ແລະ ປະສານທາການຊວຍເຫລືອຈາກຂນສູນກາງ ແລະ ແຂວງເພອໃຫການຊວຍເຫລືອແກຂນເມືອງ, ຊຸມຊົນ ແລະ ຜູຫໄດຮັບຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດ.

ທາງດານສງອຳນວຍຄວາມສະດວກສຳລັບລະບົບເກັບຮັກສາເມັດພັນຕາງໆແລວ, ລະບົບຢູ່ໃນລະດັບຊາດແມນມີຈຳນວນຈຳກັດ (ເຂາ 5000 ໂຕນ, ພັກ 380 ໂຕນ) ແຕມີຄວາມຕອງການລະບົບເກັບຮັກສາເມັດພັນຈຳນວນຫລາຍຢູ່ໃນຂນແຂວງເພອຮັບປະກັນການແຈກຢາຍຫວອງໄວໃນເວລາຫມີຄວາມຕອງການ. ໄດມີຄອກສັດສຸກເສີນສຳລັບການເຄອນຍາຍສັດລຽງຢູ່ບາງແຂວງແຕກຍັງບທັນພຽງພໍສຳລັບການປອງກັນສັດລຽງທັງໝົດ. ຢາງໃດກຕາມ, ໄດມີການປະຕິບັດກົນໄກການຊວຍເຫລືອຕົນເອງລະຫວາງກຸມຂອງຊາວກະສິກອນ. ການບໍລິການວຽກງານສັດຕະວະແພດຫລັງໄພພິບັດແມນໄດຕອບສະໜອງຄວາມຕອງການຂນພນຖານ ແລະ ບາງບານກສາມາດເຂາເຖຶງກອງທຶນສັກຢາກັນພະຍາດຂະໜາດນອຍ. ແຕການໃຫບໍລິການດງກວຍັງຈະຕອງໄດຮັບ

ການພັດທະນາ ແລະ ສງເສີມໃຫ້ເປັນມາດຕະການປອງກັນເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນອັດຕາການຕາຍຂອງສັດລຽງຫລັງຈາກໄພພິບັດ.

ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການຈັດສັນຊັບພະຍາກອນຕ່າງໆຍັງບໍ່ພຽງພໍສໍາລັບການໂຕ້ຕອບ ແລະ ການຟື້ນຟູ, ເພາະວ່າລາຍຈ່າຍປະຈຳປີສໍາລັບການຟື້ນຟູຂະແໜງການກະສິກໍາຫລັງໄພພິບັດເກີດຂຶ້ນແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນ. ຄາໄຊຈາຍສໍາລັບການໂຕ້ຕອບໄພພິບັດແມ່ນຄາດວ່າຈະມີການຫຼຸດລົງໂດຍກອບຄວາມສູງທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ການພິຈາລະນາການປະຕິບັດທິໃນການຈັດສັນງົບປະມານຫລັງໄພພິບັດ. ເຖິງຢ່າງໃດ, ການປະຕິບັດທິ ແລະ ງົບປະມານການໃຊ້ຈ່າຍໄດ້ຖືກລະບຸພຽງບາງສ່ວນ ດຽວກັນໂກທາງດ້ານແຫຼ່ງທຶນຍັງບໍ່ທັນຖືກຈັດໃຫ້ເປັນລະບົບຢູ່ໃນກະຊວງກະສິກໍາ.

ຍຸດທະສາດ:

ສງເສີມ ແລະ ຂະຫຍາຍເຄື່ອງມື, ຄວາມສາມາດ ແລະ ສງອໍານວຍຄວາມສະດວກເພື່ອການກຽມພ້ອມ, ຕອບໂຕ້ ແລະ ຟື້ນຟູທິຢູ່ໃນບັນດາຂະແໜງການກະສິກໍາ. ເອອໍານວຍການປະສານງານທິມິປະສິດຕິພາບລະຫວ່າງຂະແໜງການກະສິກໍາໃນເວລາທິເກີດໄພສຸກເສີນ ແລະ ຈັດການເກັບກໍາຂໍ້ມູນຫລັງໄພພິບັດພ້ອມທັງນໍາເອົາຂໍ້ມູນເກັບໄດ້ເຂົ້າໃນການວາງແຜນການຟື້ນຟູກະສິກໍາ. ບັນທຶກບົດຮຽນທິຖອດຖອນໄດ້ຈາກໄພພິບັດຕ່າງໆທິເກີດຂຶ້ນໃນໄລຍະທິຜ່ານມາ ແລະ ເຊອມໂຍງບົດຮຽນດຽວກັນເຂົ້າໃນການວາງແຜນສຸກເສີນຢ່າງເປັນບົກກະຕິ; ສງເສີມການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສູງໄພພິບັດໃນໄລຍະຍາວໃຫ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງໃນມາດຕະການການປະຕິບັດແຜນການຟື້ນຟູເພື່ອຮັບປະກັນການຜັນປ່ຽນຈາກສະຖານະການສຸກເສີນໄປສູ່ການພັດທະນາໄລຍະຍາວທິມີຄວາມຍືນຍົງ.

ແຜນການ:

ລາຍລະອຽດຂອງກິດຈະກຳຕົ້ນຕໍ	ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຕົ້ນຕໍ	ບົດບາດສະໜັບສະໜູນ	ສະຖານະບູລິມະສິດ
ຂົງເຂດວຽກ: ບັບປຸງເຄື່ອງມື, ຄວາມສາມາດ ແລະ ສົ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກສໍາລັບການກະກຽມຮັບມີໄພພິບັດໃຫ້ດີຂຶ້ນ			
5.1. ສ້າງຄອກສັດທິໄດ້ມາດຕະຖານຄວາມປອດໄພໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນໃນຂັ້ນເມືອງ ແລະ /ຫຼື ກໍາມິດເສນທາງ ແລະ ເຂດທີ່ປອດໄພສໍາລັບການເຄື່ອນຍ້າຍສັດຢູ່ໃນຂນຊຸມຊົນ.	MAF: DLF, DAFO	MAF: DoPC, DAEC, NAFRI	ບູລິມະສິດທັນທິທັນໃດ
5.2. ໃຫ້ການບົກສາທາງວິຊາການ, ການຖ່າຍ	MAF: DAEC,	MAF: ທຸກໆກົມວິຊາ	ບູລິມະ

<p>ທອດຄວາມຮູ້ໃຫ້ຊາວບ້ານເພື່ອໃຫ້ສາມາດຊ່ວຍເຫຼືອເຂົາເຈົ້າເອງໃຫ້ຫຼາຍເທົ່າທີ່ເຂົາເຈົ້າສາມາດເຮັດໄດ້ເພື່ອການກຽມພ້ອມ ແລະ ການຟື້ນຟູໂດຍ ຜ່ານການວາງແຜນຊຸມຊົນພື້ນຖານ DRRM ແລະ ສາງຕາງກອງທຶນສຸກເສີນໃຫມ່ຂະໜາດຖານເພື່ອການຕອບໂຕ້ໄພສຸກເສີນ. (ເຊື່ອມກັບ 4.7)</p>	<p>ທອງການສາຍຕາງ; LRC, P/DMCs</p>	<p>ການ ລວມທັງ NAFRI); MONRE:DDMCC</p>	<p>ສິດທິທຶນ ທັນໃດ</p>
<p>5.3. ດຳເນີນການສຶກສາມູນຄ່າການຜະລິດຢູ່ເມືອງຕາງໆທຸກຄັ້ງເພື່ອປະເມີນມູນຄ່າການຜະລິດກະສິກຳເພື່ອເປັນການສົມທຽບຖາມີການເສຍຫາຍເກີດຂຶ້ນ ໂດຍການນຳໃຊ້ມາດຕະການ DRRM ແລະ ຄວາມຕ້ອງການໃນການລົງທຶນສຳລັບການປອງກັນ ແລະ ກຽມພ້ອມຮັບມື້ໄພພິບັດ.</p>	<p>MAF: DoA MoIC: NERI</p>	<p>MAF: DoPC, DAEC, DoI</p>	
<p>5.4. ພັດທະນາຄູ່ມືພື້ນຖານສຳລັບການຈັດການໄຟປ່າໃນຊຸມຊົນ</p>	<p>MAF: DoF, Forest Inspection; MONRE</p>	<p>MAF: ທຸກໆກົມວິຊາ ການ ລວມທັງ NAFRI); MONRE: Forest Resource Management</p>	
<p>5.5. ປັບປຸງເຄືອຂາຍ ແລະ ມາດຖານຄວາມປອດໄພລະບົບເກັບຮັກສາເມັດພັນສຸກເສີນຢູ່ໃນຂະແໜງ.</p>	<p>MAF: NAFRI PAFOs</p>	<p>MAF: DoA, DLF, DAEC, DoI; PDMCs</p>	
<p>5.6. ປະຕິບັດຄືນກອງທຶນຈຸລະພາກ-ສຸກເສີນທາງໂດຍການທົດສອບ ເພື່ອການສັກຢາປອງກັນພະຍາດສັດລຽງ, ແລະ ສະໜອງລູກປາໃຫມ່ບັນດາເມືອງຕາງໆ.</p>	<p>MAF: DLF PAFOs</p>	<p>MAF: ທຸກໆກົມວິຊາ ການ ລວມທັງ NAFRI)</p>	
<p>5.7. ໃຊ້ເຄື່ອງສູງ/ຕິດຕັ້ງເຄື່ອງສູງໃນຊຸມຊົນຊື່ນນະບົດເພີ່ມຕື່ມສຳລັບການໃຫ້ຂໍ້ແນະນຳໃນ</p>	<p>MAF: DAEC, DAFOs</p>	<p>MAF: ທຸກໆກົມວິຊາ ການ ລວມທັງ</p>	

ການກຽມພອມ ແລະ ແຈງເງື່ອນເຫດສາສຸກ ເສີນ ລວມທັງມາດຕະການໃນການກຽມພອມ ສໍາລັບການປູກຝັງ ແລະ ລຽງສັດ.	MSLW: P/DMCCs MITC; MPI	NAFRI MONRE: DDMCC
ຂົງເຂດວຽກ: ປັບປຸງການປະສານງານໃນພະລະສຸກເສີນ		
5.8. ສາງສາງຈູງໃຈໃຫ້ພາກສ່ວນເອກະຊົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມເພື່ອເຂົ້າຮ່ວມໃນການ ຊ່ວຍເຫຼືອຊາວກະສິກອນໃນເຂດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນ ກະທົບເພື່ອຮັບປະກັນການຄ້າປະກັນສະບຽງ ອາຫານ ແລະ ການຟື້ນຟູຢ່າງໄວວາຫຼັງ ຈາກໄພພິບັດ.	MAF: DoPC, ຫອງການສາຍຕ ງ; P/DMCs	MAF: ທຸກໆກົມວິຊາ ການ ລວມທັງ NAFRI; MOHA, Lao Women's Union, Lao Youth Union
5.9. ສູງເສີມກົນໄກ ການປະສານງານໃນເວລາ ມີເຫດສຸກເສີນຢູ່ ພາຍໃນ MAF ລວມທັງຂະແ ໜາງການທັງໝົດໃນທຸກລະດັບ (ສູນກາງ, ແຂວງ ແລະ ເມືອງ) ເຊື່ອມຕໍ່ກັບ P/DMCS ໂດຍການກຳນົດພາລະບົດບາດ ແລະ ຊອງ ທາງໃນການປະສານງານທະແຈງເພື່ອສະໜ ອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານໃຫ້ກັບການວາງແຜນ ຊ່ວຍເຫຼືອ, ການຊຸກຍູ້ຂະບວນການ PDNA, ການຕິດຕາມ ແລະ ປະສານງານໃນການຊວນ ເຫຼືອວັດຖຸອຸປະກອນໂດຍຜ່ານບັນດາຂະແໜ ງການກະສິກໍາ.	MAF: DoPC, ຫອງການສາຍຕາງ	MAF: ທຸກໆກົມວິຊາ ການ ລວມທັງ NAFRI, NDPCC, P/DMCs
5.10. ຮວມມືກັບ MONRE ໃນການສາງຕາງກົນ ໄກກອງທຶນສຸກເສີນ ລວມທັງຂະແໜງການ ກະສິກໍາເພື່ອລະດົມຊັບພະຍາກອນຕ່າງໆຈາກ ບັນດາຜູ້ໃຫ້ທຶນທັງຫຼາຍ ເພື່ອໃຫ້ການຊ່ວຍ ເຫຼືອ, ຕອບໂຕ ແລະ ຟື້ນຟູຢ່າງໄວວາ.	MAF: ກົມ ແຜນການ	MAF: ທຸກໆກົມວິຊາ ການ ລວມທັງ NAFRI
ຂົງເຂດວຽກ: ປັບປຸງວິທີການ, ເຄື່ອງມື ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການວາງແຜນການຟື້ນຟູຫຼັງຈາກໄພພິບັດ.		

5.11. ຈັດຕັ້ງການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ກັບພະນັກງານ ຂັ້ນສູນກາງ, ແຂວງ ແລະ ເມືອງກ່ຽວກັບວິທີ ການຄິດໄລ່ ແລະ ປະເມີນຄວາມເສຍຫາຍ, ແລະ ຄວາມຕ້ອງການໃນຂະແໜງກະສິກໍາທີ່ ຖືກເສຍຫາຍຈາກໄພພິບັດ ແລະ ການວາງ ແຜນສຸກເສີນໂດຍການຄໍາເນີງເຖິງບັນດາຂະແໜງການກະສິກໍາ.	MAF: DoPC P/DMCCs	MAF: ທຸກໆກົມວິຊາ ການ, PAFOs, DAFOs; Statistics Bureau	ບູລິມະ ສິດທັນທີ ທັນໃດ
5.12. ເຊື່ອມໂຍງຂະແໜງປ່າໄມ້ໃຫ້ມີຄວາມ ເຂັ້ມແຂງເພື່ອການວາງແຜນການຟື້ນຟູທຳມິດ ແລະ ການແຈກຢາຍເບຍໄມ້ສໍາລັບສໍາລັບການ ປູກຕົ້ນໄມ້ເພື່ອຟື້ນຟູປ່າໃນເຂດທີ່ປ່າໄມ້ຖືກ ທຳລາຍ ແລະ ພົນທຳປ່າກັບມີຄວາມຄອຍ ຊັ້ນ.	MAF: DoF MONRE: Forest Resource Management	MAF: DoPC, DAEC, NAFRI; MONRE: DDMCC MPI	ບູລິມະ ສິດທັນທີ ທັນໃດ
5.13. ພັດທະນາວິທີການ ແລະ ແບບຟອມປະ ເມີນ PDNA ທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານໂດຍຄໍາເນີງ ເຖິງຂໍ້ມູນສະເພາະກະສິກໍາ ແລະ ຄູມືເພື່ອກໍາ ນົດເວລາທີ່ເໝາະສົມເພື່ອການດໍາເນີນ PDNA ໂດຍອີງໃສ່ບົດຄູ່ມື ແລະ ເຄື່ອງມືຂອງ IACP.	MAF: ທຸກໆກົມ ວິຊາການ, ISAC, NDPCC	MLSW: NDMO MONRE: DDMCC	

ການສະເໜີການປະຕິບັດເພື່ອເຊື່ອມໂຍງ DRRM ວຽກງານກະສິກໍາກັບໂຄງປະກອບລວມຂອງການຄຸມຄອງ ໄພພິບັດ

ບັນດາແຜນປະຕິບັດໃນໄລຍະທຸລະກິດມາກ່ຽວກັບການຄຸມຄອງ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສູງໄພພິບັດທຸກໆ ຈົ່ງໃສ່ວຽກງານກະສິກໍາແມ່ນຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ບັນດາຄູຮວມງານຂອງກະຊວງ , ພອມມ, ທີມງານສະໜັບສະໜູນວິຊາການຍັງໄດ້ກຳນົດແຜນປະຕິບັດຈຳນວນໜຶ່ງເພມຕມເພື່ອຮັບປະກັນວາ ວຽກງານກະສິກໍາຈະປະກອບເຂົ້າໃນການປັບປຸງແຜນງານການຄຸມຄອງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ, ໂຄງຮາງທາງກົດໝາຍ, ການລະດົມເອົາຊັບພະຍາກອນ ແລະ ແຜນງານການສຶກສາສໍາລັບການຄຸມຄອງຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສູງ ໄພພິບັດລະຫວ່າງຂະແໜງການທັງໝົດ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ແຜນປະຕິບັດດຽວກັນແມ່ນຂຶ້ນຢູ່ກັບພາລະບົດບາດ ທຳລາຂອງບັນດາກະຊວງທຸກໆຂອງ ແລະ ໃນນ ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຈະໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ ໃນສ່ວນທຸກໆຂອງກັບຂະແໜງກະສິກໍາ.

ລາຍລະອຽດຂອງກິດຈະກຳຕົ້ນຕໍ	ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ຕົ້ນຕໍ	ບົດບາດສະໜັບສະໜູນ	ສະຖານະ ບູລິມະສິດ
ຂົງເຂດບູລິມະສິດ I			
6.1 ປະກອບສ່ວນໃນການສ້າງຄູຮ່ວມງານ ເພື່ອການແນະນຳ ແລະ ການຕັດສິນ ໃຈທຳຂອງ NDPCC ທຸກໆຂອງ ກັບການຄຸມຄອງນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ ງງໄພພິບັດຕວຽກງານກະສິກຳໂດຍຜ ານກຸມວິຊາການ (TWG) ລະຫວ່າງ ກະຊວງ ເພື່ອການຄຸມຄອງນຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສູງໄພພິບັດ ແລະ ການປັບ ຕົວກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ເຊອມໂຍງໃສ່ສະຖາບັນຄນຄວ າເພື່ອໃຊ້ຄວາມສາມາດຮ່ວມກັນ (ຕົວຢ່າງ: ສະຖິຕິ, GIS ແລະອ ນໆ).	MONRE: DDMCC ; MLSW: NDMO ; MPI	MAF (NAFRI); MOE; MOST; NUOL; NERI	ບູລິມະ ສິດທັນທີ ທັນໃດ
6.2 ເສີມຂະຫຍາຍກອບທາງກົດໝາຍ ສຳລັບການຄຸມຄອງການຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສູງໄພພິບັດ (ກົດໝາຍວາດ ວຍ DRM) ໂດຍ ລວມເອົາຄວາມຕ ອງການຂອງບັນດາຂະແໜງກະສິກຳ ເພື່ອການກຽມຄວາມພ້ອມ ແລະ ການປອງກັນ.	MONRE:DDMCC MLSW: NDMO	MAF	ບູລິມະ ສິດທັນທີ ທັນໃດ
6.3 ເສີມຂະຫຍາຍຄວາມສາມາດສຳລັບ DRRM/CCA ໃນວຽກງານກະສິກຳ ໃຫ້ຄະນະກຳມະການຄຸມຄອງ ໄພພິບັດຢູ່ໃນຂນແຂວງ ແລະ ເມືອງ ໂດຍການລວມເອົານັກວິຊາການ	MLSW: NDMO MONRE: DDMCC, P/DMCs	MAF: ທຸກກົມວິຊາການ; MPI	ບູລິມະ ສິດທັນທີ ທັນໃດ

	ກະສິກຳເຂົ້າເປັນຄະນະກຳມະການ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມຝຶກອົບຮົມວຽກງານ ສະເພາະ DRRM		
6.4	ສາງຄວາມສາມາດໃນການຄຸມຄອງພູ ດຜ່ອນຄວາມສູງໄພພິບັດ ແລະ ການປັບຕົວກັນການປ່ຽນແປງດິນຟາ ອາກາດເພື່ອເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ສູງເສີມ ແນວຄວາມຄິດດານວຽກງານກະສິກຳ ຢູ່ໃນ AADMER ຢ່າງຕະຫຼາດ. (ເຊ ອມໃສ່ແຜນ 2.4)	MONRE: DDMCC; MLSW: NDMO	MAF;
ຂົງເຂດບູລິມະສິດ II			
6.5	ເພມການຈັດສັນທາງດານ ຊັບພະຍາກອນ, ເຄື່ອງມືອຸປະກອນ ໃຫ້ແກ່ລະບົບການສສານເຕອນໄພ ລວມທັງສະຖານີພະຍາກອນແບບ ອັດຕະໂນມັດ ຢູ່ໃນບັນດາຂົງເຂດທີ່ມີ ຄວາມສູງສູງ.	MONRE: DMH; MPI	ບັນດາຫ້ອງການສາຍຕ ງຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສູງແວດລ້ອມ
6.6	ປັບປຸງຄວາມສາມາດສຳລັບການສາງ ແບບຈຳລອງ ສຳລັບການວັດແທກ ລະດັບນ້ຳແລະ ການພະຍາກອນ ອາກາດຢູ່ໃນພະແນກທຽວຂອງຂອງ ກົມອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ.	MONRE: DMH	MONRE: DDMCC MAF: DoI, NAFRI
ຂົງເຂດບູລິມະສິດ III			
6.7	ໃຫ້ການສຶກສາແກບັນດາໄວໜຸມ ແລະ ຄົນລຸ້ນຕໍ່ໄປໂດຍການສູງເສີມ ການລວມເອົາDRRM/CCA ເຂົ້າໃນ ຫຼັກສູດຂອງໂຮງຮຽນ ແລະ ການ ສຶກສາກະສິກຳຢູ່ໃນມະຫາວິທະຍາໄລ	MoE, NUOL: ຄະນະ ກະເສດສາດ ແລະ ປ່າໄມ້,	MAF: DoPC, ທຸກໆກົມ ວິຊາການ (ລວມ NAFRI) MONRE: DDMCC, DMH

ແລະ ສະຖາບັນຄຸນຄວາມຕ່າງໆ.		MoE	MLSW: NDMO	
ຂົງເຂດບູລິມະສິດ IV				
6.8	ສູງເສີມ DRRM ຢູ່ໃນສະພາບພຽງ ນຖານການປັບຕົວກັບລະບົບນິເວດ ເພື່ອການພັດທະນາ ແລະ ການປ່ອງ ກັນສູງແຜດລອນທຳຍືນຍົງ.	MONRE	MAF	
ຂົງເຂດບູລິມະສິດ V				
6.9	ແກໄຂກົນໄກການຕັດສິນໃຈໃຫຍ່ ເວລາໃນເວລາທຳການວິກິດການ ລວມ ທັງການກຳນົດພາລະບົດບາດໃນການ ຕອບໂຕຂອງ NDPCC ຢ່າງໄວວາ (ອີງໃສ່ບົດຮຽນທຸກຄອນໄດຈາກ ຂະບວນການ IASC ປີ 2013)	NDPCC	ISAC MAF: DoPC MONRE: DDMCC/MLSW: NDMO; P/DMCS	ບູລິມະ ສິດທັນທີ ທັນໃດ

ບູລິມະສິດໃນດານການເຊື່ອມສານ

ແຜນປະຕິບັດງານສໍາລັບການຄຸມຄອງ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສູງໄພພິບັດໃນການກະສິກໍາ ໄດ້ຈັດບູລິມະສິດ ແຜນເຊື່ອມສານຈຳນວນ 5 ແຜນທນອນຢູ່ໃນທາງຂົງເຂດບູລິມະສິດ. ໃນນັ້ນປະກອບມີ ໄວໜຸ່ມ, ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ, ການສຶກສາ, ການພັດທະນາຄວາມສາມາດ ແລະ ຍຸດທະສາດຄູຮວມງານ.

ຊາວໜຸ່ມ: ສປປ ລາວ ແມ່ນໜຶ່ງໃນປະເທດມີພົນລະເມືອງໜຸ່ມກວ່າໜຶ່ງໃນເຂດອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ ຊຶ່ງມີອາຍຸປານກາງສະເລ່ຍ 21,6 ປີ. ຊາວໜຸ່ມແມ່ນໜຶ່ງໃນທາງແຮງ ແລະ ໂອກາດຂອງປະເທດໃນການພັດທະນາລະບົບກະສິກໍາທີ່ຍືດຢູ່ ແລະ ຍືນຍົງ, ບາງແຕ່ການພັດທະນາວຽກງານກະສິກໍາ ແຕ່ລວມທັງຂະແໜງການຕ່າງໆ. ສະນັ້ນ, ເລື່ອງຂອງຊາວໜຸ່ມຈຶ່ງຖືກກຳນົດເປັນໜຶ່ງໃນແຜນບູລິມະສິດເຊື່ອມສານ. ແຜນປະຕິບັດງານດຽວກັນແມ່ນເລື່ອງໃສ່ເພື່ອສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມສົນໃຈ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຈາດຊາວໜຸ່ມ. ໂດຍສະເພາະແມ່ນພາຍໃຕ້ເຂດບູລິມະສິດ 2,3 ແລະ 4 ທຸກຊາວໜຸ່ມຈະມີບົດບາດທຳຄັນ. ໂດຍສະເພາະ ໃນເຂດບູລິມະສິດ 2 ກ່ຽວກັບການກຳນົດຍຸດທະສາດການສຶກສາໃໝ່ສໍາລັບລະບົບເຕືອນໄພລວງໜ້າໂດຍຜ່ານຄວາມສົນໃຈ ແລະ ຄວາມສໍາພັນໃກ້ສືດຂອງພວກເຂົາຕໍ່ກັບໂລກໃໝ່. ສ່ວນພາຍໃຕ້ເຂດບູລິມະສິດ 3 ນັ້ນ ແມ່ນກ່ຽວກັບການສຶກສາໃຫ້ແກ່ຄົນລຸ້ນໃໝ່ ແລະ ກວມເອົາແຜນງານການສຶກສາ DRRM ໃນການກະສິກໍາ. ສໍາລັບເຂດບູລິ

ມະສິດ5 ແມ່ນກວມເອົາຊາວກະສິກອນໜຸ່ມນ້ອຍເຂົາໃນໂຮງຮຽນຊາວກະສິກອນ ພ້ອມທັງສະໜອງຂໍ້ແນະນຳທາງດ້ານວິຊາການສຳລັບການຮັບຮອງເອົາເຕັກໂນໂລຢີໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສູງ ເນື່ອງຈາກວ່າຊາວໜຸ່ມມີຄວາມສົນໃຈ ແລະ ຢາກຮຽນຮູ້ໃນສິ່ງໃໝ່ໆ.

ຄວາມສະເໝີພາບບົດບາດຍິງຊາຍ: ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ແມ່ຍິງກວມເອົາ 54 ສ່ວນຮອບ ຂອງແຮງງານຫຼັກໃນຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການຄຸມຄອງການລົງສັດ, ແຕ່ຄວາມສຳຄັນ ແລະ ການປະກອບສ່ວນຂອງພວກເຂົາເຂົາໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດຍັງບໍ່ທັນຖືກບັນທຶກຢ່າງຈິງຈັງ. ການເຊື່ອມໂຍງຄວາມຕ້ອງການສະເພາະແມ່ຍິງເຂົາໃນການວາງແຜນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸມຄອງ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສູງໄພພິບັດໃນທຸກຂະໜາດແມ່ນຄວນຈະຖືກລະບຸຢູ່ໃນທຸກໆຂົງເຂດບຸລິມະສິດ. ຍົກຕົວຢ່າງ: ຈຳນວນນັກວິຊາການທຸກຂະໜາດຝຶກອົບຮົມການຄຸມຄອງຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສູງໄພພິບັດນັ້ນຕ້ອງປະກອບມີຈຳນວນຍິງ ແລະ ຊາຍເທົ່າກັນ ແລະ ການພິຈາລະນາເພື່ອນຳເອົາຄວາມຕ້ອງການສະເພາະແມ່ຍິງເຂົາໃນແຜນງານລະດັບຊາດ ແລະ ກອບວຽກທາງກົດໝາຍພາຍໃຕ້ເຂດບຸລິມະສິດ1. ເຊື່ອມໂຍງການລິເລີ່ມການປຸກຈິດສຳນຶກ ແລະ ການສຶກສາພາຍໃຕ້ເຂດບຸລິມະສິດ3 ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າຂໍ້ມູນຂ່າວສານຈະໄປເຖິງສະມາຊິກທຸກຄົນຢູ່ໃນສັງຄົມ ແລະ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງຈະເປັນຜູ້ມີບົດບາດສຳຄັນໃນການແລກປ່ຽນ ແລະ ນຳໃຊ້ຄວາມຮູ້ພາຍໃນຄອບຄົວ. ສ່ວນພາຍໃຕ້ຂົງເຂດບຸລິມະສິດ4 ນັ້ນ. ຄວນຈະມີການສູງເສີມຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍໂດຍໃຫ້ແມ່ຍິງມີບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບເພີ່ມຂຶ້ນ. ຕົວຢ່າງ: ກິດຈະກຳຢູ່ໃນແຜນງານ CBDRR/M.

ຍຸດທະສາດການຮ່ວມມື: ຍຸດທະສາດຄູ່ຮ່ວມງານແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸມຄອງ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສູງໄພພິບັດໃນໄລຍະຍາວ. ບັນຫາຄວາມສັບສົນຂອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ການຄຸມຄອງຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສູງໄພພິບັດ ແມ່ນມີຄວາມຮຽກຮອງຕ້ອງການການຮ່ວມງານຈາກບັນດາຂະແໜງການຕ່າງໆໃນທຸກຂະໜາດສຳລັບການຄຸມຄອງ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສູງໄພພິບັດ. ເພື່ອຮັບປະກັນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງບັນດາຂະແໜງການທຸກໆຂອງຕ່າງໆຢ່າງສະເໝີພາບເພີ່ມຂຶ້ນໃນການປະຕິບັດນັ້ນ, ການສ້າງຕັ້ງຄູ່ຮ່ວມງານແມ່ນບັດໃຈສຳຄັນສຳລັບການວາງແຜນ, ການປະສານງານ ແລະ ການຊຸມຊົນທາງດ້ານວິຊາການ, ການຈັດສັນຄວາມສາມາດ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳ DRRM ຄຽງຄູ່ກັບການສົມທົບຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງຂະແໜງການຕ່າງໆ. ສ່ວນຄູ່ຮ່ວມງານທີ່ຖືກລະບຸພາຍໃຕ້ຂົງເຂດບຸລິມະສິດ1, 2 ແລະ 4 ແມ່ນການເສີມຂະຫຍາຍການປະສານງານ ແລະ ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງພະແນກສາຍຕ່າງ ແລະ ກະຊວງ, ກັບຄູ່ຮ່ວມງານພັດທະນາ, ນັກວິຊາການ, ລະຫວ່າງການພັດທະນາ ແລະ ຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນວຽກງານມະນຸດສະທຳ ແລະ ພາຍໃນເຄືອຂ່າຍໃນພາກພື້ນ. ໂດຍປະຕິບັດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ DRRM ຢູ່ໃນຂະໜາດພາຍໃຕ້ຂົງເຂດບຸລິມະສິດ2 ແລະ 4 ກ່ຽວກັບການຮ່ວມງານພາຍໃນອົງການຂອງລັດຖະບານນັ້ນ ແມ່ນຄາດຫວັງເພື່ອສ້າງກົນໄກການຮ່ວມມືຊຸມຊົນແລະກັນ ລະຫວ່າງຂະແໜງກະສິກຳ ແລະ ສູງແວດລ້ອມໃນຂະໜາດສູງກາງ, ແຂວງ ແລະ ເມືອງ ເພື່ອການວາງແຜນການຄຸມຄອງ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສູງໄພພິບັດ

ແລະ ການສູງເສີມກະສິກຳໃຫມ່ແກ່ຊາວກະສິກອນ. ການຮວມມືຢູ່ໃນຂນທອງຖນກັບບັນດາກຸ່ມຂອງຊາວກະສິກອນ, ອົງການຈັດຕັ້ງທຳມະຊາດລັດຖະບານ ແລະ ອົງການເອກະຊົນຕ່າງໆ ແມ່ນແນໃສ່ເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍການຮວມມື ແລະ ໃຫ້ບໍລິການແກ່ບັນດາທ້ອງຖານໃນຂນເມືອງ, ຊາວກະສິກອນ ແລະ ກຸ່ມຜູ້ນຳໃຊ້ນຳ.

ການສື່ສານ: ກົນໄກສານສະຖາບັນສອງທາງ ເປັນບູລິມະສິດໃນການເຊື່ອມສານ ເພື່ອ ການຮວມມືທີ່ມີຄວາມໂປ່ງໃສລະຫວ່າງບັນດາພາກສ່ວນທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ທຸດຜົນຄວາມສູງໄພພິບັດຕາມກະສິກຳ. ນກວມເອົາເຄືອຂ່າຍຂຽນຂ່າວສານ ພາຍໃຕ້ຂົງເຂດບູລິມະສິດທ1, ມາດຕະຖານການປະຕິບັດ (SOPs) ສຳລັບການແລກປ່ຽນ ແລະ ການນຳໃຊ້ຂຽນພະຍາກອນອາກາດພາຍໃຕ້ຂົງເຂດບູລິມະສິດ2, ການປູກຈິດສຳນຶກ ພາຍໃຕ້ຂົງເຂດບູລິມະສິດ3, ກົນໄກການສອງແສງແຕ່ລຸ່ມຂນເທິງພາຍໃຕ້ຂົງເຂດບູລິມະສິດທ4 ແລະ ການເອກອຳນວຍໃຫມີການຕັດສິນໃຈໄວວາພາຍໃຕ້ຂົງເຂດບູລິມະສິດທ5.

ການພັດທະນາຄວາມສາມາດ: ບັນດາຍຸດທະສາດ, ແຜນການ, ວິທີການ, ເຄື່ອງມື ແລະ ການປະຕິບັດຈະໄດ້ຮັບຜົນສຳເລັດກະທວີມີການພັດທະນາຄວາມສາມາດເພື່ອສູງເສີມການປະຕິບັດແຜນປະຕິບັດງານ. ຊຸກກວມເອົາບັນດາຂົງເຂດບູລິມະສິດທັງໝົດ ລວມເຖິງການວາງແຜນ, ການເຊື່ອມໂຄງ, ການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ (ຂົງເຂດບູລິມະສິດ1), ການຄຸ້ມຄວາ, ການເກັບກຳຂຽນ, ການເຮັດແບບຈຳລອງ ແລະ ບັນດາເຄື່ອງມືເຕືອນໄພ (ຂົງເຂດບູລິມະສິດ2), ຍຸດທະສາດການສຶກສາ ແລະ ການປູກຈິດສຳນຶກ (ຂົງເຂດບູລິມະສິດ3), ການຖ່າຍຖອດຄວາມຮູ້ເຕັກໂນໂລຢີ ແລະ ການສູງເສີມກະສິກຳ (ຂົງເຂດບູລິມະສິດ4), ແລະ ການວາງແຜນ ແລະ ການປະຕິບັດການຟຸ້ນຟູທັງໄພພິບັດ (ຂົງເຂດບູລິມະສິດ5).

6. ກົນໄກສະຖາບັນທີ່ຕ້ອງການ

ກົນໄກການປະສານງານ

ນະໂຍບາຍການປະສານງານໂດຍລວມສຳລັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ທຸດຜົນຄວາມສູງໄພພິບັດແມ່ນນອນຢູ່ໃນພາລະບົດບາດຂອງອົງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ກົນໄກຕ່າງໆທີ່ຖືກສ້າງຕັ້ງຂນ ດງລາຍການທໄດ້ສະເໜີຢູ່ໃນພາກທຜານມາ. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກ່ຽວກັບຂະແໜງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ທຸດຜົນຄວາມສູງໄພພິບັດ ແລະ ການປັບຕົວກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດໃນໄລຍະທຜານມາ ແມ່ນໄດ້ປະເຊີນກັບສູງທາທາຍຫຼາຍຢ່າງ. ມັນມີຄວາມຕ້ອງການເພື່ອກຳນົດ ແລະ ເຊື່ອມໂຍງ ຄວາມຮັບຜິດຊອບທີ່ຖືກມອບໝາຍຕາມການປະຕິບັດໜ້າວຽກສະເພາະເຈາະຈົງກອນ, ລະຫວ່າງ ແລະ ທັງໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດເກີດຂນ. ¹⁷

¹⁷ The current shift of the NDMO's mandate to the DDMCC under MONRE represents a new chance to reorganize and build-up a sustainable and effective coordination structure. For this to succeed, close collaboration and assistance in the handover and capacity development in the new department are essential. In

ຄວນຖືເອົາພາລະບົດບາດ ແລະ ໂຄງສ້າງໃນປະຈຸບັນເປັນບົດບາດທຳອິດໃນການປະສານງານລະຫວ່າງ ບັນດາຂະແໜງການເພື່ອການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນປະຕິບັດງານດຽວກັນ. ການຕັດສິນລະດັບສູງຢູ່ຂຶ້ນສູນກາງ ແມ່ນລວມມີ NDPCC ແລະ DDMCC/NDMO, ສ່ວນຢູ່ໃນຂັ້ນແຂວງ ແລະ ເມືອງແມ່ນ PDMCs ແລະ DDMCs. ສ່ວນໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງໃນການຄວບຄຸມ ແລະ ການປະສານງານໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນປະຕິບັດງານແມ່ນຈະຂຶ້ນຢູ່ກັບກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຄະນະກຳມະການຄຸມຄອງໂຄງການ ແລະ ທີ່ມີງານສະໜັບສະໜູນວິຊາການຮັບຜິດຊອບຂະບວນການວາງແຜນປະຕິບັດງານ.

ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເພື່ອການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ ກົນໄກທຳມິຢູລົມບູນຂຶ້ນ, ມັນຈຳເປັນຕ້ອງມີກົນໄກ ເພມຕມສຳລັບການປະສານງານ, ການຮ່ວມມື ແລະ ການສຸກເສຍເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນປະຕິບັດ ງານຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ດຽວໂດຍກົນໄກ ແລະ ລວມເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາແຜນປະຕິບັດທຸກສະໄໝໃນພາກທຸກ ມາເຊນ:

ຕາຕະລາງ 3: ພາບລວມຂອງກົນໄກການສຸກເສຍ ແລະ ການປະສານງານ

PA	ກົນໄກການສຸກເສຍປະສານງານ	ລະຫວ່າງຂະແໜງການ	ພາຍໃນຂະແໜງການ	ພາຍໃນກະຊວງ	ລະຫວ່າງອົງກອນ
PA1	ກຸ່ມເຮັດວຽກທາງວິຊາການກ່ຽວກັບ DRRM/CCA ພາຍໃນກົມຕ່າງໆຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້		✓		
	ກຸ່ມເຮັດວຽກທາງວິຊາການກ່ຽວກັບ DRRM/CCA ລະຫວ່າງບັນດາກະຊວງ			✓	
	M&E ສຳລັບການລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າໃນດ້ານ DRRM ໃນລະດັບຊາດ ແລະ ສາກົນ			✓	
PA2	ຂຕົກລົງສອງຝ່າຍສຳລັບການກະຈາຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານສະພາບອາກາດຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີ		✓	✓	
	ກົນໄກການສຸກເສຍ ແລະ ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງສູນກາງ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖານໃນການກະຈາຍຂໍ້ມູນພະຍາກອນອາກາດກ່ຽວກັບກະສິກຳ	✓	✓	✓	

this regard, the collaboration with MAF aims to support this institutional structure with input from the agricultural sector.

	ແລະ ການເຕືອນໄພລວງໜ້າ				
	ການແລກປ່ຽນຄວາມຮູ້ກັບເຄືອຂ່າຍໃນພາກພື້ນ	✓	✓	✓	✓
	ຕາໜ່າງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ/ຍຸດທະສາດການສື່ສານລະຫວ່າງບັນດາທ່ອງການສູນກາງ ແລະ ທ່ອງຖານ ແລະ ບັນດາກົມວິຊາການຈາກກະຊວງຕ່າງໆທຸກໆຂອງ	✓	✓	✓	
PA3	ປະສານລະບົບຖານຂໍ້ມູນແຫ່ງຊາດເປັນໜ້າເຊອື່ນ	✓	✓	✓	✓
	ຍຸດທະສາດການສື່ສານສໍາລັບກົມໂຄງການສອງແສງຈາກທ່ອງຖານທາງສູນກາງ ແລະ ການຈັກຕັ້ງປະຕິບັດແຜນກິດຈະກຳຕ່າງໆ	✓	✓	✓	✓
	ການຮ່ວມມື ແລະ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານກັບອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ທ່ອງຖານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານອື່ນໆຢ່າງເປັນລະບົບ	✓	✓	✓	✓
PA4					
	ກົມໂຄງການຮ່ວມມື ແລະ ການຮ່ວມງານທາງດ້ານລະຫວ່າງອຳນາດການປົກຄອງທ່ອງຖານ ແລະ ຊາວກະສິກອນ	✓	✓		
PA5	ການສ້າງເຄືອຂ່າຍ ແລະ ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ມີປະສິດທິພາບລະຫວ່າງບັນດາກະຊວງ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານພັດທະນາ.	✓	✓	✓	✓
	ການປະສານງານ ແລະ ການສື່ສານໃນໄລຍະເກີດເຫດສຸກເສີນ ໂດຍການສ້າງຕັ້ງຄະນະກຳມະການພາວະສຸກເສີນຢູ່ MAF	✓	✓	✓	
	ການປະສານງານສໍາລັບກົມໂຄງການຊອກຫາແຫຼ່ງທຶນສຸກເສີນ	✓	✓	✓	

	ພັດທະນາ PDNA ທເປັນມາດຕະຖານ	✓	✓	✓	
--	----------------------------	---	---	---	--

ນອກຈາກນັ້ນ, ຄວນຈະພິຈາລະນາກອງປະຊຸມໂຕະມົນລະດັບ, ລວມທັງກຸ່ມຂະແໜງການຕ່າງໆໃຫ້ເປັນໂອກາດທີ່ດີສໍາລັບການແຈ້ງຂ່າວ, ສົນທະນາ ແລະ ປະສານງານກ່ຽວກັບຄວາມຄືບໜ້າ, ສູງທາທາຍ ແລະ ຜົນສໍາເລັດຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນປະຕິບັດງານ ພ້ອມທັງຮັບຟັງຄໍາຄິດເຫັນທາງດ້ານແຜນງານ ແລະ ວິຊາການຈາກບັນດາພາກສ່ວນຕ່າງໆທຸກໆຂອງ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມ. ກອງປະຊຸມໂຕະມົນ ຍັງເປັນບ່ອນທີ່ເປີດໃຫ້ມີການແລກປ່ຽນບົດຮຽນກ່ຽວກັບການຄຸມຄອງພູດຜອນຄວາມສູງໄພພິບັດຕ່າງໆກະສິກໍາ ຊຸມຊົນພາກສ່ວນທຸກໆຂອງຈາກພາກລັດຖະບານ ແລະ ອົງກອນພາຍນອກເຂົ້າມາສົນທະນາປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບແນວທາງດ້ານຍຸດທະສາດການພັດທະນາ ພ້ອມທັງເປີດໂອກາດໃຫ້ມີການແລກປ່ຽນຄວາມຮູ້, ຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ ວິທີການແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆ ລວມເຖິງການເສີມຂະຫຍາຍການຮ່ວມມືລະຫວ່າງບັນດາຂະແໜງການຕ່າງໆ. ໃນປະຈຸບັນນີ້ ມີກຸ່ມເຮັດວຽກຂະແໜງການຈຳນວນ 10 ກຸ່ມຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ ແລະ ໃນແຕ່ລະກຸ່ມຂອງບັນດາກຸ່ມນັ້ນຍັງມີການຈັດຕັ້ງກຸ່ມຍ່ອຍຂຶ້ນເປັນຫຼາຍກຸ່ມ 18. ແຕ່ມີສອງກຸ່ມທີ່ມີການພົວພັນເຖິງແຜນປະຕິບັດງານສະບັບແມ່ນກຸ່ມທີ່ເຮັດວຽກກ່ຽວກັບ “ກະສິກໍາ ແລະ ການພັດທະນາຊຸມນະບົດ” ແລະ ກຸ່ມ “ການຄຸມຄອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສູງແວດລ້ອມ”.

ເພື່ອໃຫ້ມີການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນຢ່າງມີການສະໜັບສະໜູນພາຍໃນ ແລະ ລະຫວ່າງບັນດາກົມ, ກະຊວງ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາຕ່າງໆຢ່າງຕ່າງໆ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມສໍາເລັດຂອງແຜນປະຕິບັດງານ. ທີ່ມີການສະໜັບສະໜູນວິຊາການໂດຍກຳນົດການສະໜັບສະໜູນຊຸມຊົນ ຊຸມຊົນການໃຫ້ມີການປະຕິບັດຢ່າງຕ່າງໆ ທາງນາເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍການຮ່ວມມື, ການປະສານງານ ແລະ ສສານ ລະຫວ່າງບັນດາກົມ ແລະ ກະຊວງທຸກໆຂອງ. ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານເຕັກນິກ: ໝາຍເຖິງໂຄງສ້າງສະຖາບັນທີ່ມີຢູ່ໃນສາຍຕາ ເພື່ອເປັນການເສີມຂະຫຍາຍການສະໜັບສະໜູນດ້ານວິຊາການໂດຍ DAFOs and DONREs ໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນ ແລະ VDPUs. ເພື່ອການປະຕິບັດຕໍ່ໄປສໍາລັບການສະໜັບສະໜູນວິຊາການຂອງ DDMCC ທີ່ພົວພັນເຖິງວຽກງານກະສິກໍາ ແລະ ການຄຸມຄອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແບບຍືນຍົງຈາກສູນກາງເຖິງບັນດາຫ້ອງການໃນຂັ້ນເມືອງ ແມ່ນຈຳເປັນຕ້ອງມີການກຳນົດ ແລະ ກະຈາຍພາລະບົດບາດກ່ຽວກັບ DRM/CC ຂອງ DDMCC ລົງສູ່ຂັ້ນຕ່າງໆ. ດັ່ງທີ່ໄດ້ມີການສະເໜີຢູ່ໃນແຜນປະຕິບັດງານສະບັບນີ້ວ່າ ການສ້າງຕັ້ງກຸ່ມເຮັດວຽກດ້ານວິຊາການ (TWG) ສໍາລັບ DRRM/CCA ສັງກັດຢູ່ພາຍໃນກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ (ພາກ 1.1) ຈະສາມາດແກ້ໄຂຊ່ອງຫວ່າງ ເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍການສະໜັບສະໜູນດ້ານວິຊາການໃຫ້ແກ່ການຕັດສິນໃຈໃນ

¹⁸ The SWGs serve as forum to inform, discuss and agree on development priorities, and improve sectoral aid coordination and effectiveness and provide a platform for various stakeholders including representatives from the Government, development partners, civil society, private sectors and others

ລະດັບສູງໃນການພັດທະນາວຽກງານກະສິກໍາ ແລະ ການຄຸມຄອງໄພພິບັດ (ຕົວຢ່າງ: ຈຸດປະສານງານຂອງ MAF ກ່ຽວກັບວຽກງານການຄຸມຄອງໄພພິບັດ).

ການສະໜັບສະໜູນການວາງແຜນ: ໝາຍເຖິງສາຍຂວາງ ລະຫວ່າງບັນດາຫຼັກການສາຍຕາງຂອງ MAF, MONRE ແລະ P/DDMCs ເພື່ອຮັບປະກັນການວາງແຜນແບບປະສົມປະສານກັບການນໍາໃຊ້ຄວາມອາດສາມາດ ພ້ອມທັງຊອກຫາຊ່ອງທາງເພື່ອປະຕິບັດຮ່ວມລະຫວ່າງການກະສິກໍາ, ການຄຸມຄອງຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ລວມເຖິງການຄຸມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການປັບຕົວກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

ການໃຫ້ຄໍາປຶກສາ: ໝາຍເຖິງເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍການປະກອບຂໍ້ແນະນໍາຈາກຂນເມືອງ (ສາຍຕາງຂອງ MAF ແລະ MONRE) ແລະ VDPUs ໃຫ້ແກ່ກຸ່ມການຜະລິດ ແລະ ຊາວກະສິກອນທັງຫຼາຍເພື່ອປ່ອຍກັນ, ກຽມພ້ອມ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ.

ການປະສານງານ ແລະ ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ: ໝາຍເຖິງສາຍຂວາງລະຫວ່າງບັນດາກົມ ແລະ ກະຊວງຕ່າງໆ ແລະ ລວມເຖິງສາຍຕາງເຊັ່ນ ຫຼັກການໃນຂນເມືອງ, ແຂວງ ແລະ ສູນກາງຂອງ MAF ແລະ MONRE ແລະ ບັນດາຄູ່ຮ່ວມງານພາຍນອກເຊັ່ນ ພາກການສຶກສາ ເປັນພາກສ່ວນທຳຄົ້ນຫຼັກປະກັນການວາງແຜນ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸມຄອງໄພພິບັດຕ່າງໆກ່ຽວກັບການກະສິກໍາຮ່ວມກັນລະຫວ່າງຂະແໜງການຕ່າງໆ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.

ການຮ່ວມມື: ໝາຍເຖິງຄູ່ຮ່ວມງານພາຍນອກຄືພາກເອກະຊົນ (ໃນຂນທອງຖນ), ບັນດາສະຖາບັນຄນຄວາຕ່າງໆ (ຂນສູນກາງ) ເພື່ອໃຫ້ພາກສ່ວນຕ່າງໆທຽວຂອງເຂົາມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຄຸມຄອງ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດໃນການກະສິກໍາ ຢ່າງເຂັ້ມແຂງ (ສໍາລັບບັນດາກິດຈະກຳເຊັ່ນ: ການສົ່ງເສີມກະສິກໍາ ຫລືການພັດທະນາເມັດພັນຊະນິດຕ່າງໆ, ການປະກັນໄພຈຸລະພາກ).

ກົນໄກການສ່ອງແສງ: ໝາຍເຖິງສະເພາະສາຍຕາງຈາກ DAFOs ໂດຍຜ່ານ PAFOs ຂນມາຫາກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ເພື່ອເປັນການແຈ້ງໃຫ້ຮັບຮູ້ ພ້ອມທັງສະໜັບສະໜູນຂະບວນການວາງແຜນສໍາລັບ DRRM ໃນວຽກງານກະສິກໍາ ຕາມແນວຄວາມຄິດແຕ່ລະຂນເທິງ.

ການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ

ຄວາມຄືບໜ້າຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນປະຕິບັດງານສໍາລັບການຄຸມຄອງຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຕ່າງໆກ່ຽວກັບກະສິກໍາ ຄວນຈະຖືກຕິດຕາມຢ່າງເປັນປະຈຳໂດຍກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້. ການຕິດຕາມກ່ຽວກັບຄວາມຄືບໜ້າ ແລະ ການບັນທຶກກ່ຽວກັບບັດຮຽນທຸກຖອດຖອນໄດ້ຈະເປັນການຕອບສະໜອງຂໍ້ມູນໃຫ້ແກ່ການປະເມີນຜົນໄລຍະທຳອິດໃນສາມປີ. ການປະເມີນຜົນຕ້ອງມີການໃຫ້ສະເໜີແນະເພື່ອໃຫ້ມີການສືບຕໍ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຫລື ຖາມຄວາມຈຳເປັນໃຫ້ດັດແກ້ ຫລືປັບປຸງບັນດາແຜນໃຫ້ສອດຄ່ອງ ແລະ ໄປຕາມແນວທາງ ແລະ ບູລິ

ມະສິດແຫງຊາດຂອງລັດຖະບານ. ຕົວຊວັດການປະຕິບັດທຳສຳຄັນຈະຖືກຕິດຕາມ ແລະ ລາຍງານປະຈຳປີໂດຍ ກົມກວດກາຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ໂດຍການສະໜັບສະໜູນຈາກກຸ່ມເຮັດວຽກທາງດານວິຊາການ (TWG) ສຳລັບການຄຸ້ມຄອງຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສູງໄພພິບັດ ແລະ ການປັບຕົວກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຢູ່ໃນກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ພາຍໃຕ້ຂົງເຂດບູລິມະສິດ1. ສຳລັບຕົວຊວັດທຳສຳຄັນ ແລະ ວິທີການພິສູດ ເພື່ອວັດແທກຄວາມຄືບໜ້າໃນການລວມເອົາກິດຈະກຳ DRRM/CCA ເຂົ້າໃນຂະແໜງການກະສິກຳແມ່ນຈະ ຖືກກວດສອບຢູ່ໃນຫາຂົງເຂດບູລິມະສິດ. ໃນຈຳນວນຕົວຊວັດທາຂອງລຸ່ມແມ່ນແນໃສ່ເພື່ອບັນທຶກຄວາມຄືບ ໜ້າຂອງບັນດາກິດຈະກຳທີ່ຖືກຈັດເປັນບູລິມະສິດສູງສຳລັບສາມປີຂ້າງໜ້າ:

1. ຈຳນວນພະນັກງານຢູ່ໃນກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ພ້ອມທັງຄູ່ຮ່ວມງານທຽວຂອງທ່ານໄດ້ຮັບການຝຶກ ອົບຮົມກ່ຽວກັບການວາງແຜນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ DRRM/CCA ຢູ່ໃນບັນດາຂະແໜງກະສິ ກຳ.
2. ສາງຕ່ງ (SOP) ສຳລັບກົນໄກການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານພາຍໃນກະຊວງສຳລັບການເຕືອນໄພລວງ ໜ້າ ແລະ ການປະເມີນຄວາມສູງກ່ຽວກັບວຽກງານກະສິກຳ.
3. ຈຳນວນຄຽງຂອງການປູກຈິດສຳນຶກ ແລະ ຈຳນວນຄົນທ່າໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມ.
4. ຈຳນວນການຮັບຮອງ ແລະ ມາດຕະການການຫຼຸດຜ່ອນທີ່ຖືກປະຕິບັດ ແລະ ບັນທຶກ
5. ບາດກ້າວການລິເລີ່ມເພື່ອການຕອບໂຕ້ສຳລັບການຟຸ້ນຟູວຽກງານກະສິກຳມີການປັບປຸງດີຂຶ້ນ ແລະ ໃຊ້ ເວລາສະເລ່ຍ.

ໂດຍການສະໜັບສະໜູນຂອງກຸ່ມເຮັດວຽກດານວິຊາການກ່ຽວກັບ DRRM/CCA, ກົມກວດກາຂອງກະຊວງ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຄວນຈະສ້າງແຜນລວມດານການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ (M&E) ສຳລັບແຜນ ປະຕິບັດງານນັ້ນ. ການສ້າງແຜນ (M&E) ແມ່ນອີງໃສ່ຮ່າງຕົວຊວັດຂອງແຜນປະຕິບັດງານສະບັບນັ້ນໝາຍໃນ ເອກະສານຊອບທາຍ. ສ່ວນຕົວຊວັດສະເພາະເຈາະຈົງແມ່ນສາມາດສ້າງຂຶ້ນຢູ່ໃນແຜນ (M&E) ຊຶ່ງຈະຖືກສະ ໜັບສະໜູນໃຫ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນປະຕິບັດງານ ພາຍໃຕ້ຂົງເຂດບູລິມະສິດ1. ແຜນຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນຍັງຈະຖືກໃຊ້ເປັນເຄື່ອງມືເພື່ອວັດແທກຄວາມຄືບໜ້າໃນການເຊື່ອມໂຍງການຄຸ້ມຄອງຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສູງໄພພິບັດໃນບັນດາຂະແໜງການກະສິກຳ. ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ຂໍ້ມູນພື້ນຖານຄວາມສຳເລັດທີ່ມີ ປະຕິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ຈະຖືກລາຍງານໃຫ້ແກ່ທາງພາກລັດຖະບານ, ຜູ້ໃຫ້ທຶນ ແລະ ບັນດາພາກສ່ວນ ຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ. ຂໍ້ມູນທາງດານການດຳເນີນການແມ່ນຈະໃຊ້ເພື່ອພິຈາລະນາກ່ຽວກັບຄວາມສຳເລັດ ຂອງກິດຈະກຳ ແລະ ບົດຮຽນທີ່ໄດ້ຮັບໂດຍພາກສ່ວນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ. ຂໍ້ມູນການດຳເນີນການດຽວກັນ ຍັງຈະຖືກແລກປ່ຽນລະຫວ່າງຊຸມຊົນຊາວກະສິກອນ, ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ພະນັກງານພາກລັດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນອື່ນໆທຽວຂອງ. ແລະ ຄວນຖືກເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າໃນບັນດາກິດຈະກຳບໍລິການຄວາມຮູ້ພາຍ ໃຕ້ຂົງເຂດບູລິມະສິດ3. ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ, ຜູ້ໃຫ້ທຶນທ່າໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິ

ບັດແຜນດຳເນີນງານຄວນຈະຊ່ວຍຂະບວນການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນໂດຍການສະໜອງເອກະສານທາງ
ງົວຂອງຫຼັກຈາກໂຄງການສນສຸດ ເພື່ອໃຊ້ເປັນເຄື່ອງມືພິສູດ ແລະ ບັນທຶກເອົາບົດຮຽນທາງອອກຖອນໄດ້.

ຫີນ ແລະ ການລົງທຶນສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນປະຕິບັດງານ

ໜຶ່ງໃນບູລິມະສິດທຳອິດທຳສຸດກາຄືເພື່ອເພີ່ມການຈັດສັນງົບປະມານແຫ່ງຊາດ ໂດຍຜ່ານກະຊວງແຜນການ
ແລະ ການລົງທຶນ (MPI) ທາງນ ກເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການເພີ່ງພາອາໄສງົບປະມານຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສາກົນ.
UNISDR ສະເໜີໃຫ້ຈັດສັນ 10 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງງົບປະມານທັງໝົດທີ່ມີຢູ່ ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອວຽກງານດ້ານ
ມະນຸດສະທຳຢູ່ໃນບັນດາປະເທດທີ່ມີຄວາມສູງສູງຕ່ຳໄພພິບັດ ຊຶ່ງຖືກຈັດສັນໃຫ້ແກ່ບັນດາການເຄື່ອນໄຫວທ
ພົວພັນເຖິງການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສູງໄພພິບັດທຸກຂະແໜງການ. ໃນນັ້ນ, ຂະແໜງກະສິກຳກຳແນວໜຶ່ງໃນຂະແ
ໜ່ງທີ່ຖືກຜົນກະທົບໜັກໜ່ວງຈາກໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດ ຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ, ຊຶ່ງເປັນໜຶ່ງໃນຂະແໜງທີ່ມີ
ຄວາມສຳຄັນທຸກສຳລັບເສດຖະກິດຂອງຊາດ. ແລະມັນຍັງມີຄວາມໝາຍທຳອິດຕໍ່ຄວາມຢູ່ດີເປັນສຸກຂອງ
ມະນຸດ ແລະ ການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດ ສະນັ້ນມັນຈຶ່ງສົມຄວນທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການຈັດສັນ
ງົບປະມານໃຫ້ແກ່ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານການຄຸມຄອງຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສູງໄພພິບັດໃນຂະແໜງກະສິກຳຢ່າງເ
ໝາະສົມ. ໃນເມື່ອ ການພັດທະນາຄວາມສາມາດ ແລະ ກົນໄກການປະສານງານແມ່ນໃຊ້ງົບປະມານຈຳນວນນ
ອຍ, ແລະ ຄາດວ່າ ຖ້າມີການເພີ່ມງົບປະມານແຫ່ງຊາດຂຶ້ນນອຍໜຶ່ງເຂົ້າໃນການພັດທະນາຄວາມສາມາດ, ສ
າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກົນໄກທາງດ້ານສະຖາບັນ ລວມເຖິງການປະສານງານແລ້ວ ຈະເກີດຜົນກະທົບໃນທາງ
ພວກຢ່າງຍິ່ງໃຫຍ່ຕໍ່ການປະຕິບັດການຄຸມຄອງ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສູງໄພພິບັດຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ
ປະສິດທິຜົນ. ມັນຍັງຈະເປັນການສູງເສີມໃຫ້ເກີດຄວາມຍືນຍົງ, ການເປັນເຈົ້າຂອງ ແລະ ບັບປຸງການຄຸມຄອງ
ບັນດາກົນໄກທາງຂະແໜງການ ທີ່ລື ການປະຕິບັດອື່ນໆຈະໄດ້ຮັບປະໂຫຍດເຊັ່ນກັນ. ສ່ວນການຈັດສັນ
ງົບປະມານສຳລັບໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ການບໍລິການ ແລະ ວັດຖຸຊະກອນດ້ານການກະສິກຳແມ່ນຕ້ອງການໃຫ້ມີ
ການລົງທຶນໃຫຍ່ ຊຶ່ງບັນດາສະຖາບັນການເງິນນາໆຊາດເປັນຜູ້ໃຫ້ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອ, ໃຫ້ກູ້ຢືມ ທີ່ລື ໃຫ້ການຊ
່ວຍເຫຼືອໂດຍກົງແກ່ວຽກງານທາງດ້ານມະນຸດສະທຳ.

ຢູ່ໃນທິດສະດະວັດທະນາສາດ, ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາສອງຝ່າຍ ແລະ ຫຼາຍຝ່າຍໄດ້ສະໜອງເງິນທຶນສຳລັບ
ການຄຸມຄອງຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສູງໄພພິບັດ ທີ່ລືການປັບຕົວກັບການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ ທີ່ລືການເຊື່ອມ
ໂຍງການຄຸມຄອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແບບຍືນຍົງ (ໂດຍຮູບແບບເຕັມໂຄງການ ທີ່ລື ເຊື່ອມເຂົ້າໃນອົງ
ປະກອບໃດໜຶ່ງຂອງໂຄງການທາງວຽກ) ທີ່ມີການພົວພັນເຖິງຂະແໜງກະສິກຳໂດຍກົງ ທີ່ລື ທາງອອມ.
ແຜນການຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ຖືກລະບຸໄວ້ໃນແຜນປະຕິບັດງານນີ້ ແມ່ນກຳລັງຢູ່ໃນຂະໜາດເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ຖືກ
ປະຕິບັດໂດຍຫຼາຍໂຄງການທີ່ໄດ້ມີການພັດທະນາເຄື່ອງມືສຳລັບການວາງແຜນ, ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການປູກ

ຈິດສຳນຶກກ່ຽວກັບການຄຸມຄອງພູດຜອນຄວາມສູງໄພພິບັດ ແລະ ການປັບຕົວກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

ຕາມເງອນໄຂທວໄປແລວ, ມັນມີບັນດາແຫຼ່ງທຶນສຳຄັນສຳລັບການຄຸມຄອງ ແລະ ການພູດຜອນຄວາມສູງໄພພິບັດ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

The Global Facility for Disaster Reduction and Recovery (GFDRR) ເປັນແຫຼ່ງທຶນດຽວທຳເລງໃນການໃຫ້ທຶນສຳລັບການພູດຜອນຄວາມສູງໄພພິບັດ.¹⁹

ແຜນງານຂອງ DIPECHO ແມ່ນພາລະບົດບາດຂອງ DG ECHO. ແຜນງານດານການເງິນຂອງ DIPECHO ຊຽງເລງໃສ່ແນວທາງພູມຖານຊຸມຊົນ (community-based approach) ຢູ່ໃນບັນດາຂົງເຂດທວໂລກທຳເກີດໄພພິບັດທຽບແຕ່ງ. ມີງົບປະມານຈຳນວນ 11 ລ້ານ ຢູໂຣ ທຳຖືກຈັດສັນໂດຍສະເພາະໃຫ້ແກ່ບັນດາປະເທດໃນພາກພື້ນອຳຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ໃນປີ 2013. ສຳລັບ ສປປ ລາວແລວ, DIPECHO ໄດ້ກຳນົດຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າ ຈະເລງໃສ່ຊຸມຊົນໃນຂນທອງຖນ ແລະ ບັນດາສະຖາບັນຕ່າງໆທີ່ມີຄວາມສູງສູງຕໄພພິບັດທ່າງທຳມະຊາດ.

ການເຊອມໂຍງການຄຸມຄອງ ແລະ ການພູດຜອນຄວາມສູງໄພພິບັດ ແລະ ການປັບຕົວກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດເຂົ້າໃນແຜນງານລະດັບຊາດແມ່ນໄດ້ສະທອນເຖິງໂອກາດໃນການໄດ້ຮັບແຫຼ່ງທຶນຮວມກັນ. ການໃຫ້ທຶນແກກິດຈະກຳ DRR ທຳມາຈາກແຫຼ່ງທຶນການປັບຕົວກັບດິນຟ້າອາກາດແມ່ນກຳລັງເພມສູງຂນ. ໂດຍລວມແລວ, ບັນດາຜູ້ໃຫ້ທຶນ ແລະ ແຫຼ່ງທຶນຂາງລຸມນແມ່ນໃຫ້ທຶນໂດຍແນໃສ່ການພູດຜອນຄວາມສູງໄພພິບັດເປັນພາງສວນ:

- Adaptation Fund (AF)
- Pilot Program for Climate Resilience (PPCR)
- Special Climate Change Fund (SCCF)
- Least Developed Countries Fund (LDCF)
- Germany's International Climate Initiative
- Global Climate Change Alliance (GCCA)
- International Climate Initiative (ICI)
- Japan's Fast Start Finance

(ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ODI: 2013, p. 20).

¹⁹ ການໃຫ້ທຶນຂອງລັດຖະບານຍຸປຸນ ແລະ ທະນາຄານໂລກແມ່ນກວມເອົາ 50 ສວນຮອຍຂອງທຶນທວໂລກ ສຳລັບການພູດຜອນໄພພິບັດ.

ນອກຈາກນີ້, ຍັງມີທະນາຄານຫຼາຍແຫ່ງທີ່ໃຫ້ເງິນສະໜັບສະໜູນກິດຈະກຳ DRR ໃນຂົງເຂດທຸກວາງຂວາງ. ໃນນັ້ນ, ບັນດາທະນາຄານທີ່ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນຫຼັກແມ່ນ ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ (ADB)/ກອງທຶນພັດທະນາອາຊີ (ASDF) ແລະ ທະນາຄານໂລກ-ສະມາຄົມພັດທະນາສາກົນ (ແຫລ່ງຂໍ້ມູນ: ODI: 2013)

7. Annexes

I. Basic Definitions of Terminology

Adaptation – Adaptation means the adjustment in the natural or human system in response to actual or expected climatic stimuli or their effects, which moderates harm and exploits beneficial opportunities (UNISDR 2009).

Capacity Development – The process by which people, organizations and society systematically stimulate and develop their capacities over time to achieve social and economic goals, including through improvement of knowledge, skills, systems, and institutions (UNISDR 2009).

Climate Change – Change observed in the climate on a global, regional or sub-regional scale caused by natural processes and/or human activity. Climate change adaptation is an adjustment in natural or human systems in response to actual or expected climatic stimuli or their effects, which moderates harm or exploits beneficial opportunities.

Contingency planning – A management process that analyses specific potential events or emerging situations that might threaten society or the environment and establishes arrangements in advance to enable timely, effective and appropriate responses to such events and situations (UNISDR 2009).

Coping capacity – The ability of people, organizations and systems, using available skills and resources, to face and manage adverse conditions, emergencies or disasters (UNISDR 2009).

Disaster – A serious disruption of the functioning of a community or a society, causing widespread human, material, economic or environmental losses that exceed the ability of the affected community/society to cope using only its own resources. Disasters are often classified according to their cause (natural or manmade) (UNISDR 2009).

Disaster risk – The potential disaster losses, in lives, health status, livelihoods, assets and services, which could occur to a particular community or a society over some specified future time period (UNISDR 2009).

Disaster Risk Management (DRM) - The systematic process of using administrative decisions, organization, operational skills and capacities to implement policies, strategies and coping capacities of the society and communities to lessen the impacts of natural hazards and related environmental and technological disasters. This comprises all forms of activities, including structural and non-structural measures to avoid (prevention) or to limit (mitigation and preparedness) adverse effects of hazards (UNISDR 2009).

Disaster risk reduction (DRR) - Activities to minimize vulnerabilities and disaster risks throughout a society, to avoid (prevention) or to limit (mitigation and preparedness) the adverse impacts of hazards, within the broad context of sustainable development. DRR

involves: (i) Risk awareness and assessment; (2) Knowledge development; (3) Public commitment and institutional frameworks; (4) application of multitude of measures, (5) Early warning systems, preparedness measures and reaction capacities (UNISDR 2009).

Disaster Risk Management and Disaster Risk Reduction (DRM) Disaster Risk Management a continuum of processes and actions related to Prevention, Mitigation, Preparedness, Response, Rehabilitation, and Reconstruction. Disaster Risk Reduction is a subset of DRM developing capacities and promoting policies, processes and actions with a focus on prevention, mitigation and better preparedness for response.

Prevention: Measures taken for the purpose of preventing natural or man-made phenomena from causing or giving rise to disasters or other emergency situations.

Mitigation: Measures taken to reduce the loss of life, livelihood and property by disasters, either by reducing vulnerability or by modifying the hazard where possible.

Preparedness: Measures taken to reduce the impact of disasters through the prior organising of systems to promptly and efficiently respond to them. Preparedness addresses actions in both the pre-disaster phase, for example, warning and evacuation, as well as the post-disaster phase.

Response: Actions carried out in a disaster situation with the objective to save lives, alleviate suffering and reduce economic losses.

Rehabilitation: The short-term repair of physical, social and economic damage – basically enough to get back on one's feet.

Reconstruction: The medium- and long-term repair of physical, social and economic damage, and the return of affected structures to a condition equal to or better than before the disaster.

Early warning system – The set of capacities needed to generate and disseminate timely and meaningful warning information to enable individuals, communities and organizations threatened by a hazard to prepare and to act appropriately and in sufficient time to reduce the possibility of harm or loss (UNISDR 2009).

Hazard – A potentially damaging physical event, phenomenon and or human activity, which may cause the loss of life or injury, property damage, social and economic disruption or environmental degradation (UNISDR 2009).

Natural Hazard – Natural processes or phenomena occurring in the biosphere that may constitute a damaging event (UNISDR 2009).

Land-use planning – The process undertaken by public authorities to identify, evaluate and decide on different options for the use of land, including consideration of long term economic, social and environmental objectives and the implications for different communities and interest groups, and the subsequent formulation and promulgation of plans that describe the permitted or acceptable uses (UNISDR 2009).

Recovery – The restoration, and improvement where appropriate, of facilities, livelihoods and living conditions of disaster-affected communities, including efforts to reduce disaster risk factors.

Resilience – The ability of a system, community or society exposed to hazards to resist, absorb, accommodate to and recover from the effects of a hazard in a timely and efficient manner, including through the preservation and restoration of its essential basic structures and functions (UNISDR 2009).

Response – The provision of emergency services and public assistance during or immediately after a disaster in order to save lives, reduce health impacts, ensure public safety and meet the basic subsistence needs of the people affected (UNISDR 2009).

Risk – The probability of harmful consequences, or expected loss (of lives, people injured, property, livelihoods, economic activity disrupted or environment damage) resulting from interactions between natural or human induced hazards and vulnerable conditions. Conventionally, risk is expressed by the equation $\text{Risk} = \text{Hazard} \times \text{Vulnerability}$ (UNISDR 2009).

Sustainable Development – Development that meets the needs of the present without compromising the ability of future generations to meet their own needs (UNISDR 2009).

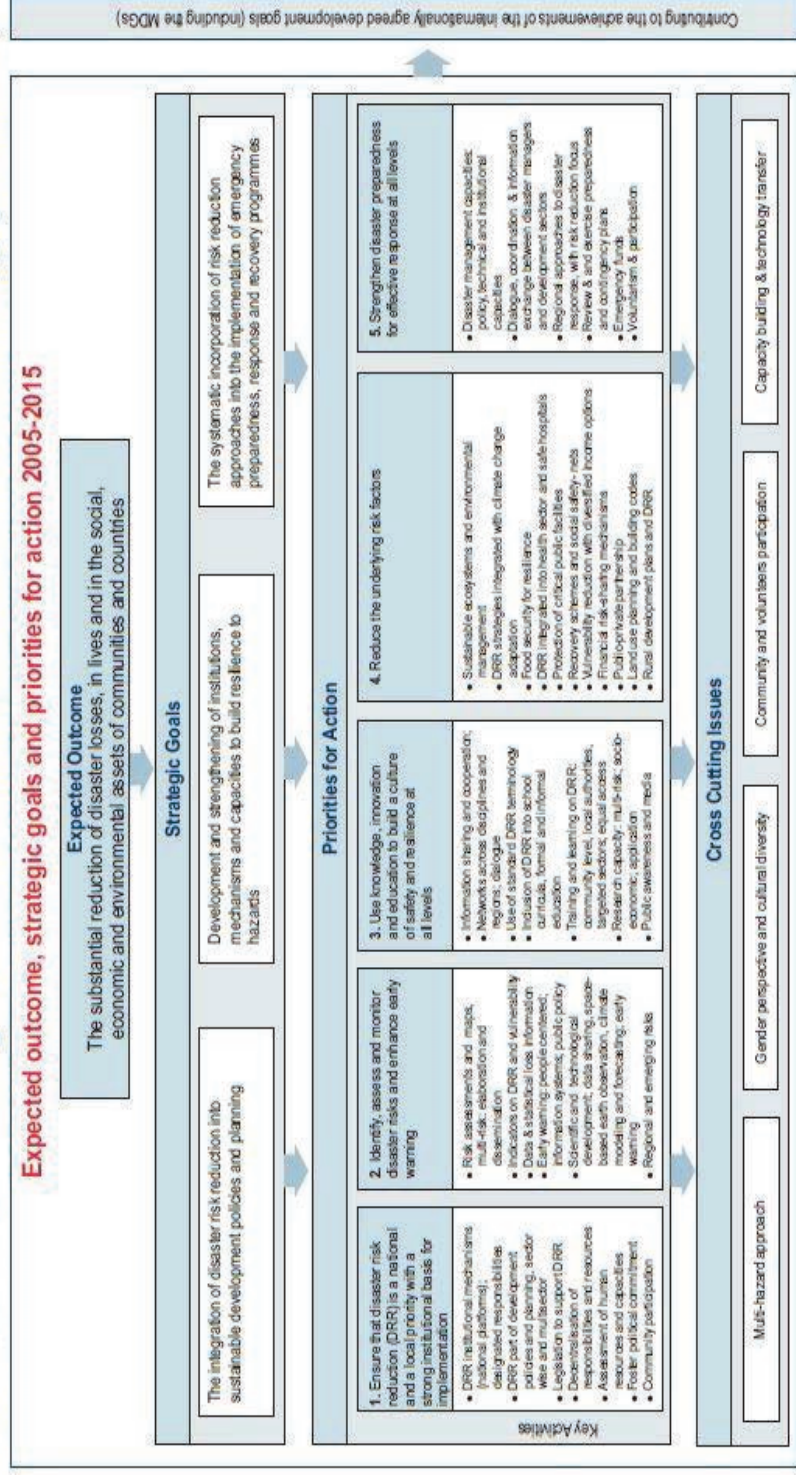
Vulnerability – The characteristics and circumstances of a community, system or asset that make it susceptible to the damaging effects of a hazard (UNISDR 2009).

II. Hyogo Framework for Action (HFA) 2005-2015 Summary Chart

SUMMARY of the Hyogo Framework for Action 2005-2015: Building the Resilience of Nations and Communities to Disasters (Hyogo Framework)

Expected outcome, strategic goals and priorities for action 2005-2015

DRR= disaster risk reduction

www.unisdr.org

III. List of on-going or recently completed projects related to DRRM/CCA in Lao PDR

Org/donor	Project Title	Geographic coverage	National Counterpart	Project Period	Relevance for PA (and key area)	Link
UNDP	Improving the Resilience of the Agriculture Sector to Climate Change (IRAS)	Sayaboury: Phiang & Paklai Districts; Savannakhet: Outhumphone & Champhone Districts	NAFRI	05/2011-12/2015	PA1 and 3 (DRR/CCA/Agriculture)	http://www.la.undp.org/content/lao_pdr/en/home/operations/projects/environment_and_energy/IRAS.html
UNDP	Support to Integrated Irrigated Agriculture in 2 Districts of Bolikhamxay	Bolikhamxay Province: Bolikhan and Viengthong Districts	MAF	06/2012-06/2015	PA 4 and 5 (Rehabilitation and building-back better, Irrigation)	http://www.la.undp.org/content/lao_pdr/en/home/operations/projects/environment_and_energy/integrated_irrigated_agriculture_bolikhamxay.html
UNDP	Integrated Disaster and Climate Risk Management Project in Lao PDR	Xaybouly and Xiengkhouang (Phase I) expand to Vientiane and Bolikhamxay (Phase II)	DDMCC, MoNRE	05/2013 - 12/2015	PA 2,3, 4,5 (Linking effective recovery and CCA)	http://www.undp.org/content/lao_pdr/en/home/presscenter/pressreleases/2013/10/07/new-project-to-strengthen-disaster-risk-management-in-lao-pdr/
UNDP	Effective Governance for small-scale rural infrastructure and disaster preparedness in a changing climate (NAPA follow up project 2)	Sekong, Saravane	MONRE; MOHA through GPAR Secretariat	05/2013-05/2016	PA 4 (Mitigation and Prevention, Irrigation)	http://www.undp-alm.org/projects/lcdf-effective-governance-small-scale-rural-infrastructure-and-disaster-preparedness
UNOPS/ADPC	Implementation of Desinventar Database in Laos	Phongsaly, Bokeo, Oudomxay, Luangprabang, Houaphan	NDMO	08/2010 06/2011	PA2/3 (EWS)	http://www.adpc.net/2012/Info/Project.asp?PageID=239
GFDRR/ADPC	Operationalizing Strategic Plan for Disaster Management (OSPDM) in Lao PDR	National and provincial level	MONRE (WREA) NDMO	06/2010-08/2012	P 1, 2 (Institutionalization process and improving EWS)	http://www.adpc.net/v2007/Downloads/2010/Oct/OSPDM-Project%20Brief_14Oct.pdf

UNISDR/ ADPC	Strengthening Institutional Capacity for the Development of the Lao PDR National Assessment Report (LNAR-2012) on Disaster Risk Reduction	National Level	NDMO	03/2012-12/2012	PA1/2/3 (Institutionalization of DRR)	http://www.adpc.net/2012/Info/Project.asp?PageID=320
WB/ADPC	Mainstreaming Disaster and Climate Risk Management into Investment Decisions		MPI, MPWT	11/2011-01/2015	PA 1 and 4 (Mitigation and Prevention, Irrigation)	http://www.worldbank.org/projects/p129182/lao-pdr-mainstreaming-disaster-climate-risk-management-investment-decisions?lang=en&tab=overview
WFP and Save the Children led NGO consortium	Strengthening Disaster Risk Management Systems and Capacities in Lao PDR	Luang Prabang, Odomxay, Bolikamxay, Bokeo, Xieng Khouang Provinces	Local Governments	2013-2015	PA 3, 4 and 5 (Community preparedness and DRR in schools)	http://www.wfp.org/news/news-release/wfp-and-ministry-natural-resources-and-environment-renew-commitment-disaster-prepa
WFP	Assistance to Food Insecure Households Affected by Multiple Livelihood Shocks		MLSW, MCTPC,	2011		http://www.wfp.org/content/assistance-food-insecure-households-affected-multiple-livelihood-shocks
WFP	Assistance to Food-Insecure Households in Transition			2011		http://www.wfp.org/content/assistance-food-insecure-households-transition
ADB	Greater Mekong Sub region East-West Economic Corridor Agriculture Infrastructure Sector Project (formerly Rural Access Improvement Project Along the EWEC).	Savannakhet and Saravane	MAF, PAFOs	01/ 2014–12/2021	PA 4 (Irrigation infrastructure with CCA adaptation potential)	http://www.adb.org/projects/44138-022/main
ADB	Northern Rural Infrastructure Sector Project	Bokeo, Luang Namtha, Oudomxay, and Phongsaly	MAF, PAFOs	03/2011–02/2017	PA 4 (Irrigation infrastructure with CCA potential)	http://www.adb.org/projects/documents/northern-rural-infrastructure-development-sector-project-1
ADB	Greater Mekong Subregion Flood and Drought Risk Management and Mitigation Project	Vientiane Capital	Department of Irrigation (DoI), MAF	Aug2012-Mar2019	PA 4 (Agriculture, Irrigation sector)	http://www.adb.org/projects/documents/gms-flood-drought-risk-management-mitigation-project-lao-vie-rfp
ADB/IFAD	Northern Region Sustainable Livelihoods through Livestock Development Project	18 priority poor districts in Luang Prabang, Xieng Khouang, Luang Namtha, Bokeo, and Huaphanh		12/2006- 03/2014	PA 4 (Livestock, value chains)	http://www.adb.org/projects/35297-013/main ; http://www.ifad.org/gbdocs/eb/89/e/EB-2006-89-R-24-Rev-1.pdf

ADB/IFAD	The Sustainable Natural Resource Management and Productivity Enhancement Project (SNRMPEP)	Savannakhet, Champasak, Salavan, Attapeu and Sekong	MAF	2009-2015	PA 4 (Rural Development)	http://www.adb.org/projects/37579-012/main
IFAD	Climate adaptation tools to help farmers in South and Southeast Asia	Indonesia, Lao PDR, Bangladesh	IRI, NAFRI	approved 2012	PA 3 (Extension services)	http://iri.columbia.edu/docs/features/2013_spotlight_features/iri_to_develop_climate_adaptation_tools_to_help_farmers_in_south_and_southeast_asia.html
IFAD/FAO	Pro-poor Policy Approaches to Address Risk and Vulnerability at the Country Level (FAO-1286)	Cambodia, Laos, Nepal, Viet Nam	NAFRI, MAF	2011	PA 1 and 2 (Policy advice for climate risk across sectors)	http://asia.ifad.org/web/cambodia/projects
FAO	Support to the EC Programme on Linking Information and Decision Making to Improve Food Security for Selected Greater Mekong Sub regional Countries	Vientiane Capital	DOPC, MAF	01/2009-12/2012	PA 1 and 2 (Agriculture sector- Food security)	http://www.fao.org/fileadmin/user_upload/oed/docs/GCPRAS247EC_2012_EH.pdf
FAO	Emergency assistance to restore the livelihoods of vulnerable farming families affected by floods in Khammouan, Savannakhet and Champassack Provinces in Lao PDR	Khammouan, Savannakhet and Champassack	MAF	02/2012-03/2013	PA5	
FAO	The Promotion of home gardens for enhanced food and nutrition security in Northern upland areas affected by multiple hazards	Luang Namtha	MAF	02/2012- 10/2013	PA 14	
MRC	Climate Change Adaptation Initiative	Mekong Region	Partner in Lao PDR: MONRE, MAF	2011-2015	PA 4 (Climate Change adaptation options)	http://www.mrcmekong.org/assets/CCA-2011-2015-documentFinal.pdf
MRC/ ADPC (GIZ)	Flood Management & Mitigation Programme	Mekong Region		2011-2015	PA 4 (Flood risk management and mitigation practices)	http://www.mrcmekong.org/assets/Publications/Programme-Documents/FMMP-2011-2015-Programme-Documents-Volume-1-file-date-21042011.pdf
Government of Germany	Climate Protection Through Avoided Deforestation	Houaphanh and Xayabouly Provinces	Department of Forestry (DoF), MAF	03/2010-12/2017	PA 4 (Forestry Sector)	http://www.forestcarbonasia.org/wp-content/uploads/2011/10/ClipAD-Project-Documents-Final-100823.pdf

GIZ	Integrated nature conservation and sustainable management of resources in the Hin Nam No region	Hin Nam No Region	MONRE	2011 to 2016	PA 4 (NRM and conversation, biodiversity, forestry_	http://www.giz.de/en/worldwide/17453.htm
GIZ	Environmental education to cope with climate change in Laos		DEQF, MONRE	2012 to 2014	PA 3 (Climate change, knowledge, education, awareness)	http://www.giz.de/en/worldwide/17458.htm
GIZ	Promoting rural microfinance services		Bank of the Lao PDR	2011 to 2014	PA 1 and 4 (Microfinance)	http://www.giz.de/en/worldwide/17492.htm
ACIAR	Developing Multi-Scale climate change adaption strategies for Framing Communities in Cambodia, Lao PDR, Bangladesh and India	Champhone, Outhoumphone Districts, Savannakhet Province	Provincial Agriculture and Forestry Office (PAFO)	04/2010-06/2014	PA 1, 2,4 (Adaptation through Policy programming, and delivery in agriculture)	http://aciar.gov.au/project/lwr/2008/019 ; www.nafri.org.la/.../project.../676-nafri-acca-2013-agro-climate-advisory-in-lao-pdr-
ACIAR	Teak-based agroforestry systems to enhance and diversify smallholder livelihoods in Luang Prabang province of Lao PDR		NAFRI, Souphanavong University, Northern Agriculture and Forestry College	06/2013-11/2017	PA 4 and 3 (Forestry sector, Extension services, rural development)	http://aciar.gov.au/project/fst/2012/041
France	Community Ecology of Rodents and their Pathogens in South-East Asia, Effects of Biodiversity Changes	Luang Prabang, Khammouane and Champasak	Provincial Agriculture and Forestry Office (PAFO)	06/2008-06/2012	PA 4 (Pest Control)	http://www.ceropath.org/
Triangle Generation Humanitaire	Assistance to rural vulnerable populations affected by Haima typhoon in Hinboon District, Khammouane Province, Lao PDR	Khammouane: Hinboon		06/2012-03/2013	PA 1, 3, 4 (Disaster Preparedness, Social Welfare and agricultural production)	http://www.directoryofngos.org/pub/project.php?id=612
Caritas Luxembourg in Lao PDR	From Vulnerability to Resilience (V2R)	Xiangkhouang: Thathoum		01/2011-12/2014	PA 1,4,5 (Food Security, Irrigation, Livestock Production, NTFP, Organic Agriculture, Training, Preparedness)	http://www.directoryofngos.org/pub/project.php?id=522

Health Poverty Action (HPA)	Community-Based Disaster Management in Attapeu province (DIPECHO)	Attapeu: Sanxay, Samakkeuxay, Phouvong	07/2012-12/2013	PA 1,4,5 (Disaster Preparedness, Risk Behavior Awareness & Education, Community Development Training)	http://ec.europa.eu/echo/files/funding/decisions/2012/HIPs/DIPECHO_sea_annex.pdf
Croix-Rouge Francaise (CRF) (ECHO)	Recovery and Resilience for Flood Affected Communities - Khammouane (LA119)	Khammouane: Boualapha	06/2012-06/2013	PA 5 (Food security, Agriculture, Disaster Preparedness, Emergency Relief)	http://www.director.vofnigos.org/pub/project.php?id=580
Save the Children-AusAid/ADPC	Sayaboury Integrated Hazard Mitigation Project (SIHMP)	Xayaboury: Xienghone, Xayaboury	07/2007-09/2012	Priority Area 1, 2, 4 and 5 (Mainstreaming DRR, Institutional Capacities on sub national level)	http://www.director.vofnigos.org/pub/project.php?id=449
World Vision Lao PDR (WVL)	Ngommalath Area Development Program (LAO - 194637)	No area confirmed	10/2010-09/2025	PA 3,4 (Disaster Preparedness, Emergency & HR Training, Emergency Relief)	http://www.director.vofnigos.org/pub/project.php?id=608
Welthungerhilfe / German Agro Action (WHL/GAA)	Poverty Reduction and Food Security in Muang Sèpon, Savannakhet Province (Lao 1031)	Savannakhet: Sèpone	01/2012-07/2014	PA 4 (Disaster Preparedness, Emergency)	http://www.director.vofnigos.org/pub/project.php?id=531
Oxfam Belgium	Building disaster prepared and resilient communities in Kasi District, Vientiane Province	10 villages in Kasi District	07/2010-10/2011	PA 4, 5 (Disaster preparedness)	http://www.alnap.org/resource/7959.aspx

IV. List of available studies on DRM/CCA and related fields in Lao PDR

Study Title	Author/Implement Agency	Regional/ or country specific	Date	Relevance for Priority Area (PA)	Link
Managing Climate Change Risks for Food Security in Lao PDR	FAO	Lao PDR	Jul-11	PA 1 and 2	http://www.foodsec.org/fileadmin/user_upload/eufao-fsldm/docs/Lao%20PDR%20-%20RIMES%20%202011-07%20Managing%20Climate%20Change%20Risks%20for%20Food%20Security%20copy.pdf
Food and Nutrition Security Atlas	WFP	Lao PDR	Sep-13	PA 1 and 2	http://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resource/Food%20and%20Nutrition%20Security%20Atlas%20-%20Laos%20PDR%20September%202013.pdf
Emergency Food Security Assessment in Northern Laos	WFP	Lao PDR	Nov-09	PA 5	http://home.wfp.org/stellent/groups/public/documents/eng/wfp219971.pdf
Mainstreaming of Disaster Risk Reduction in the Education Sector in the Lao PDR	ADPC (UNDP, EU, NDMO, MoE)	Lao PDR	Apr-08	PA 3	http://www.adpc.net/2007/programs/drms/PROGRAMS/Mainstreaming%20DRR/Download%20a%20%20281%29.pdf
UNICEF communication for development support to public health preparedness and disaster risk reduction in East Asia and the Pacific: A review	UNICEF	East Asia	Jul-13	PA 1 and 4	http://www.unicef.org/eaproc/Communkaitlin_for_development_support_to_public_health_preparedness.pdf
Water, Sanitation, and Hygiene, Annual Report	UNICEF	Global	May-13	PA 1 and 4	http://www.unicef.org/wash/files/2012_WASH_Annual_Report_14August2013_revision_%281%29.pdf
Protecting Asia's Most Vulnerable - WFP and Social Safety Nets in Asia	WFP	Asia		PA 1 and 4	http://www.wfp.org/content/protecting-asia%2%80%99s-most-vulnerable-wfp-and-social-safety-nets-asia
Building Resilience on a Fragile Continent - WFP and Climate Change in Asia	WFP	Asia	Jan-13	PA 1 and 4	http://www.wfp.org/content/building-resilience-fragile-continent-wfp-and-climate-change-asia
Lao People's Democratic Republic - Follow-up Emergency Food Security Assessment	WFP	Lao PDR	Jun-11	PA 5	http://www.wfp.org/content/lao-pdf-follow-emergency-food-security-assessment-june-2011
Developing a national Risk Profile of Lao PDR	ADPC (UNDP)	Lao PDR		PA 2	http://www.groweb.org/groweb/sites/default/files/National%20Hazard%20Profile%20Laos%200raft.pdf
National Assessment Report on DRR (Linkages between Poverty and Disaster Risk)	ADPC/NDMO	Lao PDR	2012	PA 1-5	http://www.adpc.net/2012/Category/Documents/DocumentDB/Publication-L-NARreportWEB.pdf

Climate Risk and Country Profile	GFDRR	Lao PDR	Apr-11	PA 2	http://sdwebx.worldbank.org/climateportal/b/doc/GFDRRCountryProfiles/wb_gfdr climate_change_country_profile_for_LAO.pdf
TYPHOON HAIMA IN THE LAO PEOPLE'S DEMOCRATIC REPUBLIC Joint Damage, Losses and Needs Assessment – August, 2011	Lao Government with support of several International Organizations	Lao PDR	Aug-11	PA 5	http://www.gfdr.org/sites/gfdr.org/files/Haima_JDUNA_Report.pdf
The Climate Change Impact and Adaptation (CCIA) Study for the Lower Mekong Basin (LMB),	USAID Mekong ARCC Program	Mekong/Sa vannkhet	Sep-13	PA 2 and 4	http://www.mekongarcc.net/sites/default/files/mekongarcc_draft_synthesis_report.pdf http://www.mekongarcc.net/resource/pot-climate-change-hotspot-identification?page=1&tag_country=69&resource_search=1
Climate change and water resources in the Lower Mekong River Basin: putting adaptation into the context	Journal of Water and Climate Change	Mekong river basin	Jan-10	PA 4	http://www.watrg.fr/wp-content/uploads/2012/10/ClimateWater.pdf
Impact of climate change on sediment yield in the Mekong River basin: a case study of the Nam Ou basin, Lao PDR	Hydrol. Earth Syst. Sci., 17, 1–20, 2013	Nam Ou basin, Lao PDR	Jul-13	PA 4	http://www.hydrol-earth-syst-sci.net/17/1/2013/hess-17-1-2013.pdf
Study on Potential Impacts of Climate Change on Land Use in the Lao PDR	International Center for Tropical Agriculture	Lao PDR	Jul-10	PA 2 and 4	http://landportal.info/sites/default/files/june_2010_cc_land_use_change_dia_logtz_-_j.pdf
Feasibility Study for a National Programme to Manage Slope Stability	DFID	Lao PDR	Sep-08	PA 1 and 4	http://r4d.dfid.gov.uk/Output/7178887/
Improving Rice Based Upland Cropping Systems for the Lao PDR/Participatory varietal selection: Lessons learned from the Lao upland programme	NAFRI/IRRI	Lao PDR		PA 4	http://bad.netri.org/ba/fulltext/LAD010320040560.pdf
Participatory Variety Selection (PVS) to Assess Farmer Preferences of Traditional Glutinous Rice Varieties in The Lao PDR	NAFI in collaboration with several research partners	Lao PDR	Jan-06	PA 4	http://aps.kku.ac.th/ka/pdr_cdm?filename=KA%2034_03_003-Participatory.pdf&id=70&track=84
Country Analysis Report 2012-1015: Analysis to inform the selection of priorities for the next UN Development Assistance Framework (UNDAF) 2012-2015	UN in the Lao PDR	Lao PDR	2012	PA 1	http://www.undp.org/content/dam/undp/docs/Legal/Legal%20Framework/LNDP-LA_CAR_2012_2015.pdf

V. List of developed tools with relevance for DRRM/CCA and Lao PDR

Category	Title	Geographical Scope	Agency	Date	Availability
Booklet	Impacts of climate change and development on Mekong flow regimes: First assessment – 2009	Mekong Region	MRC	Feb-11	http://www.mrcmekong.org/assets/Publications/report-management-develop/MRC-IM-No4-impacts-of-climate-change.pdf
Guideline	Knowledge base on benefit sharing	Mekong Region	MRC	May-11	http://www.mrcmekong.org/assets/Publications/Manuals-and-Toolkits/knowledge-base-benefit-sharing-vol1-of-5-Jan-2012.pdf
Booklet	Review of climate change adaptation methods and tools	Mekong Region	MRC	Dec-10	http://www.mrcmekong.org/assets/Publications/technical/Tech-No34-Review-of-climate-change.pdf
Booklet	Adaptation to climate change in the countries of the Lower Mekong Basin	Mekong Region	MRC	Sep-09	http://www.mrcmekong.org/assets/Publications/report-management-develop/MRC-IM-No1-Adaptation-to-climate-change-in-LMB.pdf
Training Manual	Manual for Training Trainers in Integrated Water Resources Management in the Mekong Basin	Mekong Region	MRC	Jan-12	http://www.mrcmekong.org/assets/Publications/Manuals-and-Toolkits/Bgp-Training-Manual-final-2011-update260112.pdf
Database	TECA	Global	FAO		http://teca.fao.org/
Database	Lao Agriculture Database	Lao PDR	NAFRI		http://lad.nafri.org.la/about.php
Database	Decide	Lao PDR	MAF		http://www.decide.la/en/
Database	Disinventar	Lao PDR	MONRE	2007	
Assessment Tool	DRM system analysis	not country specific	FAO		ftp://ftp.fao.org/docrep/fao/010/a1504e/a1504e00.pdf
Guidelines and Tools	Assessment of Disaster Risk Management (DRM) Guidelines and Tools	not country specific	GTZ/ICLEI	Mar-07	http://www.preventionweb.net/files/8808_ICLEIDRMToolsreport.pdf
Handbook/g uideline	Handbook for estimating the socio-economic and environmental effects of disasters	Global	WB	Jan-03	http://www-wds.worldbank.org/external/default/main?pagePK=64187835&plPK=64187936&theSitePK=523679&siteName=WDS&menuPK=64187283&callBack=&report=47583
M&E methodology	Tool for the evaluation of Performance of Veterinary Services (PVS)	Lao PDR	OIE	Sep-11	http://www.oie.int/fileadmin/Home/eng/Support_to_OIE_Members/pdf/PVS-FU_Report-Lao.pdf

Definitions	Glossary of Terms and Definitions on Climate Change and Adaptation in Lao	Global	MRC	Jan-13	http://www.mrcmekong.org/assets/Publications/glossaries/Glossary-of-Terms-and-Definitions-on-CCA-Lao-16072013.pdf
Definitions	Terminology on DRR	Global	UNISDR	2009	http://www.unisdr.org/we/inform/terminology
Video	How to Design A Climate Change Adaptation Programme: Lao PDR	Lao PDR	UNDP	2012	http://www.youtube.com/watch?v=8eUm1JCQic8
Video	Fighting climate change in Laos Global Ideas	Lao PDR	Dialogue worldwide	Jan-12	
Video	Baseline Video: Improving Climate Resilience in Lao PDR (English subtitles)	Lao PDR	UNDP	Sep-13	http://www.youtube.com/watch?v=hqzGJLlqAI
Video	Baseline Video Improving Climate Resilience in Lao PDR	Lao PDR	UNDP	Oct-13	http://www.youtube.com/watch?v=yck5_npIECg
Video	What we can do to deal with Climate Change	Lao PDR	MRC	Feb-11	http://www.youtube.com/watch?v=OhmxDd5-Fbw
Video	Climate Change and Adaptation Initiative	Lao PDR	MRC	Feb-11	http://www.youtube.com/watch?v=v1aDkiBikTA
Video	What is Climate Change?	Lao PDR	MRC	Feb-11	http://www.youtube.com/watch?v=yInb5P6BnQ
Video	Climate Change affects people living in the Mekong River Basin (Laos)	Lao PDR	MRC	11-Feb	http://www.youtube.com/watch?v=pUUPMYbDeYE
Video	GPDR13 IGNITE Stage: Lao PDR: national disaster database and national assessment report on DRR	Lao PDR	UNISDR	May-13	http://www.youtube.com/watch?v=ldC6dkl3Ly8
Video	Several more interviews Mekong ARCC	Lao PDR	Mekong ARCC	Jul-13	http://www.youtube.com/results?search_query=Mekong+ARCC+ +Lower+Mekong+Climate+Impact+and+Adaptation+Study&sm=3
Video	[Laotian] WISDOM 2 Video - A German-Vietnamese Initiative	Mekong Delta	DLR	Feb-13	http://www.youtube.com/watch?v=qofaMMRcVfk
Video	Quality investments from Lao PDR: organic contract farming in Patxong province (Short version)	Lao PDR	UNDP	Jun-13	http://www.youtube.com/watch?v=EjilULxxnzTY
Video	Laos - Fighting to Save Its Forests Global 3000	Lao PDR	Dialogue worldwide	Jan-12	http://www.youtube.com/watch?v=g6pCCmiams

VI. References

Asian Disaster Preparedness Center together with the Public Work and Transport Institute (PTI) and National Disaster Management Office (NDMO) and UNDP Lao PDR Country Office: A National Risk Profile of Lao PDR 2010, November 2010.

Asian Disaster Preparedness Center: Operationalizing Strategic Plan for Disaster Management and institutional strengthening on disaster management in Lao PDR (2010-2012) (Report).

ASEAN Agreement on Disaster Management and Emergency Response: Work Programme for 2010 – 2015.

Government of Lao PDR: Strategy on Climate Change of the Lao PDR, March 2010.

Government of Lao PDR: National Adaptation Programme of Action to Climate Change, April 2009.

Government of Lao PDR: National progress report on the implementation of the Hyogo Framework for Action, August 2008.

Government of Lao PDR: National progress report on the implementation of the Hyogo Framework for Action, August 2008.

Government of Lao PDR: National progress report on the implementation of the Hyogo Framework for Action 92009-2011), May 2011.

Government of Lao PDR: Lao Census of Agriculture 2010/11.

Government of Lao PDR: Decree on the Establishment and Operation of the Ministry of Natural Resources and Environment (MoNRE), November 2011.

Government of the Lao PDR with support from the ADB , ADPC, FAO , GFDRR, Save the Children, UNDP, UNFPA, UNICEF, UN-HABITAT, WFP, WHO, World Bank, World Vision, and WSP: Typhoon Haima in the Lao PDR- Joint Damage, Losses and Needs Assessment – August, 2011.

Inter-Agency Standing Committee of Lao PDR: Inter-Agency Contingency Plan, February 2013.

Kellet, J.; Caravan, A. (Overseas Development Institute): Financing Disaster Risk Reduction- a 20 year story if international aid, September 2013.

Ministry of Agriculture and Forestry: Agricultural Investment Plan 2011 to 2015 (Draft), September 2010.

Ministry of Agriculture and Forestry: Agricultural Master Plan 2011 to 2015 (Final Draft), September 2010.

Ministry of Agriculture and Forestry: Strategy for Agricultural Development 2011 to 2020, (Final Draft) September 2010.

Ministry of Labour and Social Welfare: Strategic Plan On Disaster Risk Management in Lao PDR 2020, 2010, April 2003.

Ministry of Labour and Social Welfare (National Disaster Management Office): Lao PDR National Assessment Report on Disaster Risk Reduction (2012)- Linkages between Poverty and Disaster Risk, 2012.

Ministry of Labour and Social Welfare (National Disaster Management Office): Draft National Disaster Management Plan 2012 – 2015, April 2011 (and unofficial action matrix of draft Version 2013).

Ministry of Natural Resources and Environment (Department of Disaster Management and Climate Change): Action Plan on Climate Change of Lao PDR for Unofficial) 2020-2013 .2013 ,(Draft

Ministry of Planning and Investment: The Seventh Five-Year National Socio-Economic Development Plan (2011-2015), November 2011.

Department of Meteorology and Hydrology (Ms. Oudomcit, Boua Ngeun): Disaster Management System in Lao PDR, Vientiane.

United Nations Office for Disaster Risk Reduction (UNISDR) Terminology on Disaster Risk : .2009 ,Reduction

World Bank, United Nations Office for Disaster Risk Reduction (UNISDR), the National Hydrological and Meteorological Services (NHMS) and the World Meteorological Organization (WMO). Country Assessment Report for Lao PDR- Strengthening of Hydrometeorological Services in Southeast Asia, 2012.

World Bank Group: Vulnerability, Risk Reduction, and Adaptation to Climate Change, 2011.

World Food Programme: Food and Nutrition Atlas of Lao PDR, September 2013.

World Food Programme: VAM food security analysis- mapping of flood affected areas, November 2013.

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ກະຊວງ ກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້

2302
ເລກທີ _____/ກປ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ... 04 NOV 2013

ຂໍ້ຕົກລົງ

ຂອງລັດຖະມົນຕີ

ວ່າດ້ວຍການແຕ່ງຕັ້ງທີມງານວິຊາການ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ TCP/LAO/3401
ກ່ຽວກັບການສ້າງແຜນດຳເນີນງານ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ ຕໍ່ຂະແໜງ ກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້.

- ອີງຕາມດຳລັດຂອງ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ສະບັບເລກທີ 262/ນຍ, ລົງວັນທີ 28/06/2012 ວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງ ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້.
- ອີງຕາມຂໍ້ຕົກລົງຂອງລັດຖະມົນຕີວ່າດ້ວຍການແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຮັບຜິດຊອບປ້ອງກັນ, ຄວບຄຸມ ແລະ ຊຸກຍູ້ການແກ້ໄຂຜົນກະທົບ ຫຼັງໄພພິບັດຂອງກະຊວງ ກປ, ສະບັບເລກທີ 2009/ກປ, ລົງວັນທີ 07/10/2013.
- ອີງຕາມໃບສະເໜີຂອງກົມແຜນການ ແລະ ການຮ່ວມມື, ສະບັບເລກທີ 5122/ກຜຮ, ລົງວັນທີ 15/10/2013.
- ອີງຕາມການຄົ້ນຄວ້າແລະ ນຳສະເໜີຂອງກົມຈັດຕັ້ງແລະ ພະນັກງານ, ສະບັບເລກທີ 3651/ກຈພ, ລົງວັນທີ 16/10/2013.

ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຈຶ່ງຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1. ແຕ່ງຕັ້ງທີມງານວິຊາການ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ TCP/LAO/3401 ກ່ຽວກັບການສ້າງແຜນດຳເນີນງານ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ ຕໍ່ຂະແໜງ ກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້. ລາຍລະອຽດມີດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ທ່ານ ສະຫວັນ ຫານພິມ	ຮອງຫົວໜ້າກົມແຜນການ ແລະ ການຮ່ວມມື	ເປັນຫົວໜ້າ
2. ທ່ານ ຄຳລຽນ ນໍລະສິງ	ຮອງຫົວໜ້າພະແນກແຜນການ, ກົມແຜນການ ແລະ ການຮ່ວມມື	ເປັນຮອງ
3. ທ່ານ ປົວຈັນ ສີຫາວົງ	ຮອງຫົວໜ້າພະແນກພັດທະນາຊຸມນະພາບ ແລະ ການລະບາຍ, ກົມຊຸມລະບາຍ	ເປັນຄະນະ
4. ທ່ານ ຄຳພຸວຽງ ຜຸຍສິມບັດ	ຮອງຫົວໜ້າພະແນກແຜນການ ແລະ ການຮ່ວມມື, ກົມສົ່ງເສີມ ກະສິກໍາ ແລະ ສະຫະກອນ	ເປັນຄະນະ
5. ທ່ານ ນິລັນ ສິມວິຈິດ	ຫົວໜ້າຂະແໜງສະຖິຕິ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ພະແນກແຜນການ, ກົມລົງສັດ ແລະ ການປະມົງ	ເປັນຄະນະ
6. ທ່ານ ຫຼົງຫຼ້ອງ ສິດທິໄຊ	ຫົວໜ້າຂະແໜງແຜນການ, ກົມປູກຝັງ	ເປັນຄະນະ
7. ທ່ານ ນ. ນິບົມ ໂດຍຕີ	ວິຊາການ, ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າ ກປ ແຫ່ງຊາດ	ເປັນຄະນະ
8. ທ່ານ ພິລະໄຊ ມະນີລັກ	ວິຊາການ, ກົມປ່າໄມ້	ເປັນຄະນະ
9. ທ່ານ ແຫຄຳ ສີສຸວັນ	ວິຊາການ ກົມແຜນການ ແລະ ການຮ່ວມມື	ເປັນຄະນະ
10. ທ່ານ ບຸນສີ ນັນທະພອນ	ວິຊາການ ກົມແຜນການ ແລະ ການຮ່ວມມື	ເປັນຄະນະ
11. ທ່ານ ວິໄລຄຳ ລາດສະອາດ	ວິຊາການ ກົມສັງຄົມສົງເຄາະ, ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ	ເປັນຄະນະ

12. ທ່ານ ສຸລິນ ກຸສິນສະຫວັດ

ຮອງຫົວໜ້າກອງທຸມອາກາດ ແລະ ອຸຕຸກະເສດກົມອຸຕຸນິຍົມ ແລະ
ອຸທິກກະສາດ, ກົມອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ເປັນຄະນະ

13. ທ່ານ ກ້າ ໄຊຊະນະ

ວິຊາການ ກົມຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາ
ກາດ, ກົມອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ເປັນຄະນະ

ມາດຕາ 2. ມອບໃຫ້ກົມແຜນການ ແລະ ການຮ່ວມມື, ບັນດາທ່ານທີ່ໄດ້ຮັບການຕົກລົງແຕ່ງຕັ້ງຕາມມາດຕາ 1 ຈຶ່ງປະສານ
ສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ.

ມາດຕາ 3. ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນນຳໃຊ້ໄດ້ນັບແຕ່ວັນລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

3/4, ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້

ບ່ອນນຳສົ່ງ :

- ກົມຈັດຕັ້ງ ແລະ ພະນັກງານ	1 ສະບັບ
- ກົມແຜນການ ແລະ ການຮ່ວມມື	1 ສະບັບ
- ກົມກ່ຽວຂ້ອງ ພາກສ່ວນລະ	1 ສະບັບ
- ທ່ານທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ທ່ານລະ	1 ສະບັບ
- ຕົ້ນມືງານ	1 ສະບັບ

ດຣ. ດີ ພິມມະສັກ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

-----000-----

ກະຊວງ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້
ກົມແຜນການ ແລະ ການຮ່ວມມື

---5 1 2 2

ເລກທີ _____/ຜກຮ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ . . 1.5 .OCT. 2013

ຮຽນ: ທ່ານ ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້
ໂດຍຜ່ານ: ທ່ານ ຫົວໜ້າ ກົມຈັດຕັ້ງ ແລະ ໝະນັກງານ

ເລື່ອງ: ຂໍອະນຸມັດແຕ່ງຕັ້ງ ຄະນະໜ່ວຍງານວິຊາການ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂຄງການ
TCP/LAO/3401 ກ່ຽວກັບການສ້າງແຜນດຳເນີນງານເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສ່ຽງ
ຈາກໄພພິບັດ ຕໍ່ຂະແໜງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້.

- ອີງຕາມ ຈ.ໝ ຂອງ ອົງການ ອາຫານ ແລະ ການກະເສດ ສະບັບເລກທີ No160/2013
TCP/LAO/3401 ງົວນີ້ທີ່ 22/07/2013

- ອີງຕາມໃບແຈ້ງການສະບັບເລກທີ 1541/ຫກ, ລົງວັນທີ 22/07/2013 ຂອງ ຫ້ອງການກະຊວງ
ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້.

- ອີງຕາມການສະເໜີລາຍຊື່ ຂອງ ກົມວິຊາການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ຄັດຕິດມາພ້ອມນີ້.

ກົມແຜນການ ແລະ ການຮ່ວມມື ຂໍຖືເປັນກຽດສະເໜີມາຍັງທ່ານຊາບວ່າ: ອົງການອາຫານ
ແລະ ການກະເສດ ໄດ້ ຕອບຮັບການສະເໜີ ຂໍການຊ່ວຍເຫລືອດ້ານວິຊາການ ຂອງ ກະຊວງກະສິກຳ
ແລະ ປ່າໄມ້ ຄັ້ງວັນທີ 19/10 /2011 ກ່ຽວກັບການສ້າງແຜນການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງດ້ານໄພພິບັດໄພພິບັດ
ຕໍ່ຂະແໜງການ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃນໄລຍະສັ້ນ ແລະ ໄລຍະຍາວ ຢູ່ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ,
ຊຶ່ງໂຄງການດັ່ງກ່າວມີຈຸດປະສົງ ເພື່ອຍົກລະດັບຄວາມອາດສາມາດໃຫ້ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້
ໃນການກຳນົດບັນດາມາດຕະການ

ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງດ້ານໄພພິບັດຕໍ່ການຄັ່ງປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງດ້ານສະບຽງອາຫານ ແລະ ໄພຊະນາການ
ແລະ ການປັບຕົວໃນເງື່ອນໄຂການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດຂອງ ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຕາມ
ພາລະບົດບາດຂອງຕົນ ຊຶ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນໃນການພັດທະນາກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້.

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ ການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດໂຄງການໄດ້ຮັບຜົນດີ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມຈາກ ຫຼາຍພາກສ່ວນທີ່
ກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍຫຼັງ ສັງລວມ ລາຍຊື່ ຈາກ ແຕ່ລະ ພາກສ່ວນທີ່ສົ່ງໃຫ້ ຈຶ່ງຂໍສະເໜີມາຍັງ ທ່ານ ພິຈາລະນາ
ແລະ ນຳສະເໜີ ຂໍ ອະນຸມັດແຕ່ງຕັ້ງ ຜູ້ປະສານງານ ໂຄງການ ແລະ ທີມງານ ວິຊາການທີ່ມີລາຍຊື່ ລຸ່ມນີ້ ໃນ
ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ:

- 1) ທ່ານ ສະຫວັນ ຫານພິມ, ຮອງຫົວໜ້າກົມແຜນການ ແລະ ການຮ່ວມມື - ຫົວໜ້າ
- 2) ທ່ານ ຄຳລຽນ ນໍລະສົງ ຮອງຫົວໜ້າພະແນກແຜນການ, ກົມແຜນການ - ຮອງ
- 3) ທ່ານ ປົວຈັນ ສີຫາວົງ ຮອງຫົວໜ້າພະແນກພັດທະນາ ຊຸມລະປະທານ ແລະ ການລະບາຍ,
ກົມຊຸມລະປະທານ - ຮອງ
- 4) ທ່ານ ຄຳພູວຽງ ຜູ້ສົມບັດ ຮອງຫົວໜ້າພະແນກແຜນການ ແລະ ການຮ່ວມມື,
ກົມສັງເກດເກຣສສິກຳ ແລະ ສະຫະກອນກະເສດ - ຄະນະ
- 5) ທ່ານ ນິລັນ ສົມວິຈິດ, ວິຊາການ ຂອງ ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ - ຄະນະ
- 6) ທ່ານ ຫຼົງຫຼ້ອງ ສິດທິໄຊ, ວິຊາການ ຂອງ ກົມປູກຝັງ - ຄະນະ
- 7) ທ່ານ ນາງ ນິຍົມ ມະນີລັກ, ວິຊາການ ຂອງ ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ - ຄະນະ
- 8) ທ່ານ ພິລາໄຊ ມະນີລັກ, ວິຊາການ ຂອງ ກົມປ່າໄມ້ - ຄະນະ
- 9) ທ່ານ ແຫຄຳ ສີສຸວັນ, ວິຊາການ ຂອງ ກົມແຜນການ ແລະ ການຮ່ວມມື - ຄະນະ
- 10) ທ່ານ ບຸນສີ ນັນທະພອນ, ວິຊາການ ຂອງ ກົມແຜນການ ແລະ ການຮ່ວມມື - ຄະນະ
- 11) ທ່ານ ວິໄລຄຳ ລາດສະອາດ, ວິຊາການ ຂອງ ກົມສັງຄົມສົງເຄາະ, - ຄະນະ
- 12) ທ່ານ ສຸລິນ ກຸສົນສະຫວັດ, ຮອງຫົວໜ້າ ກອງພູມອາກາດ ແລະ ອຸຕຸກະເສດກົມອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸກທິກກະສາດ - ຄະນະ
- 13) ທ່ານ ກ້າ ໄຊຊະນະ, ວິຊາການ, ກົມຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ - ຄະນະ

ໝາຍເຫດ: ສຳລັບ ໂຄງການດັ່ງກ່າວພາຍໄຕ້ການຊື້ນຳ ຂອງ ຄະນະຮັບຜິດຊອບ, ຄວບຄຸມ ແລະ ອຸກຍູ້ການ ແກ້ໄຂຜົນກະທົບຫຼັງໄພພິບັດຂອງ ກະຊວງ ກ.ປ. ພ້ອມນີ້ ໄດ້ຄັດຕິດ ເອກະສານ ຊ້ອນທ້າຍ (1) ແນວຄວາມຄິດ, ຄວາມເປັນມາໂດຍຫຍໍ້, ຈຸດປະສົງ, ຄາດໝາຍຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ກິດຈະກຳ ຫຼັກຂອງ ໂຄງການ; (2) ໜ້າທີ່ ຂອງ ທີມງານ ວິຊາການ ຈາກ ແຕ່ລະ ພາກສ່ວນທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ເຂົ້າຮ່ວມ ປະຕິບັດ ໂຄງການ, ແລະ (3) ມາດຖານ ການ ເລືອກ ແຂວງ ແລະ ເມືອງ ເປັນຕົວແທນ ໃນ ການ ສຶກສາ 4 ກໍລະນີ ສ້າງ ແຜນການດຳເນີນງານ ແຕ່ ທ້ອຖິ້ມຂຶ້ນມາ.

ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງສະເໜີມາຍັງ ທ່ານ ພິຈາລະນາ ແລະ ນຳສະເໜີ ຕາມເຫັນສົມຄວນດ້ວຍ.

ດ້ວຍຄວາມນັບຖືຢ່າງສູງ

ສຳມະນາ ກົມແຜນການ ແລະ ການຮ່ວມມື

ບ່ອນນຳສົ່ງ:
ເກັບມ້ຽນ- 1ສະບັບ
"ເພື່ອ ຕິດຕາມ"

ສົມພັນ ຈັນເພັງໄຊ

ໜ້າທີ່ ຂອງ ທີມງານ ວິຊາການ ຈາກ ແຕ່ລະ ພາກສ່ວນທີ່ ທຳກ່ຽວຂ້ອງ

- ປະສານງານ ແລະ ລະດົມ ຜູ້ມີປະສິດປະການສະເພາະດ້ານ ຈາກ ກົມ ວິຊາການ ທຳກ່ຽວ ຂ້ອງ ພາຍໃນ ແລະ ນອກ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເພື່ອ ມີສ່ວນຮ່ວມ ປະກອບ ຄຳຄິດ ຄຳເຫັນ ໃນວາລະຈັດກອງປະຊຸມສົນທະນາຄົງເລິກ ທາງດ້ານວິຊາການ ແລ້ວກຳນົດຮ່າງ ຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານ (PoA) ສຳລັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ໃນແຕ່ລະ ທົວຂັ້ນຫຍໍ້ຍ່ຍ.
 - ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຂອງຂະແໜງວິຊາການ, ເຕັກໂນໂລຢີ ແລະ ຂະບວນການຕ່າງໆ ທີ່ໃຊ້ໃນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງດ້ານໄພພິບັດຜ່ານມາ ເພື່ອ ເປັນບ່ອນອີງພື້ນຖານໃຫ້ ແກ່ ຂະບວນການວາງແຜນ,
 - ຈຸດອ່ອນ/ຂໍ້ຄົງຄ້າງ ແລະ ຊ່ອງວາງ ຂອງ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງດ້ານໄພພິບັດ ໃນ ຂະແໜງການ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ , ຊຶ່ງ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຕ້ອງ ພິຈາລະນາ ໃນເວລາ ກຳນົດແຜນດຳເນີນງານໃນຕໍ່ໜ້າ.
 - ຫຼັກການພື້ນຖານທີ່ຈະຖືກນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງດ້ານໄພພິບັດຂອງ ຂະແໜງການ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້.
 - ຄວາມຮູ້, ຄວາມຕ້ອງການ ດ້ານວິຊາການ ແລະ ສະຖາບັນ ແລະ ການບໍລິຫານຈັດການ ຕ່າງ ໆ ທີ່ຈຳເປັນສຳລັບຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດ ມາດຕະການບຸລິມະສິດທີ່ສຳຄັນ ສຳລັບການ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງທາງໄພພິບັດຕໍ່ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້.
- ຕາງໜ້າການຈັດຕັ້ງ ຂອງ ຕົນ ເຂົ້າຮ່ວມປະກອບຄຳຄິດຄຳເຫັນທາງດ້ານວິຊາການ, ຢູ່ໃນ ວາລະ ກອງປະຊຸມ ສຳມະນາດ້ານວິຊາການ 2-3 ມື້ເຄິ່ງທີ່ຈັດຕັ້ງໂດຍ ໂຄງການ (ລະຫວ່າງວັນທີ 15-31 ຕຸລາ) ຊຶ່ງກອງປະຊຸມຈະເຫັນໃສ່:
 - ລວບລວມຄວາມຄິດເຫັນຈາກການປຶກສາຫາລື ຮ່ວມກັບ ກົມກ່ຽວຂ້ອງ ດ້ານ ເນື້ອໃນ ວິຊາການ, ແລະ
 - ຈັດບຸລິມະສິດຂອງຂະແໜງວິຊາການ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານທີ່ຄວນເອົາເຂົ້າແຜນການ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
- ປະກອບຄຳເຫັນ ແລະ ທົບທວນຄືນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຜ່ານມາດ້ານວິຊາການ ຈາກ ແຕ່ລະ ກົມວິຊາການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງຕົນ ໃສ່ຮ່າງຍຸດທະສາດລວມເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານສຳລັບ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງດ້ານໄພພິບັດຕໍ່ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ສະບັບທຳອິດ (ສຳເລັດພາຍໃນ ວັນທີ 5-20 ພະຈິກ) ກ່ອນກອງປະຊຸມຮັບຮອງເອົາແຜນ.
- ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມຮັບຮອງຮ່າງແຜນການດຳເນີນງານ ເພື່ອຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດ ແລະ ສົ່ງການ ປະກອບ ຄຳຄິດຄຳເຫັນ ແລະ ຂໍ້ແນະນຳ ໃນນາມ ຕາງໜ້າ ຈາກ ການຈັດຕັ້ງທີ່ຕົນເອງສັງກັດຢູ່ ເປັນລາຍລັກອັກສອນ ພາຍໃນ 5 ວັນ ຫຼັງຈາກ ກອງປະຊຸມສິ້ນສຸດ.